Mahmut Selim GÜRSEL

1991

ÇORUM

SANAL KİTAPLAR

2016

ISBN 978-625-93346-7-7

HADİSLER

KAYNAK ESERLER: 120

ABDEST

Mahmut Selim GÜRSEL

2016

KAYNAK ESERLER:116

PARA İLE SATILMAZ!

ABDEST
İLE İLGİLİ HADİSLER
CİLT:2

Mahmut Selim GÜRSEL

2016

ISBN 978-625-93346-7-7

İÇİNDEKİLER

TAKTİM

Mahmut Selim GÜRSEL

ABDEST NEDİR

ABDEST İLE İLGİLİ HADİSLERİN TESPİT EDİLMESİ

KAYNAKÇA İNCELEME YAPILAN ABDEST İLE İLGİLİ HADİSLER

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.(1)

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz. (2)

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.(3)
Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

(1) İnsan durup dururken yazmaz. Birikimini başkalarına lazım olur diyerek yazar. Aslında o yazmaz. Ona yazdıran; onu yaratandır!
(2) Kitap okuyan; muhakkak okuduğundan bir bilgi edinir. Yaşamında muhakkak o bilgi kendisine veya etrafına yardımı dokunacağını bilmez. Onu yaratan o öğrettiği bilginin yazıya dökülüp başkalarına aktarılacağını bildiğinden o kişiye o kitabı okutur. Bilgi böylece yayılır.
(3) İnancıma göre bizi tek kişiden yarattı. O ilk kişiye bütün ilimleri verdi. Bu ilimler şimdi gen dediğimiz ile hepimize bu bilgiler geçti. Herhangi bir kişi kendi geninde olan bu bilgileri kullanmaya başladıkça bilgileri genişler. BÜTÜN BİLGİLERİ öğreten her insan için belirli bilgiyi genişleterek kullanma yazgısını yazdığı için ancak o bilgiler ile gelişir. "her insan bir kitaptır."

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsu Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sömestrsinde babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım.

Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.
1967 tarihinde askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğünde teknisyen olarak göreve başladım.
Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim. 1972 tarihinde Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıcayı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım. 1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)" kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan "El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma

kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççıolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum'da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum. Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum: Kütüphanedeki çalışmalarım ve "El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm.

Rabb'imin izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört çalışmam bulunmaktadır. Bu "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)", Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

Çalışmalarım: SİTEM: https://gurselyayin.com E-POSTAM: corumlu2000@gmail.com

ABDEST

ABDEST NEDİR?

Abdest; Görünen kirlilikten ve görünmeyen kirlilikten arınmak olup; başta namaz ile çeşitli ibadetleri yerine getirebilmek için bütün vücut (boy Abdesti) ,el, yüz, kol ve ayakların yıkanıp başın mesh edilmesiyle yapılan, (Namaz ve Diğer ibadetleri yapmak için) Farsça "el suyu" (âb-dest) anlamına gelen ve hem maddi hem de manevi temizliğin yapılması için hükmi kirlilikten kurtulmak ve namaza hazırlanmak için farz olan temizliktir.

BOY ABDESTİ (GUSÜL)

Cünüp olununca bütün vücudun tamamının yıkanması boy abdesti (gusül) denilir. Bayanların adetli (Hayz) ve lohusa (Nifaz) hali bitimi iye Cuma Namazı öncesinden farz veya sünnet olarak boy abdesti alınır.

FARZ ABDESTİ

Namaz ile Tilavet Secdesi ve Kâbe'yi Tavaf için alınan abdesttir. Namaz kılmak için alınan Farz Abdesti olmayan Müslüman insanın namaz kılmak, cenaze namazı kılmak, tilavet secdesi yapmak veya Kur'an-ı Kerim'i tutmak (mushafa el sürmek) için alması lazım olan abdesttir.

Boy (Cünüp) abdesti, önce niyet edip besmele çekilir üreme ve gluteal bölge temizlenir, ağza ve buruna üçer kez bol su verilip gargara yapıla ve tüm vücutta iğne ucu kadar kuru yer kalmayacak şekilde yıkanarak alınır. Peygamberimizin Sünnetine uygun olarak önce namaz abdesti alınması, ardından başa, sağ ve sol omuza üçer kez su dökülmesi tavsiye edilir

VACİP ABDEST'İ

Sürekli abdestli bulunmak veya uyumadan önce alınan abdest gibi Mendub Abdest

Kâbe'yi tavaf etmek için namaz abdesti gibi normal bir abdest alınması Hanefî mezhebine göre vacip, diğer mezheplere (Şâfiî, Mâlikî, Hanbelî) göre ise farzdır. Tavaf esnasında abdest bozulursa, ara vermeden abdest alıp kaldığı yerden devam edilmesi veya abdest tazeleyip tavafı yeniden yapması tavsiye edilir

ABDEST İLE İLGİLİ HADİSLERİN TESPİT EDİLMESİ

ABDEST SUYU

Hz. Ebu Hureyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm helâdan çıkmışlardı. Bu esnada bir yemek getirildi. Bir adam: "Ey Allah'ın Resulü! Size abdest suyu getirmeyeyim mi?" dedi. Efendimiz: "Namaz mı kılacağım ki, (şimdilik gerek yok)" buyurdular."

Hz. Aişe radıyallahu anhâ anlatıyor: "Ben Resülullah aleyhissalâtu vesselâm için, geceleyin ağzı kapalı üç kap hazırlardım: Bir kap abdest suyu için, bir kap misvakı için, bir kap içeceği için."

ABDESTİN ALINIŞI

Abdu Hayr anlatıyor: "Hz. AIi radıyallahu anh bize geldi ve namaz kıldı. (Namazdan sonra abdest) suyu istedi. "Suyu ne yapacak, namazı kıldı ya! Herhalde bize öğretmek istiyor!" dedik. İçinde su olan bir kapla bir leğen getirildi. Kaptan sağ eline su döktü: Üç defa ellerini yıkadı.

ABDEST BAŞLARKEN BESMELE ÇEKMEK

Ebu Sa'îd radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Üzerine besmele çekmeyenin abdesti yoktur."

Yine Ebü Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Abdesti olmayanın namazı da yoktur. Üzerine besmele çekmeyenin abdesti yoktur."

GUSÜL (BOY ABDESTİ)

Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Cum'a günü abdest alan kimse bununla fazilet kazanır. Bu, güzel bir ameldir. Farzı da yerine getirmiş olur. Kim de guslederse, gusül daha faziletlidir."

Semüre İbnu Cündeb radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Cuma günü kim abdest alırsa bununla (o, sünneti yerine getirmiş, fazilete ermiş) olur ve (sünneti yapmış olma) nimetine erer. Ama cuma günü kim de guslederse (bilsin ki) gusül daha faziletlidir."

ABDESTİN FAZİLETİ

Ebu Malik el-Eş'ari radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Abdest imanın yarısıdır. Elhamdülilllah mizanı doldurur; sübhanallah velhamdulillah arz ve sema arasını doldurur

Hz. Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Mü'min -veya müslüman- bir kul abdest aldı mı yüzünü yıkayınca, gözüyle bakarak işlediği bütün günahlar su ile -veya suyun son damlasıyla- yüzünden dökülür iner, ellerini yıkayınca elleriyle işlediği hatalar su ile birlikte -veya suyun son damlasıyla- ellerinden dökülür iner. Ayaklarını yıkayınca da ayaklarıyla giderek işlediği bütün günahları su ile -veya suyun son damlasıyla- dökülür iner.

Hz. Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Mü'min -veya müslüman- bir kul abdest aldı mı yüzünü yıkayınca, gözüyle bakarak işlediği bütün günahlar su ile -veya suyun son damlasıyla- yüzünden dökülür iner, ellerini yıkayınca elleriyle işlediği hatalar su ile birlikte -veya suyun son damlasıyla- ellerinden dökülür iner. Ayaklarını yıkayınca da ayaklarıyla giderek işlediği bütün günahları su ile -veya suyun son damlasıyla- dökülür iner. (Öyle ki abdest tamamlanınca) günahlarından arınmış olarak tertemiz çıkar."

ABDEST SUYU

Hz. Ebu Hureyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm helâdan çıkmışlardı. Bu esnada bir yemek getirildi. Bir adam: "Ey Allah'ın Resulü! Size abdest suyu getirmeyeyim mi?" dedi. Efendimiz: "Namaz mı kılacağım ki, (şimdilik gerek yok)" buyurdular."

Hz. Aişe radıyallahu anhâ anlatıyor: "Ben Resülullah aleyhissalâtu vesselâm için, geceleyin ağzı kapalı üç kap hazırlardım: Bir kap abdest suyu için, bir kap misvakı için, bir kap içeceği için."

Hz. Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor. "Bir adam Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a gelip: "Ey Allah'ın Resûlü! Biz gemiye binip, beraberimizde az bir su alabiliyoruz. Abdestlerimizi bu su ile alsak susuz kalacağız. Deniz suyu ile abdest alabilir miyiz?" diye sordu. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm: "Evet, denizin suyu temizdir, meytesi de helâldir"

ABDESTSİZ NAMAZ KILINMAZ

Ebu Sa'îd radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Üzerine besmele çekmeyenin abdesti yoktur."

Sehl İbnu Sa'd es Sâidi radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Abdesti almayanın namazı yoktur. Abdest alırken Allah'ın ismini

zikretmeyenin de abdesti yoktur. Resülullah'a salat (u selam) okumayanın da namazı yoktur. Keza Ensarı sevmeyenin de namazı yoktur."

ABDEST ALIRKEN İSRAF

Abdullah İbnu Amr radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm, abdest almakta olan Sa'd'a uğramıştı: "Bu israf da ne?" buyurdular. Sa'd: "Abdestte dahi israf olur mu?" dedi. Aleyhissalâtu vesselâm: "Evet! cevabını verdi, akan bir nehir üzerinde olsan bile!"

İbnu Ömer radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm abdest alan bir adam görmüştü: "İsraf etme! İsraf etme!" buyurdular."

Abdullah İbnu Muhammed, babası tarikiyle dedesi Akil'den naklediyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm: "Abdeste bir müdd, gusle de bir sa' su yeterlidir" buyurmuştu" dedi. Bunun üzerine orada bulunan bir zât Akil'e: "Bu kadar su bize yetmez" diye itiraz etti. Akil de: "Bu kadar su, senden daha hayırlı, saçı da senden daha çok olan zata yetti" diye cevap verdi. Burada kastettiği kimse Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm idi."

ABDEST ALIRKEN SAKAL

Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm abdest aldığı zaman mübarek parmaklarını açarak sakalını hilâller ve bunu iki sefer yapardı."

İbnu Ömer radıyallahu anhüma anlatıyor "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm, abdest alınca, yanaklarını biraz ovduktan sonra sakalını alt kısmından (yukarı doğru) parmaklarıyla karıştırırdı."

ABDESTİN MUHAFAZASI

Hz. Sevbân radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Her hususta dosdoğru istikamet üzere olun; meyletmeyin. Ama buna güç yetiremezsiniz. Öyleyse bilin ki, en hayırlı ameliniz namazdır. Kâmil mü'minden başkası abdesti (hakkı ile) muhafaza edemez."

Ebu Ümame radıyallahu anh, Resûlullah'tan naklen anlatmıştır: "İstikamet üzere olun! İstikamet üzere olsanız, bu ne iyidir! Amellerinizin en hayırlısı namazdır. Abdesti ancak kâmil mü'minler (hakkıyla) muhafaza ederler."

Hz. Âişe (radıyallâhu anhâ) anlatıyor: "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: Namaz kılarken kimin abdesti kozulacak olursa hemen namazdan çıksın.

ABDESTLİ ÖLÜ YIKAMA VE TAŞIMA

Hz. Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm: "Kim ölü yıkarsa, yıkansın" buyurdular." Ebu Davud'un rivayetinde: "Kim de cenaze taşırsa abdestlensin" ziyadesi mevcuttur. Ebu Davud, Cenaiz 39, (3161); Tirmizi, Cenaiz 17, (993).

Ebu Zerr (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselâm) buyurdular ki: "On yıl boyu su bulamasa da, temiz toprak müslümanın abdest suyudur. Suyu bulunca, bedenini onunla meshlesin, zira bu daha hayırlıdır." Ebu Dâvud, Tahâret 125, (332, 333); Tirmizi, Tahâret 92, (124); Nesâi, Tahâret 204, (1, 171

MES ETME

Seleme İbnu'l-Ekvâ' radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ı abdest alırken gördüm, başını bir kere meshetmişti."

Hz. Cabir radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm (bir gün yolda giderken) abdest almakta olan ve bu sırada mestlerini de yıkayan bir adama rastladı. Onu mestlerini yıkamaktan men edercesine eliyle işaret ederek: "Sen sadece şöyle meshetmekle emrolundun" buyurdu ve mübarek elinin parmaklarıyla ayak parmaklarının ucundan bacağın dibine (mafsal kısma) kadar çizgiler çekerek gösterdi."

Enes İbnu Malik radıyallahu anh anlatıyor: Ben, bir sefer sırasında Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm ile beraberdim. Bir ara "su var mı?" diyerek abdest suyu getirtti. Abdest alıp mestleri üzerine meshetti. Sonra orduya yetişerek askerlere namaz kıldırdı."

Hz. Mugire (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) abdest aldı ve çoraplarının ve ayakkabılarının üzerine meshetti

ABDEST İÇİN ŞÜPHE (VESVESE)

Zeyd İbnu Hârise anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Cebrail aleyhisselam bana abdesti öğretti. Bu meyanda bana, abdestten sonra, çıkacak bevl (sızıntısından hâsıl olacak vesveseyi önlemek) için elbisemin altına su serpmemi emretti."

Ebu Saidi'I-Hudri radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a namazda abdestin bozulduğuna dair düşülecek şüpheden sorulmuştu, şöyle cevap verdi: "Kulağına bir ses, burnuna bir koku gelinceye kadar namazdan ayrılmasın."

Muhammed İbnu Amr İbnu Atâ rahimehullah anlatıyor: "Ben, Sâib İbnu Yezid'i elbisesini koklarken gördüm ve: "Bunu niçin yapıyorsun?" diye sordum. Bana: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın "Abdest, koku veya işitmek sebebiyle vacib olur!" buyurdular" dediğini işittim, bunun için kokluyorum" dedi

ABDEST BOZMA (GAZ-İDRAR-DIŞKI)

Sevbân (radıyallahu anh) anlatıyor:…. Kişi küçük abdestine sıkışmış iken hafifleyinceye kadar namaz kılamaz."

Alkame anlatıyor:…. Sonra Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) bize şu tenbihte bulundu: "Sakın bu iki şeyle (kemik ve kuru hayvan mayısı) abdest bozduktan sonra istinca etmeyirı, çünkü onlar (cinnî olan) din kardeşlerinizin yiyecekleridir."

Üsâme İbnu Zeyd (radıyallahu anhümâ) anlatıyor… Dağ geçidine geldiği zaman deveden inip bevletti. Sonra abdest aldı. Abdesti bol su kullanarak değil, hafıfçe aldı. Ben: "Namaz mı kılacağız ey Allah'ın Resûlü`?" diye sordum. "Hayır, namaz önümüzde!" dedi ve devesine bindi. Müzdelife'ye gelince hayvandan indi ve yeniden abdest aldı.

Yine Ebu Davud, Hz. Mu'âz radıyallahu anh'tan şu rivâyeti kaydetmiştir: "Lânete sebep olan üç yere abdest bozmaktan kaçının: Su yollarına, işlek yollara ve gölgeliklere."

Ümmü Habibe ve Ebu Eyyub radıyallahu anhüma'dan rivayet edildiğine göre "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın: "Fercine (cinsiyet uzvuna) dokunan abdest alsın" dediğini işitmişlerdir."

Ali İbnu Talk (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Biriniz namazda yellenirse derhal namazdan çıksın, abdest alsın ve namazı iade etsin."

Ebu Musa radıyallahu anh anlatıyor: "Bir gün Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'la birlikte idim. Aleyhissalâtu vesselâm küçük abdest bozmak ihtiyacını duymuştu. Hemen bir duvarın dibine, kumlu toprak bulunan bir noktaya gelip abdest bozdular. Sonra da: "Sizden biri, küçük abdest bozmak isteyince bevli için uygun bir yer arasın!" buyurdular."

ABDEST BOZARKEN SELAM VERME

Hz. Cabir İbnu Abdillah radıyallahu anhümâ anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm küçük abdest bozmakta iken bir adam yanına geldi ve selam verdi. Resûlullah ona: "Beni bu halde görünce selam verme! Zira sen bu durumda selam da versen ben senin selamına mukabele etmem!" buyurdular."

Hz. Cabir İbnu Abdillah radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Geceleyin yolların üzerine yatmaktan, oralarda namaz kılmaktan sakının. Çünkü yolların üstü yılanların ve vahşî havvanların sığınağıdır. Yolların üzerine abdest bozmaktan da sakının. Çünkü bu, lanet vesilesidir."

ABDESTİ BOZMAZ

Yine Hz. Aişe radıyallahu anhâ anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm abdest alır, sonra (zevcesini) öper ve abdest almadan namaz kılardı. Bunu bana yaptığı da olurdu."

Hz. Aişe radıyallahu anhâ anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm hanımlarından birini öptü, sonra çıkıp namaza gitti, abdest almadı." (Ravi Urve der ki): "O mutlaka sendin!" dedim, Aişe güldü."

ABDESTLİ UYUMA

Hz. Muâz (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Akşamdan (abdestli olarak) temizlik üzere zikrederek uyuyan ve geceleyin de uyanıp Allah'tan dünya ve âhiret için hàyır taleb eden hiç kimse yoktur ki Allah dilediğini vermesin."

Ebü Ümâme (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Kim yatağına temiz (abdestli) olarak girer ue uyku bastırıncaya kadar AIIah'ı zikrederse gecenin herhangi bir saatinde uyanıp da

KAYNAKÇA İNCELEME YAPILAN ABDEST İLE İLGİLİ HADİSLER

Hz. Aişe (radıyallahu anhâ)'nin anlattığına göre, "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) mescitte itikafda olduğu sırada, kendisi de hayızken(adet), Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın saçlarını taramıştır. Bu hizmeti yaparken kendisi odasından ayrılmamış; Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) başını ona uzatmıştır. Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) itikafta iken, (büyük veya küçük abdest bozmak gibi) zarurî bir ihtiyaç olmadıkça odaya girmezdi." Buhârî, Hayz 2, İtikaf 2, 3, 4, 19, Libâs 76; Müslim, Hayz 6-7 (297); Muvatta, İ'tikaf 1 (1, 312); Tirmizî, Savm 80, (804); Ebu Dâvud, Sıyam 79 (2467, 2468, 2469); Nesâî, Hayz 20, (1, 193). Ebu Dâvud'da şu ziyade var: Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) itikafda iken hastaya uğrar, oyalanmadan halini sorar geçerdi. Hz. Aişe buyurdu ki: "Aslında, mûtekif için sünnet olanı, hasta ziyaretine

gitmemesi, cenaze merasimine katılmaması, kadına temas etmemesi, kadının tenine tenini değedirmemesi, zarurî ihtiyaç dışında da itikaf yoktur." (Ebu Dâvud, Savm 80, 2473).

İbnu Ömer (radıyallahu anh) anlatıyor: "Hz. Ömer (radıyallahu anh) sıcak su ile ve bir Hıristiyan kadının evinde onun su kabıyla abdest aldı." Bu rivayeti Rezîn tahrîc etti. Derim ki: Bunu Buhârî bab başlığı olarak kaydetmiştir. Doğrusunu Allah bilir. Buhârî, Vudu 43.

Hz. Câbir (radıyallahu anh) anlatıyor: "Hastalanmıştım. Geçmiş olsun demek üzere, Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) ve Hz. Ebu Bekir (radıyallahu anh) yaya olarak bana uğradılar. Bize geldikleri sırada baygınmışım. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) abdest aldılar ve abdest suyundan üzerime serptiler. Bunun üzerine ayıldım. Karşımda Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ı görmez miyim! Hemen sordum: "Ya Resûlullah (görüyorsunuz ölmek üzereyim) malımı ne yapayım?" Bana cevap vermede acele etmedi. Derken miras âyeti geldi: "(Ey Muhammed!) Senden fetva isterler, de ki: "Allah size ikinci dereceden mirascılar hakkında fetva veriyor: Şayet çocuğu olmayıp bir kız kardeşi bulunan kimse ölürse, bıraktığının yarısı kız kardeşe kalır. Fakat kız kardeşinin çocuğu yoksa, kendisi ona tamamen varis olur. Eğer kız kardeşi kalmışsa, bıraktığının üçte ikisi onlaradır. Eğer mirasçılar erkek ve kadın kardeşlerse, erkeğe, iki kadının hissesi kadar vardır. Doğru yoldan saparsınız diye Allah size açıklıyor. Allah her şeyi bilir" (Nisa, 176). Bir rivayette şöyle denmektedir: "...(Sorum üzerine) feraiz ayeti indi." Bir başka rivayette de: "Allah çocuklarınız hakkında erkeğe, iki kızın hissesi kadar tavsiye eder..." (Nisa11) ayeti indi" denir. Tirmizi'nin

rivayetinde Câbir hazretleri (radıyallahu anh) şöyle der: "Benim yedi tane kızkardeşim vardı..." Ebu Dâvud'un rivayetinde şu ayetin nazil olduğu belirtilir: " Senden fetva isterler, de ki: Allah size ikinci derece mirascılar hakkında fetva veriyor..." ikinci derece mirascılar: Kendisinin çocuğu olmayıp kız kardeşleri olan kimse. Buhâri, Vudû 44, Tefsir Nisa 4, Marda5, 15, 21, Feraiz, giriş kısmı, 13, İ'tisam 8, Müslim, Feraiz 5, 1616; Tirmizi, Feraiz 7, 2098; Tefsir, Nisa 3019 H; Ebu Davud, Feraiz 2, 2886; 3, 2887.

Alkame anlatıyor: "İbni Mes'ud (radıyallahu anh)'a dedim ki: "- Sizden kimse, cin gecesinde Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'e refakat etti mi?" "- Hayır, dedi, bizden kimse ona refakat etmedi. Ancak bir gece O'nunla (aleyhissalâtu vesselâm)

beraberdik. Bir ara onu kaybettik. Kendisini vadilerde ve dağ yollarında aradık. Bulamayınca: "Yoksa uçurulmuş veya kaçırılmış olmasın?" dedik. Böylece, geçirilmesi mümkün en kötü bir gece geçirdik. Sabah olunca, bir de baktık ki Hira tarafından geliyor. "- Ey Allah'ın Resulü, biz seni kaybettik, çok aradık ve bulamadık. Bu sebeple geçirilmesi mümkün en fena bir gece geçirdik" dedik. "- Bana cinlerin davetçisi geldi. Beraber gittik. Onlara Kur'an-ı Kerim'i okudum" buyurdular. Sonra bizi götürerek cinlerin izlerini, ateşlerinin kalıntılarını bize gösterdi. Cinler kendisine yiyeceklerini sormuşlar. O da: "Elinize geçen, üzerine Allah'ın ismi zikredilmiş her kemik, olabildiği kadar bol etli olarak sizindir. Her deve ve at mayısı da hayvanlarınızın yemidir" buyurmuşlar. Sonra Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) bize şu tenbihte bulundu: "Sakın bu iki şeyle (kemik ve kuru hayvan mayısı) abdest bozduktan sonra istinca etmeyirı, çünkü onlar (cinnî olan) din kardeşlerinizin yiyecekleridir." Müslim, Salat 150 (450); Tirmizî, Tefsir, Ahkâf, (3254); Ebu Dâvud, Tah ret 42, (85).

Üsâme İbnu Zeyd (radıyallahu anhümâ) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) güneş battığı zaman Arafat'tan (ifâza yaparak) yola çıktı. Dağ geçidine geldiği zaman deveden inip bevletti. Sonra abdest aldı. Abdesti bol su kullanarak değil, hafıfçe aldı. Ben: "Namaz mı kılacağız ey Allah'ın Resûlü`?" diye sordum. "Hayır, namaz önümüzde!" dedi ve devesine bindi. Müzdelife'ye gelince hayvandan indi ve yeniden abdest aldı. Bu sefer bol su kullandı. Sonra namaz başladı. Akşam namazını kıldı. Sonra herkes devesini ıhdı. Yine namaza başlandı. Bu sefer de yatsıyı kıldı. İkisi arasında başka bir namaz kılmadı." Buhârî, Vudü 6, 35, Hacc 93, 95; Müslim, Hacc 266, (1280). Muvatta, Hacc 19?, (1, 400-401); Ebu Dâvud, Menâsik 64, (1925); Nesâî, Mevâkît 56 (1, 292), Hacc 206, (5, 259).

Ubeyd İbnu Cüreye anlatıyor: "İbnu Ömer (radıyallahu anhümâ)'e: "Seni dört şey yaparken görüyorum. Bunları arkadaşlarından bir başkasının yaptığını görmedim" dedim. Bana: "Ey İbnıı Cüreye, onlar nedir`?" diye sordu. Ben de saydım: "Sen Kâbe'nin rükünlerinden sadece iki Yemanî rükne (rükn-i Yemânî. ve rükn-i Hacer) temasta bulunuyor, diğerlerine temas etmiyorsun. Keza senin tüysüz deriden ma'mul nalın giydiğini görüyorum. Keza senin (saç ve sakalını) sarıya boyadığını görüyorum. Keza seni Mekke'de gördüm, herkes (Zilhicce) hilâlini görünce ihrama girdikleri halde sen terviye günü (8 Zilhicce) ihrama girdin!" Bana şu açıklamayı yaptı: "Rükünlere temasa gelince; ben Resûlullah (aleyhissalâtu

vesselâm)' ın, sadece iki rükne temas ettiğini gördüm. Tüyü yolunmuş nalına gelince; ben Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın nalınlarında hiç tüy görmedim. Ayakları onların içinde iken abdest alırdı. Ben onu giymeyi seviyorum. Sarıya gelince; ben Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın onunla boyandığını gördüm. Ben onunla boyanmayı seviyorum. İhrama girmeye gelince, ben Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın devesi, onu yola koyuncaya kadar telbiye çektiğini görmedim." Buhârî, vüdû' 30; Müslim, Hacc 25, (1187); Muvatta, Hacc 31, (1, 333); Ebu Dâvud, Menâsik 21, (1772).

Hz. Muâz (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Akşamdan (abdestli olarak) temizlik üzere zikrederek uyuyan ve geceleyin de uyanıp Allah'tan dünya ve âhiret için hàyır taleb eden hiç kimse yoktur ki Allah dilediğini vermesin." Ebû Dâvud, Edeb 105, (5042).

Esmâ İbnu'I-Hakem el-Fezâri (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Hazreti Ali'yi dinledim, şöyle demişti: "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm)'dan bir hadis dinledim mi, Allah Tealâ hazretlerinin faydalanmamı dilediği kadar ondan istifade ediyordum. Şayet bir adam O'ndan hadis rivâyet edecek olsa (gerçekten duydun mu diye) yemin ettiriyordum. Yemin edince onu tasdik edip rivâyetini kabül ediyordum." Hz. Ebü Bekri's-Sıddik (radıyallâhu anh) bana şu hadisi rivâyet etti ve bu rivâyetinde Ebü Bekir doğru söyledi: "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ı dinledim, demişti ki: "Günah işleyip arkasından kalkıp abdest alarak iki rekat namaz kılan sonra da AIIah Teâla hazretlerine tevbe eden her insan mutlaka mağfiret olunur." Sonra da şu ayeti okudu. (Meâlen): "Onlar fena bir şey yaptıklarında veya kendilerine zulmettiklerinde Allah'ı zikrederler, günahlarının bağışlanmasını dilerler. Günahları Allah'tan başka bağışlayan kim vardır? (Al-i İmrân 135). Tirmizi, Tefsir Al-i İmran, (3009); Ebü Dâvud, Salât 361, (1521) İbnu Mâce İkâmetu's-Salât 193, (1395).

Ebü Ümâme (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Kim yatağına temiz (abdestli) olarak girer ue uyku bastırıncaya kadar AIIah'ı zikrederse gecenin herhangi bir saatinde uyanıp da AIIah'tan dünya veya âhiret hayırlarından bir şey isterse AIIah Teâla, istediğini mutlaka ona verir." Tirmizi, Daavât 100, (3525).

Ebü Ümâme (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) ile beraber mescidde idik. O esnada bir adam geldi ve: "Ey Allah'ın Resülü, ben bir hadd işledim, bana cezasınıver!" dedi, Resülullah adama cevap vermedi. Adam

talebini tekrar etti. Aleyhissalâtu vesselâm yine sükut buyurdu. Derken (namaz vakti girdi ve) namaz kılındı. Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) namazdan çıkınca adam yine peşine düştü, ben de adamı takip ettim. Ona ne cevap vereceğini işitmek istiyordum. Efendimiz adama: "Evinden çıkınca abdest almış, abdestini de güzel yapmış mıydın?" buyurdu. O: "Evet ey Allah'ın Resülü!" dedi. Efendimiz: "Sonra da bizimle namaz kıldın mı?" diye sordu. Adam: "Evet ey Allah'ın Resülü!" deyince, Efendimiz: "Öyleyse Allah Teâlâ hazretleri haddini -veya günahını demişti- affetti" buyurdu." Buhârî, Hudüd 27, Müslim, Tevbe 44, 45, (2764, 2765); Ebü Davud, Hudüd 9, (4381).

Âsım İbnu Süfyan es-Sakafi (radıyallâhu anh)'nin anlattığına göre, bunlar Selâsil gazvesine gitmişler. Fakat fiilen gazveye iştirakedememişlerdi. Bunun üzerine kendilerini Allah yoluna verdiler. Sonra Hz. Muâviye (radıyallâhu anh)'nin yanına döndüler. Hz. Muâviye'nin yanında Ebü Eyyüb el-Ensârî ve Ukbe İbnu Âmir vardı. Âsım: "Ey Ebü Eyyüb! dedi. Bu sene gazveyi kaçırdık. Bize, (bunun telafisi için bir çare) haber verildi. Buna göre, kim dört mescitte namaz kılarsa, günahları affedilirmiş." Ebü Eyyüb: "Ey kardeşimin oğlu! dedi. Ben sana bundan daha kolayını haber vereyim. Ben Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın şu sözünü işittim: "kim emredildiği şekilde (mükemmel olarak) abdestini alır, emredildiği şekilde namazını kılarsa, önceden yapmış olduğu (kusurlu) ameli sebebiyle affolunur. " Ey Ukbe! (Resülullah'ın tebşiri) böyleydi değil mi?" Ukbe: "Evet!" dedi." Nesâî, Tahâret 108, (1, 90-91). İmam Mâlik (radıyallâhu anh)'e ulaştığına göre, Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurmuştur: "İstikamet üzere olun. (Bunun sevabını) siz sayamazsınız. Şunu bilin ki, en hayırlı ameliniz namazdır. (Zâhirî ue bâtînî temizliği koruyarak) abdestli olmaya ancak mü'min riayet eder." Muvatta, Tahâret 36, (1, 34); İbnu Mâce, Tahâret 4, (277).

Rebî'a İbnu Ka'b el-Eslemî anlatıyor: "Ben Resülullah (aleyhissalatu vesselâm) ile beraber ge-celemiştim, kendisine abdest suyunu ve başkaca ih-tiyaçlarını getirdim. Bana: "Dile benden (ne diler-sen)!" buyurdu. Ben: "Senden cennette seninle be raberlik diliyorum!" dedim. Bana: "Veya bundan başka birşey?" dedi. Ben: "Hayır, sadece bunu istiyorum!" dedim. "Öyleyse kendin için çok secde ederek bana yardımcı ol!" buyurdu." Müslim, Salât 226, (489); Ebü Dâvud, Salât 312, (1320).

Ebü Katâde (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resülullah'la beraber bir gece boyu yürüdük. Cemaatten bazıları: "Ey Allah'ın Resülü! Bize mola verseniz!" diye talepte bulundular. Efendimiz: "Namaz vaktine uyuya kalmanızdan korkuyorum" buyurdu. Bunun üzerine Hz. Bilâl: "Ben sizi uyandırırım!" dedi. Böylece Resülullah (aleyhissalâtu vesselam) mola verdi ve herkes yattı. Nöbette kalan Bilâl de sırtını devesine dayamıştı ki gözleri kapanıverdi, o da uyuyakaldı. Güneşin doğmasıyla Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) uyandı ve: "Ey BiIâI! Sözün ne oldu?" diye seslendi ve Hz. Bilâl: "Üzerime böyle bir uyku hiç çökmedi" diyerek cevap verdi. Aleyhissalâtu vesselâm: "AIIah Teâlâ Hazretleri, ruhlarınızı dilediği zaman kabzeder, dilediği zaman geri gönderir. Ey BiIâI! Halka namaz için ezan oku" buyurdu. Sonra abdest aldı ve güneş yükselip beyazlaşınca kalktı, kafileye cemaatle namaz kıldırdı." Buhârî, Mevâkît 35, Tevhîd 31; Müslim, Mesâcid 309-311; Muvatta, Vaktu's-Salât 25; Ebu Dâvud, Salât 11, (435-441); Tirmizî, Salât 130, (177), Tefsir, Tâ-hâ (3162); Nesâî, Mevâkît 53, 54, 55, (1, 294-298), İmâmet 47, (2,106). Bu hadis Ebü Dâvud'un bir rivayetinde şöyle gelmiştir: "Güneşin harareti onları uyandırınca kalktılar, bir müddet yürüdüler, sonra tekrar konaklayıp abdest aldılar. Hz. Bilâl (radıyallâhu anh) ezan okudu. Sabahın iki rekatlik (sünnet) namazını kıldılar, sonra da sabah namazını (kazaen) kıldılar. Namazdan sonra hayvanlara binip yola koyuldular. Giderken birbirlerine: "Namazı-mızda ihmalkârlık ettik" diye yakınıyorlardı. Resü-lullah (aleyhissalâtu vesselâm): "Uyurken (vâki olan namaz kaçması) ihmal sayılmaz, ihmal uyanıklıktadır. Sizden biri, herhangi bir namazda gaflete düşer kaçırırsa, hatırlayınca onu hemen kılsın. Ertesi sabahın namazı da mütad vaktinde kılınır" buyurdu." Buhârî, Mevâkît 35, Tevhîd 31; Müslim, Mesâcid 309-311; Muvatta, Vaktu's-Salât 25; Ebu Dâvud, Salât 11, (435-441); Tirmizî, Salât 130, (177), Tefsir, Tâ-hâ (3162); Nesâî, Mevâkît 53, 54, 55, (1, 294- 298), İmâmet 47, (2,106).

Hz. Câbir (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Hz. Ömer, Hendek savaşı sırasında bir keresinde güneş battıktan sonra geldi ve Kureyş kafirlerine küfretm eye başladı ve bu meyanda: "Ey Allah'ın Resülü dedi, güneş batmak üzereyken ikindi namazını (güç bela) kılabildim." Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm): "Vallâhi ikindiyi ben kılamadım!" dedi. Beraberce kalkıp Butha'ya gittik. Orada Efendimiz abdest aldı, biz de abdest aldık. Güneş battıktan sonra ikindiyi kıldı, sonra da akşamı kıldı." Buharî, Mevâkît 36, 38, Ezân 26, Salâtu'l-Havf 4,

Megâzî 29; Müslim, Mesâcid 209, (631); Tirmizî, Salât 132, (180); Nesâî, Sehv 105, (3, 84, 85).

İbnu Ömer (radıyallâhu anhümâ) anlatıyor: "Ezan Resülullah devrinde ikişer ikişer idi. İkâmet de birer birer. Ancak (müezzin), ayrıca ikişer sefer olmak üzere kad kâmeti'-salât, kad kâmeti's-salât da derdi." İbnu Ömer devam eder: "Biz, ikâmeti işittik mi abdest alır, namaza giderdik." Ebü Dâvud, Salât 29, (510); Nesâî, Ezân 2, (2, 3).

Ziyâd İbnu'l-Hâris es-Sudâî (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Sabah ezanının ilk vakti girince, Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) bana emretti, ben de ezan okudum ve: "İkâmet de getireyim mi ey Allah'ın Resülü?" diye sordum. (Soruma hemen cevap vermeyip) doğu tarafına, fecre bakmaya başladı ve: "Hayır!" dedi. Ne zaman ki şafak söktü Hz. Peygamber (bineğinden) indi, abdest bozdu. Sonra bana doğru geldi. (Bu ara Ashâbı da toplandı. Abdestini aldı. Bilâl ikâmet okumak istedi. Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm): "Sudâ'nın kardeşi ezan okudu, ezanı okuyan ikâmeti getirsin!" dedi. Ben de ikâmet getirdim." Ebü Dâvud, Salât 30, (514); Tirmizî, Salât 146, (199).

Hz. Ebü Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Namaz için ezanı ancak abdestli olan okusun." Tirmizî, Salât 147, (201).

Bir diğer rivayette şöyle buyrulmuştur: "Ezanı ancak abdestli olan okusun." Tirmizî der ki: "Önceki rivayet daha sahihtir." Tirmizî, Salât 147, (200).

Rifâa İbnu Râfi' (radıyallâhu anh) anlatıyor:"Biz mescidde iken bedevî kılıklı bir adam çıkageldi. Namaza durup, hafif bir şekilde (yani rükunleri, tesbihleri kısa tutarak) namaz kıldı. Sonra namazı tamamlayıp Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a selam verdi: Efendimiz: "Üzerine olsun. Ancak git namaz kıl, sen namaz kılmadın!" buyurdu. Adam döndü (tekrar) namaz kılıp geldi, Resülullah'a selam verdi. Aleyhissalâtu vesselâm selamına mukabele etti ve: "Dön namaz kıl, zîra sen namaz kılmadın!" dedi. Adam bu şekilde iki veya üç sefer aynı şeyi yaptı, her seferinde Aleyhissalâtu vesselâm: "Dön namaz kıl, zîra sen namaz kılmadın!" dedi. Halk korktu ve namazı hafif kılan kimsenin namaz kılmamış sayılması herkese pek ağır geldi. Adam sonuncu sefer: "Ben bir insanım isabet de ederim, hata da yaparım. Bana (hatamı) göster, doğruyu öğret!" dedi. Aleyhissalatu vesselâm: "Tamam. Namaza kalkınca önce AIIah'ın sana emrettiği şekilde abdest aI. Sonra (ezan okuyarak)

şehadet getir. İkâmet getir (namaza dur). Ezberinde Kur'an varsa oku, yoksa AIIah'a hamdet, tekbir getir, tehlîl getir, sonra rükuya git. Rükü halinde itmi'nâna er (âzâların rüküda mütedil halde bir müddet dursun). Sonra kalk ve kıyam halinde itidâle er, sonra secdeye git ve secde halinde itidale er, sonra otur ve bir müddet oturuş vaziyetinde dur, sonra kalk. İşte bu söylenenleri yaparsan namazını mükemmel (kılmış olursun). (Bundan bir şey) eksik bırakırsan namazını eksilttin demektir." Râvi der ki: "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın bu sonuncu sözü Ashâb'a önceki: (Dön, namaz kıl, zîra sen namaz kılmadın!) sözünden daha kolay (ve rahatlatıcı) oldu. Zîra (bu söze göre), sayılanlardan bir eksiklik yapan kimsenin namazında eksiklik oluyor ve fakat tamamı hebâ olmuyordu." Tirmizî, Salat 226, (302); Ebü Dâvud, Salât 148, (857-861); Nesâî, İftitah 105, (2,193),167, (2, 225).

Yine Ebu Said (radıyallahu anh) anlatıyor: "Öğle namazı başlardı, bu anda bir kimse Baki'ye gider, ihtiyacını görür, sonra abdest alır, gelir ve uzunluğu sebebiyle Resulullah'ın birinci rek'atine yetişirdi." Müslim, Salat 161, (454); Nesai, İftitah 56, (2, 164).

2641 - Ebü Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resülullah (aleyhissalatu vesselâm) buyurdular ki: "AIIah, sizlerin namazını hades vâki olunca yeniden abdest almadıkça kabul etmez." Ebü Dâvud, Taharet 31, (60); Tirmizî, Tahâret 56, (76).

Yine Ebü Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Abdesti olmayanın namazı da yoktur. Üzerine besmele çekmeyenin abdesti yoktur." Ebü Dâvud, Tahâret 48, (101,102); İbnu Mâce, Tahâret 41, (399); Tirmizî, Tahâret 20, 25.

Hz. Enes (radıyallâhu anh), Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın her namaz için abdest aldığını söylemişti, kendisine: "Siz nasıl yapıyordunuz?" diye soruldu. Şu cevabı verdi"Aldığımız abdest bozuluncaya kadar bize yetiyordu." Buhârä, vudü 54; Ebu Dâvud, Taharet 66, (171); Tirmizi, Taharet 44, (58, 60); Nesai, Taharet 101, (1, 85).

Büreyde (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resülullah (aleyhissalatu vesselâm) Fetih günü bütün namazları tek abdestle kıldı. Ömer İbnu'l-Hattâb (radıyallâhu anh) kendisine: "Ey Allah'ın Resülü, bugün Şimdiye kadar hiç yapmadığın şeyi yapmış olmalısın?" demişti, şu cevapta bulundu: "Ey Ömer,

bunu bilerek yaptım." Müslim, Tahâret 86, (277); Ebu Dâvud, Tahâret 66, (172); Tirmizî, Tahâret 45, (61); Nesâî, Tahâret 101, (1, 86).

Hz. Âişe (radıyallâhu anhâ) anlatıyor: "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: Namaz kılarken kimin abdesti kozulacak olursa hemen namazdan çıksın. Eğer cemaatle kılınan bir namazda ise burnunu tutarak ayrılsın." Ebü Dâvud, Salât 236, (1114). Burnunu tutmasını emretmesi, cemaate burnu kanamış zannını vermek içindir. Bu davranış, avretin örtülmesi ve kabîhin gizlenmesi hususunda bir nevî edebe riayettir.

Abdullah İbnu Muhammed İbni Ebî Bekr (rahimehullah) anlatıyor: "Hz. Aişe (radıyallahu anhâ)' nin yanında idik. Yemeği getirildi. Derken Kâsım İbnu Muhammed namaza kalktı, Hz. Aişe: "Resulullah (alehissalâtu vesselâm) 'ın şöyle söylediğini işittim " dedi: "Yemeğin yanında namaz kılınmaz, iki habîsin (yani büyük ve küçük abdestin) sıkışmasında da kılınmaz. " Müslim Mesâcid 67, (560) ; Ebu Dâvud, Tahâret 43, (89).

Hz. Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Kişinin cemaatle kıldığı namazın sevabı evinde ve çarşıda (iş yerinde) kıldığı namazından yirmibeş kat fazladır. Şöyle ki, âbdest alınca güzel bir abdest alır, sonra mescide gider, evinden çıkarken sadece mescid gâyesiyle çıkmıştır. Bu sırada attığı her adım sebebiyle bir derece yükseltilir, bir günahı affedilir. Namazı kıldı mı, namazgâhında olduğu müddetçe melekler ona rahmet okumaya devam ederler ve şöyle derler: "Ey Rabbimiz buna rahmet et, merhamet buyur." "Sizden herkes, namaz beklediği müddetçe namaz kılıyor gibidir." Buharî, Ezan 30, Cum'a 2; Müslim, Salât 272 (649); Ebu Dâvud, Salât 49, (559); Tirmizî, Salât 245, (330); İbnu Mâce, Mesacid 16, (788).

Sevbân (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Üç şey vardır, onları yapmak kimseye helal olmaz: "Kişi bir kavme imamlık yapar, sonra da sadece kendisi için dua eder, cemaatini dua dışı bırakır; bunu yapan onlara ihânet eder. Kişi, izin almazdan önce bir evin içine bakamaz, bunu yapan ev halkına ihanet eder. Kişi küçük abdestine sıkışmış iken hafifleyinceye kadar namaz kılamaz." Ebu Dâvud, Tahâret 43, (90) ; Tirmizî, Salât 265, (357).

Abdullah İbnu Amr İbni 'l-Âs (radıyallahu anhümâ) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "İmam namazı kılıp teşehhüdü tamamladıktan sonra, selam vermezden önce hades vaki olsa (yani abdesti bozulsa), namazı tamamlanmıştır, namazını tamamlayan cemâatteki diğer kimselerin namazı da tamamlanmıştır." Ebu Dâvud, Salât 74, (617); Tirmizî, Salât 300 (408).

Ubâdetu'b'nu's-Sâmit (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Geceleyin kim uyanırsa şunu söylesin: "Allah'tan başka ilâh yoktur, O birdir, ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd de O'na aittir, O herşeye kâdirdir. Hamd Allah'a aittir, Allah münezzehtir, Allah büyüktür, bütün amel ve ibadetler için gereken güç ve kuvvet Allah'tandır. Sonra aleyhissalatu vesselam buyurdular: "Rabbim beni affet!" desin veya dua ederse duasına cevap verilir. Eğer abdest alır ve namaz kılarsa namazı kabûl edilir." Buharî, Teheccüd 21.

Yine Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Biriniz uyuyunca ensesine şeytan üç düğüm atar. Her düğümü atarken, düyüm yerine eliyle vurarak üzerine uzun bir gece olsun, yat" dileğinde bulunur. Adam uyanır ve Allah'ı zikrederse bir düğüm çözülür, abdest alacak olursa bir düğüm daha çözülür, namaz kılarsa bütün düğümler çözülür ve böylece canlı ve hoş bir hâlet-i ruhiye ile sabaha erer. Aksi halde habis ruhlu (içi kararmış) ve uyuşuk bir halde sabaha erer." Buharî, Teheccüd 12, Bed'ü'l-Halk 11; Müslim, Müsafirîn 207, (776); Muvatta, Kasru's- Salât 95, (1, 176); Ebu Dâvud, Salât 307, (1306); Nesâî, Kıyâmu'1-Leyl 5, (3, 203).

Abdullah İbnu Ebi Evfâ (radıyallatıu anhümâ) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselam) buyurdular ki: "Kimin Allah'a veya herhangi bir insana ihtiyacı hâsıl olursa önce abdest alsın, abdesti de güzel yapsın, sonra iki rek'at namaz kılsın, sonra Allah Teâla Hazretlerine senâda bulunsun, Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a salât okusun, sonra şu duayı okusun: "Halim, kerim olan Allah'tan başka ilâh yoktur. Arş-ı Azam'ın Rabbi noksan sıfatlardan münezzehtir. Hamd âlemlerin Rabbine âittir. Rahmetine vesile olacak amelleri, mağfiretini celbedecek esbabı (hakkımda yaratmanı) taleb ediyor, her çeşit günahtan koruman için yalvarıyor, her çeşit iyilikten zenginlik, her çeşit günahtan selâmet diliyorum. Rabbim! Affetmediğin hiçbir günahımı, kaldırmadığın hiçbir sıkıntımı bırakma! Hangi

amelden razı isen onu ver, ey rahim olan, bana en ziyade rahmet gösteren Rabbim!" Tirmizi, Salât 348, (479); İbnu Mâce, İkamet 189, (1384).

Ma'dân İbnu Talha, kendisine Ebu'd-Derdâ (radıyallahu anh)'nın şunu anlattığını söylemiştir: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) kustu ve orucunu açtı. Sevbân (radıyallahu anhâ) bu meseleyi sordu. Sevbân: "Doğru söylemiş, o zaman abdest suyunu ben döktüm" dedi." Ebu Dâvud, Savm 32, (2381); Tirmizi, Tahâret 64, (87).

Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Kim abdest alır ve abdestini mükemmel kılar, sevab ümidiyle müslüman kardeşini hasta iken ziyaret ederse, ateşten, yetmiş yıllık yürüme mesafesi kadar uzaklaştırılır." Ebu Davud, Cenaiz 7, (3097).

Hz. Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor. "Bir adam Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a gelip: "Ey Allah'ın Resûlü! Biz gemiye binip, beraberimizde az bir su alabiliyoruz. Abdestlerimizi bu su ile alsak susuz kalacağız. Deniz suyu ile abdest alabilir miyiz?" diye sordu. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm: "Evet, denizin suyu temizdir, meytesi de helâldir" cevabını verdi." Muvatta, Taharet 12, (1, 22); Ebu Davud, Taharet 41, (83); Tirmizi, Taharet 52, (69); Nesai, Miyah 5, (1, 176).

İbnu Abbas radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın zevcelerinden biri bir tekne içerisinden su alarak yıkanmıştı. Aynı teknede yıkanmak veya abdest almak üzere Aleyhissalatu vesselam geldi. Zevcesi: "Ben cünübtüm!" dedi. Resûlullah aleyhissalâtu

vesselâm: "Su cünüb olmaz!" buyurdular." Tirmizi, Taharet 48, (65); Ebu Davud, Taharet 35, (68); İbnu Mace, Taharet 33, (370, 371).

Ebu Cuhayfe radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm öğle vakti yanımıza çıktı. Kendisine abdest suyu getirildi. Abdest aldı. Halk, onun abdest suyundan arta kalanı kapışmaya başladı. Bir parça alabilen, onu teberrüken) vücuduna sürünüyor idi. Hiç alamayan, arkadaşının elindeki yaşlığa değmeye çalışıyordu." Buhari, Salat 17, Vudu 40, 93, 94, Ezan 18, 19, Libas 3, 42; Müslim, Salat 249-253 (503); Nesai, Taharet 103, (1, 87); Ebu Davud, Salat 102, (688).

İbnu Ömer radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm zamanında erkekler ve kadınlar beraberce bir kaptan abdest alıyor idiler." Buhari, Vudu 43; Muvatta, Taharet 15, (1, 24); Ebu Davud, Taharet 39, (79, 80); Nesai, Taharet 52, (1, 57).

İbnu Mes'ud radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm, Cin gecesinde bana: "Kabında ne var?" diye sordular. Ben: "Nebiz!" dedim. "Güzel bir meyve, temiz bir sudur" buyurdular. Sonra da onunla abdest aldılar." Ebu Davud, Taharet 42, (84); Tirmizi, Taharet 65, (88).

Kebşe Bintu Ka'b İbnu Malik -ki, İbnu Ebi Katade'nin nikahı altında idi- anlatıyor: "Ebu Katade radıyallahu anh yanıma girdi. Kendisine abdest suyu hazırladım. Bu sırada, sudan içmek üzere bir kedi geldi. Ebu Katade kabı uzattı, kedi içti." Kebşe sözlerine devamla der ki: "Ebu Katade kendisine bakmakta olduğumu gördü ve: "Ey kardeşimin kızı, buna hayret mi ediyorsun?" dedi. Ben de: "Evet!" demiş bulundum. Bunun üzerine: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm: "Kedi necis değildir. Kedi sizin etrafınızda çokça dolaşır" buyurdular." dedi." Muvatta, Taharet 13, (1, 23); Ebu Davud, 38, (75); Tirmizi, Taharet 69, (92); Nesai, Taharet 54, (1, 55).

Dâvud İbnu Sâlih İbni Dinâr et-Temmâr, annesinden anlatıyor: "Efendim beni, Hz. Aişe radıyallahu anhâ'ya bir miktar yemekle gönderdi. Gelince Hz. Aişe'yi namaz kılıyor buldum. Bana, elimdekini koymamı işâret etti. (Ben de bıraktım). Ancak bir kedi gelerek üzerinden yedi. Hz. Aişe radıyallahu anhâ, namazından çıkınca, kedinin yediği yerden yemeği (bir miktar) yedi. Sonra da şu açıklamayı yaptı: "Resülullah aleyhissalâtu vesselam: "Kedi necis değildir, o sizi çokça dolaşan birisidir" demişti. Ben ayrıca, Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın kedinin artığıyla abdest aldığını gördüm." Ebu Dâvud, Tahâret 38, (76).

Yine Ebu Dâvud'da Ebu Sa'id radıyallahu anh'tan kaydedilen bir rivâyette denir ki: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm bir koyunu beceriksizce yüzmekte olan bir köleye uğramıştıOna: "Çekil de sana göstereyim!" dedi. Derhal elini deri ile et arasına soktu. Elini, bütün kolu koltuğa kadar derinin altında kalacak şekilde ilerletti. Sonra gidip abdest almadı halka namaz kıldırdı.." Bir rivâyette, "Yani suya değmedi" ziyâdesi vardır. Ebu Dâvud, Tahâret 73, (185).

Ebu Musa radıyallahu anh anlatıyor: "Bir gün Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'la birlikte idim. Aleyhissalâtu vesselâm

küçük abdest bozmak ihtiyacını duymuştu. Hemen bir duvarın dibine, kumlu toprak bulunan bir noktaya gelip abdest bozdular. Sonra da: "Sizden biri, küçük abdest bozmak isteyince bevli için uygun bir yer arasın!" buyurdular." Ebu Dâvud, Tahâret 2, (3).

Hz. Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm: "İki lânetten korkun!" buyurdular. Ashab: "İki lânet de nedir?" diye sorunca, açıkladılar: "İnsanların yollarına abdest bozanla, gölgelerine abdest bozanlardır!" Müslim, Tahâret 68, (269); Ebu Dâvud, Tahâret 14, (25).

Yine Ebu Davud, Hz. Mu'âz radıyallahu anh'tan şu rivâyeti kaydetmiştir: "Lânete sebep olan üç yere abdest bozmaktan kaçının: Su yollarına, işlek yollara ve gölgeliklere." Ebu Dâvud, Tahâret 14, (26).

Ümeyme Bintu Rukiyye radıyallahu anhâ anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın karyolasının altında bulundurduğu hurma küttüğünden bir çanağı vardı. Geceleyin ona küçük abdest bozardı." Ebu Dâvud, Tahâret 13, (24); Nesai, Tahâret 28, (1, 31).

Ebu Eyyub radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Helâya gittiğiniz vakit, (abdest bozarken) kıbleye ne önünüzü ne de arkanızı dönmeyin. Fakat yüzünüzü doğuya ve batıya dönderin." Ebu Eyyüb der ki: "Şam'a gelince helâların yönlerinin hep kıble cihetine inşa edildiğini gördük. Onları (kullanırken yönümüzü yan çeviriyor, ayrıca Allah'tan mağfiret de diliyorduk." Buhari, Vudü 11, Salât 29; Müslim, Tahâret 59, (264); Ebu Dâvud, Tahâret 4, (9) ; Tirmizi, Tahâret 6, (8); Nesâi, Tahâret 19, 20, 21, (1, 21, 22, 23).

İmam Mâlik'in bir rivâyeti şöyledir: "Ebu Eyyub radıyallahu anh Mısır'da iken demiştir ki: "Vallahi bu kiryas denen kenefleri nasıl kullanacağımı bilemiyorum. Zirâ Resülullah aleyhissalâtu vesselâm: "Biriniz büyük veya küçük abdest bozunca kıbleye yönelmesin, arka fercini de çevirmesin" demişti." Muvatta, Kıble 1, (1, 193).

Hz. Huzeyfe radıyallahu anh anlatıyor: "Ben Resulullah aleyhissalâtu vesselâm ile beraber idim. Bir kavmin küllüğüne gelince durup, ayakta küçük abdest bozdu."

Ebu Vâil'den şelen bir rivâyet şöyle: "Ebu Musa radıyallahu anh küçük abdest hususunda çok titiz davranır (üzerine sıçrantı değmemesi için âzami gayreti gösterirdi. O kadar ki,) küçük abdestini bir şişe içerisine bozar ve: "Beni İsrâil'den birinin bedenine sidik değecek olsa, adam kirlenen derisini bıçakla kazırdı" derdi. (Bunu işiten) Huzeyfe radıyallahu anh dedi ki: "Arkadaşınızın titizliği bu kadar ileri götürmemesini tercih ederim. Ben, ResülulIah aleyhissalâtu vesselâm'la bir beraberliğimizi hatırlıyorum. Beraber yürüyorduk. Derken bir kavmin bir duvar gerisindeki küllüğüne rastladık. Resülullah aleyhissalâtu vesselâm, tıpkı sizden birinin ayakta bevletmesi gibi durup ayakta bevletti. Ben bu esnada kendilerinden uzaklaşmak istedim. Bana yakın durmamı işâret buyurdu. Geri gelip, hemen arkasında dikilip abdestini bozuncaya kadar bekledim." Buhari, Vudü 62, 60, 61, Mezâlim 27; Müslim, Tahâret 73, 74, (273); Ebu Dâvud, Tahâret 12, (23); Tirmizi, Tahâret 9, (13); Nesâi, Tahâret 24, (3, 25).

Hz. Ömer radıyallahu anh anlatıyor: "Ben ayakta abdest bozarken, Resülullah aleyhissalâtu vesselâm beni gördü ve: "Ey Ömer, ayakta akıtma" buyurdu. Ondan sonra hiç ayakta akıtmadım"

Ubeydullah, Nâfi'den, o da Abdullah İbnu Ömer radıyallahu anhümâ'dan anlattığına göre, Hz. Ömer radıyallahu anh: "Ben müslüman olduğum zamandan beri ayakta abdest bozmadım!" demiştir." Tirmizi, Tahâret 8, (12). Tirmizi: "Bu, Hz. Ömer'den daha sıhhatli olan rivayettir. Önceki rivâyet zayıftır" der. Keza ilaveten der ki: "Ayakta abdest bozma yasağı te'dib içindir, tahrim için değil." Yine der ki: "İbnu Mes'ud radıyallahu anh'tan şöyle dediği rivâyet edilmiştir: "Kişinin ayakta akıtması, nefsine karşı işlediği bir kabalıktır."

Süfyan İbnu 'l-Hakem veya Hakem İbnu Süfyan es-Sakafi anlatıyor: "Resulullah aleyhissalâtu vesselâm bevledince abdest alır ve (istincada) su kullanırdı." Ebu Dâvud, Tahâret 64, (166,167,168); Nesâi, Tahâret 102, (1, 86).

Hz. Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm anlatıyor: "Bana Cibril aleyhissalam geldi ve: "Ey Muhammed, abdest aldınmı intidâhda bulun!" emretti" dedi." Tirmizi, Tahâret 38, (50).

Hz. Aişe radıyallahu anhâ anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm bevletti. Hz. Ömer de arkasında, elinde su kabı olduğu halde durdu. Resülullah onu görünce: "Bu da

ne, ey Ömer?" buyurdular. Hz. Ömer: "Sudur yıkanırsın!" dedi. Resûlullah: "Ben her bevledişimde abdest almakla emrolunmadım, bunu yapacak olsam bu, (ümmete vacib) bir sünnet olur" buyurdular." Ebu Dâvud, Tahâret 22, (42); İbnu Mâce, Tahâret 20, (327).

İbnu Mes'ud radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselam abdest bozmaya çıkmıştı. Bana üç taş bulmamı söyledi. İkisini buldum üçüncü taşı aradım fakat bulamadım. Onun yerine bir kurumuş mayıs aldım ve onu getirdim. Taşları aldı, mayısı attı ve: "Bu necistir!" buyurdu." Buhari, Vudü 20; Tirmizi, Tahâret 13, (17); Nesâi, Tahâret 38, (1, 39, 40).

Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Allah'ın hataları silmeye ve dereceleri yükseltmeye vesile kıldığı şeyleri size söylemiyeyim mi?" "Evet ey Allah'ın Resülü, söyleyin!" dediler. Bunun üzerine saydı"Zahmetine rağmen abdesti tam alımak. Mescide çok adım atmak. (Bir namazdan sonra diğer) Namazı beklemek. İşte bu ribâttır, işte bu ribâttır. İşte bu ribâttır." Müslim, Tahâret 41, (251); Muvatta, Sefer 55, (1,161); Tirmizi, Tahâret 39, (52); Nesâi, Tahâret 106.

Ukbe İbnu Âmir radıyallahu anh anlatıyor: "Üzerimizde develeri gütme işi vardı, (bunu sırayla yapıyorduk.) (Bir gün) gütme nöbeti bana gelmişti. Günün sonunda develeri kıra ben çıkarıyordum. (Birgün, nöbetimden dönüşte) Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'a geldim, ayakta halka hitabediyordu. Söylediklerinden şu sözlere yetiştim: "Güzelce abdest alıp, sonra iki rek'at namaz kılan ve namaza bütün ruhu ve benliği ile yönelen hiç kimse yoktur ki kendisine cennet vâcib olmasın!" (Bunları işitince kendimi tutamayıp:) "Bu ne güzel!" dedim. (Bu sözüm üzerine) önümde duran birisi: "Az önce söylediği daha da güzeldi!" dedi. (Bu da kim? diye) baktım. Meğer Ömer İbnu'I-Hattâb'mış. O, sözüne devam etti: "Seni gördüm, daha yeni geldin. Sen gelmezden önce şöyle demişti: "Sizden kim abdestini alır ve bunu en güzel şekilde yapar, sonra da: "Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhû ve Resûlühü. (Şehâdet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur ve yine şehadet ederim ki Muhammed Allah'ın kulu ve Resûlüdür)" derse, kendisine cennetin sekiz kapısı da açılır; hangisinden isterse oradan cennete girer." Ebu Davud'un rivayetinde "...abdesti güzel yaparsa..." denmiştir. Tirmizi'nin rivayetinde "....resûlühü (Allah'ın ...Resûlü)" kelimesinden sonra "Allah'ım,

beni tevbe edenlerden kıl, temizlenenlerden kıl" duası da vardır. Ebu Davud, Taharet 65, (169); Tirmizi, Taharet, 41, (55).

Hz. Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Mü'min -veya müslüman- bir kul abdest aldı mı yüzünü yıkayınca, gözüyle bakarak işlediği bütün günahlar su ile -veya suyun son damlasıyla- yüzünden dökülür iner, ellerini yıkayınca elleriyle işlediği hatalar su ile birlikte -veya suyun son damlasıyla- ellerinden dökülür iner. Ayaklarını yıkayınca da ayaklarıyla giderek işlediği bütün günahları su ile -veya suyun son damlasıyla- dökülür iner. (Öyle ki abdest tamamlanınca) günahlarından arınmış olarak tertemiz çıkar." Müslim, Tahâret 32, (244); Muvatta, Tahâret 31, (1, 32); Tirmizi, Tahâret 2, (2).

Hz. Osman radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Kim abdest alır ve abdestini güzel yaparsa hataları vücudundan tırnak diplerine varıncaya kadar çıkar dökülür."

Bir başka rivâyette şöyle gelmiştir: "Hz. Osman radıyallahu anh abdest aldı ve dedi ki: "Ben Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın şu benim abdestim gibi abdest aldığını, sonra da şöyle söylediğini gördüm: "Kim bu şekilde abdest alırsa geçmiş günahları affedilir, namazı ve mescide kadar yürümesi de nafile (ibadet) olur." Buhari, Vudü 25; Müslim, Tahâret 8, (229).

Amr İbnu Abese es-Sülemi radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Sizden kim abdest suyunu hazırlar, mazmaza ve istinşakta bulunur (ağzına ve burnuna su çeker) ve sümkürürse, mutlaka yüzünden, ağzından, burnundan hataları dökülür. Sonra Allah'ın emrettiği şekilde yüzünü yıkarsa, sakalın(ın bittiği mahallin) etrafından su ile birlikte yüzü ile işlediği günahlar dökülür. Sonra dirseklere kadar kollarını yıkayınca, ellerinin günahları su ile birlikte parmak uçlarından dökülür gider. Sonra başını meshedince, başının günahları saçın etrafından su ile birlikte akar gider. Sonra topuklarına kadar ayaklarını yıkayınca, ayaklarının günahları, parmak uçlarından su ile birlikte akar gider. Sonra kalkıp namaz kılar, Allah'a hamd ve senâda bulunur, O'na layık şekilde tazimini gösterir ve kalbinden Allah'tan başkasını(n korku ve muhabbetini) çıkarırsa, annesinden doğduğu gündeki gibi bütün günahlarından arınır." Müslim, Müsâfirin 294, (832).

Abdullah es-Sunâbihi radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Mü'min kul abdest aldıkça mazmaza yaptı mı (ağzını yıkadı mı) günahlar ağzından çıkar. (Burnunu sümkürdü mü) günahlar burnundan çıkar, yüzünü yıkadı mı günahlar göz kapaklarının altına varıncaya kadar yüzünden çıkar. Ellerini yıkadı mı günahlar tırnak diplerine varıncaya kadar ellerinden çıkar. Başını meshetti mi, günahlar kulaklarına varıncaya kadar başından çıkar. Ayaklarını yıkadı mı, günahlar ayak tırnaklarının altına varıncaya kadar ayaklarından çıkar. Sonra mescide kadar yürümesi ve kılacağı namaz nafile (bir ibâdet) olur." Muvatta, Tahâret 3 0, (1, 31); Nesâi, Tahâret 3 5, (1, 74); İbnu Mâşe, Tahâret 6, (283).

Ebu Ümâme el-Bâhili radıyallahu anh anlatıyor: "Amr İbnu Abese radıyallahu anh'ı dinledim, diyordu ki: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'a: "Abdest nasıl alınır?" diye sordum. Şöyle açıkladı: "Abdest mi? Abdest alınca şöyle yaparsın: Önce iki avucunu tertemiz yıkarsın. Sonra yüzünü ve dirseklerine kadar ellerini yıkarsın. Başını meshedersin, sonra da topuklarına kadar ayaklarını yıkarsın. (Bunları tamamladın mı) bütün günahlarından arınmış olursun. Bir de yüzünü Aziz ve Celil olan Allah için (secdeye) koyarsan, anandan doğduğun gün gibi, hatalarından çıkmış olursun." Ebu Ümâme der ki: "Ey Amr İbnu Abese dedim, ne söylediğine dikkat et! Bu söylediklerinin hepsi bir defasında veriliyor mu? "Vallahi dedi, bilesin ki artık yaşım ilerledi, ecelim yaklaştı, (Allah'tan ölümden çok korkar bir haldeyim), ne ihtiyacım var ki, Allah Resülü hakkında yalan söyleyeyim! Andolsun söylediklerim, Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'dan kulaklarımın işitip, hafızamın da zabtettiklerinden başkası değildir." Müslim, Müsâfirin 294, (832); Nesâi, Tahâret 108, (1, 91, 92). Bu hadis, Nesâi'nin metninden alınmadır. Amr İbnu Abese radıyallahu anh'ın müslüman oluşunu anlatan uzunca bir hadisin son kısmıdır.

İbnu Ömer radıyallahu anhümâ anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Kim abdestli olduğu halde abdest tazelerse, AIlah bu sebeple kendisine on (misli) sevab yazar." Tirmizi, Taharet 44, (59).

Ebu Said radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Kim abdest alıp: "Sübhâneke Allahümme ve bihamdike estağfiruke ve etübu ileyke. (Rabbim seni tenzih ederim, Allah'ım hamdim sanadır,

senden bağışlanmak isterim, tevbem de sanadır)" derse, bu bir kâğıda yazılır, sonra bir mühür üzerine nakşedilir, sonra da Arş'ın altına kaldırılır ve Kıyamete kadar (mühür) kırılmaz." Rezin tahric etmiştir.

Humrân Mevlâ Osman anlatıyor: "Hz. Osman radıyallahu anh su istemişti. (Getirdim. Aldı ve) üç kere ellerine dökerek yıkadı. Sonra sağ elini kaba sokup mazmaza ve istinşakta bulundu (ağzına ve burnuna su alıp yıkadı). Sonra üç kere yüzünü, arkasından da dirseklerine kadar üç kere ellerini yıkadı. Sonra başına meshetti, sonra da topuklarına kadar ayaklarını üçer sefer yıkadı ve: "Ben Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ı, şu abdestim gibi abdest alırken gördüm. Abdesti bitince de şöyle demişti: "Kim şu abdestim gibi abdest alır, arkasından iki rek'at namaz kılar ve namazda kendi kendine (dünyevi bir şey) konuşmazsa şeçmiş günahları affedilir." Buhari, Vudü 24, 28, Savm 27; Müslim, Taharet 3, 4, (226); Ebu Dâvud, Tahâret 50, (106); Nesâi, Tahâret 27, 2 8, 93, (1).

Ebu Davud'un İbnu Müleyke'den kaydettiği bir başka rivâyette şöyle gelmiştir: "Hz. Osman radıyallahu anh'tan abdest hakkında (nasıl alınacağı) sorulmuştu. Hemen su istedi ve derhal bir abdest kabı getirildi. Kaptan önce sağ eli üzerine su döktü (ve onu yıkadı), sonra sağ elini kaba batırdı, üç kere mazmaza, üç kere istinşakta bulundu. (önceki hadiste geçtiği üzere zikretti. Hadisdte şu ziyade var): "Sonra elini daldırıp su aldı ve başına, kulaklarına meshetti, kulakların iç ve dışlarını birer kere meshetti." Ebu Dâvud, Tahâret 50, (108).

Abdu Hayr anlatıyor: "Hz. AIi radıyallahu anh bize geldi ve namaz kıldı. (Namazdan sonra abdest) suyu istedi. "Suyu ne yapacak, namazı kıldı ya! Herhalde bize öğretmek istiyor!" dedik. İçinde su olan bir kapla bir leğen getirildi. Kaptan sağ eline su döktü: Üç defa ellerini yıkadı. Sonra üç kere mazmaza ve istinşakta bulundu. Mazmaza ve istinşakı su aldığı eliyle yaptı. Sonra üç kere yüzünü yıkadı, sağ elini üç kere yıkadı, üç kere sol elini yıkadı. Sonra elini kaba batırdı, bir kere başını meshetti. Sonra üç kere sağ ayağını yıkadı, üç kere sol ayağını yıkadı. Sonra: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın abdestini bilmek kimin hoşuna giderse, işte o böyledir!" dedi." Ebu Dâvud, Tahâret 50, (111); Tirmizi, Tahâret 37, (48); Nesâi, Tahâret 75, (1, 68).

Ebu Dâvud'da, İbnu Abbâs'tan yapılan bir diğer rivâyet şöyledir: "Ali radıyallahu anh yanıma girdi. Su dökmüş (küçük abdest bozmuş) idi. Abdest suyu istedi. İçinde su olan bir kap

getirdik. Bana: "Ey İbnu Abbâs! Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın nasıl abdest aldığını sana göstereyim mi?" dedi. Ben de: "Evet göster!" dedim. Bunun üzerine su kabını elleri üzerine eğdi ve ellerini yıkadı. Sonra sağ elini kaba soktu, onunla diğeri üzerine su döktü, sonra iki avucunu yıkadı. Sonra mazmaza ve istinşakta bulundu. Sonra iki elini birden kaba soktu. İkisiyle birlikte su avuçlayıp yüzüne çarptı. Sonra başparmaklarını kulaklarının ön kısmına soktu. Sonra ikinci, üçüncü sefer aynı şeyleri tekrar etti. Sonra sağ eliyle bir avuç su aldı ve bunu alnına döktü ve yüzü üzerine akmaya bıraktı. Sonra dirseklerine kadar kollarını üçer kere yıkadı. Başını ve kulaklarının arkasını meshetti. Sonra tekrar her iki elini beraberce kaba soktu. Bir avuç su alıp onu pabuç içinde olan (sağ) ayağına vurdu ve o su ile ayağını yıkadı. Sonra aynı muameleyi diğer ayağına, (sola) yaptı." (Abdullaş el-Havlani) der ki: "(İbnu Abbâs'a) sordum: "Ayaklar ayakkabı içinde olduğu halde mi?""Evet dedi, ayakkabı içinde olduğu halde." Ben tekrar sordum: "Ayakkabı içinde mi?" "Evet! dedi, ayakkabı içinde!" Ben tekrar sordum: "Ayakkabı içinde mi?" "Evet! dedi, Ayakkabı içinde." Ebu Dâvud, Tahâret 50, (117). Nesâi'nin bir diğer rivâyetinde şöyle denmiştir. "...Sonra bir avuç su ile üçer defa mazmaza ve istinşakta bulundu." Nesâi, Tahâret 76, (1, 68).

Abdullah İbnu Zeyd İbni Asım İbni'l-Ensâri radıyaIlahu anh'ın anlattığına göre, kendisine: "Bizim için, Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın abdestiyle bir abdest al (da görelim)!" diye talepte bulunuldu. O, hemen bir kap (su) isteyip, önceki hadiste anlatılan şekilde abdest aldı. Abdest alışını anlatan rivâyette şu farklı açıklama var: "Başını meshettikte ellerini (saçları üstünde) ileri ve geri doğru yürüttü. (şöyle ki: Mesh ameliyesine başın ön kısmından başladı ellerini enseye doğru götürdü. Sonra, başladığı yere kadar geri getirdi. Sonra ayaklarını yıkadı." Buhari, Vudü 38; Müslim, Tahâret 18, 19, (235, 236); Muvatta, Tahret 1, (1, 18); Ebu Dâvud, Tahâret 50, (118,119,120); Tirmizi, Tahâret 27, 36, (35, 47); Nesai, Tahâret 80, 81, 82, (1, 71, 72). Müslim'in bir rivâyetinde şöyle denmiştir: "Başını üç kere meshetti."

Buhari rahimehullah'ın bir rivâyetinde şöyle denmiştir: "Resulullah aleyhissalâtu vesselâm (abdest uzuvlarını) ikişer kere yıkayarak abdest aldı." Buhâri, Vudü 23. Ebu Dâvud'un bir rivâyetinde, Mikdâm İbnu Ma'dikerb'den şu kaydedilir: "Sonra başını, içiyle ve dışıyla iki kulağını meshetti." Ebu Dâvud, Tahâret 50, (121). Yine Ebu Dâvud'un bir başka rivâyetinde şöyle denmiştir: "Kulaklarını içleriyle dışlarıyla

meshetti, parmaklarını kulaklarının deliklerine soktu." Ebü Dâvud, Tahâret 123.

Abdullah İbnu Amr İbni'l-As radıyallahu anhümâ anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'a bir bedevi gelerek, abdestten sordu. Resülullah ona uzuvların üçer kere yıkanmasını gösterdi. Sonra da: "Abdest işte böyle alınır! Kim buna bir ziyâdede bulunursa, fena bir iş yapmış olur, haddi aşar ve zulmeder" buyurdu." Ebu Davud, Tahâret 51, (135); Nesâi, Tahâret 105, (1, 88). Bu metin Nesâi'ye aittir.

Ebu Dâvud'un bir rivâyetinde şöyle gelmiş-tir: " ..Sonra başını meshetti. Şehadet parmaklarını kulaklarına soktu. Başparmaklarıyla kulaklarının dışlarını meshetti. Şehadet parmaklarıyla kulakların içini meshetti..." Rivâyetin sonunda şu ifâde var: "Abdest işte böyledir. Kim buna ziyadede bulunur veya bundan eksiltme yaparsa kötü bir iş yapmış ve zulmetmiş olur -yahut zulmetmiş ve kötü bir iş yapmış olur-." Ebü Dâvud, Tahâret 51, (135). Nesâi'nin rivâyetinde özetle şöyle denmiştir: ".. Resülullah leyhissalâtu vesselâm'a bir bedevi geldi ve ondan abdest hakkında sordu. Resülullah aleyhissalâtu vesselâm abdestin alınışını, uzuvları üçer sefer yıkayarak gösterdi, sonra şöyle söyledi: "Abdest işte böyledir. Kim buna ziyâdede bulunursa kötü bir iş yapmış, haddi aşmış ve de zulmetmiş olur. " Nesâi, Tahâret 105, (1, 88).

İbnu Abbâs radıyallahu anhümâ anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm uzuvlarını birer kere yıkayarak abdest aldı." Buhari, Vudü 22; Ebu Dâvud, Tahâret 53, (1, 38); Nesai, Tahâret 84, 85, (1, 73, 74).

Ebu Dâvud'un bir rivâyetinde İbnu Abbâs radıyallahu anhümâ şöyle der: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın nasıl abdest aldığını size göstermemi ister misiniz?" İçinde su olan bir kab istedi, sağ eliyle bir avuç su aIdı, mazmaza ve istinşak yaptı, sonra bir avuç daha aldı, bununla iki elini birleştirip (iki eliyle) yüzünü yıkadı. Sonra bir avuç daha aldı bununla sağ elini yıkadı. Sonra bir avuç da aldı, bununla sol elini yıkadı. Sonra bir avuç su daha aldı, sonra elini çırptı, sonra başını ve kulaklarını meshetti. Sonra bir kabza su daha aIdı sağ ayağının üzerine serpti, ayağında nalın olduğu halde, sonra onu iki eliyle meshetti, elin biri ayağın üstünde, diğeri de nalının aItında. Sonra aynı şeyi sol ayağa yaptı." Buhari, Vudü 7; Ebu Dâvud, Ta-hâret 52, (137); Nesâi, Tahâret 84, 85, (1, 73, 74).

Ebu Ümame radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselam abdest aldı ve bunu, yüzünü üç, ellerini üç sefer yıkayarak, "Kulaklar baştandır " deyip başını da üç sefer meshederek yaptı." Hammâd der ki: "Bu rivâyette geçen "Kulaklar baştandır" ibaresi, Ebu Ümme'nin sözü mü yoksa Resülullah'ın sözü mü bilemiyo-rum." Tirmizi, Taharet 29, (37); Ebu Davud, Taha-ret 50, (134). Bu metin Tirmizi'nindir. Ebu Dâ-vud' da şu ifade de yer alır: "Gözpınarlarını da meshederdi." O rivayette: "Kulaklar baştandır" da demiştir.

Hz. Câbir radıyallahu anh anlatıyor: "Hz. Ömer radıyallahu anh bana şunu söyledi: "Bir adam Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'a gelmişti. Bunun abdest almış fakat ayaklarının üzerinde tırnak kadar bir yeri yıkamadan bırakmış olduğunu gördü. ResüluIlah aleyhissalâtu vesselâm, adama derhal müdâhaIe etti: "Git abdestini güzel kıl!" Adam gidip yeniden abdest aldı, sonra namazını kıldı." Müslim, Tahâret 31, (243); Ebu Dâvud, Tahâret 67, (171).

Ebu Dâvud'un bir diğer rivâyetinde Resülullah'ın ashabından biri şöyle anlatır: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm, ayağının sırtında dirhem büyüklüğünde bir kısma su değmemiş olduğu halde namaz kılmakta olduğunu görmüştü, derhal abdesti ve namazı iade etmesini emretti." Ebu Dâvud, Tahret 173.

İbnu Amr İbni'l-As radıyallahu anhümâ anlatıyor: "Beraber olduğumuz bir sefer sırasında, bir ara Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm bizden geride kaldı sonra tekrar kavuştu. Bu sırada namaz vakti girmişti. Bizler de abdest alıyor, ayaklarımıza meshediyorduk. (Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm) yüksek sesle nida etti: "Ökçelerin ateşte vay hâline!" Bunu iki veya üç kere tekrarladı." Buhari, İlm 3, 30, Vudü 27, 29; Müslim, Taharet 25-28, (240-242); Muvatta, Taharet 5, (1, 19); Ebu Dâvud, Tahâret 46, (97); Nesâi, Tahâret 89, (1, 77, 78); Muvatta.

Müslim'in bir diğer rivayetinde şöyle denir: "Halk ikindi namazı sırasında acele etti ve bir kısmı alelacele abdest aldı. Biz onlara ulaştık. Ökçelerine su değmemiş, parlıyordu. Bunun üzerine Aleyhissalâtu vesselâm: "Öçelerin ateşte vay hâline! Abdesti tam alın!" buyurdular." Müslim, Tahâret 26, (241).

Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ı abdest alırken gördüm. Üzerinde çizgili kırmızı bir sarık vardı. Elini sarığın altına soktu, başının ön

kısmını meshetti, sarığını çözmedi." Ebu Dâvud, Tahâret 57, (147).

Sâbit İbnu Ebi Safiyye anlatıyor: "Ebu Cafer'e -ki Muhammed el-Bâkır'dır- dedim ki: "Hz. Câbir radıyallahu anh, sana Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın uzuvlarını birer birer, ikişer ikişer ve üçer üçer yıkayarak abdest aldığını söyledi mi?" Bu soruma: "Evet!" diye cevap verdi." Bir rivâyette de: "Birer birer yıkayarak abdest aldı mı?" diye sordum; "evet!" diye cevap verdi" şeklinde gelmiştir.. Tirmizi, Tahâret 35 (45, 46)

Abdullah İbnu Zeyd radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm ikişer ikişer yıkayarak abdest aldı ve: "Bu, nur üzerine nurdur" buyurdu."

Hz. Osman radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselam, uzuvlarını üçer üçer yıkayarak abdest aldı ve şöyle buyurdu: "Bu benim ve benden önceki diğer peygamberlerin ve İbrahim aleyhissalam'ın abdestidir." Rezin tahric etmiştir.

Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Eğer ümmetim üzerine zahmet vermeyecek olsaydım, her namazda misvak kullanmalarını emrederdim." Buhari, Cum'a 8, Temenni 9; Müslim, Tahâret 42, (252); Muvatta, Tahâret 115, (1, 66); Ebu Dvud, Tahâret 115, (46); Tirmizi, Tahâret 18, (22); Nesâi, Tahâret 7, (1,12). Bu metin Sahiheyn'in metnidir. Muvatta'nın rivâye-tinde: ". . her abdestte. . ." denmiştir.

Hz. Aişe radıyallahu anhâ anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselam 'ın abdest suyu ve misvâkı (akşamdan hazırlanıp yanına) konulurdu. Gece kalkınca abdest bozar, sonra misvaklanırdı."

Bir diğer rivâyette şöyle gelmiştir: "(Resülullah aleyhissalâtu vesselâm) gece veya gündüz yattığında ve kalktığında mutlaka abdest almazdan önce misvaklanırdı." Ebu Dâvud, Tahâret 27, 30, (51, 56, 57); Müslim; Tahâret 45, (253); Nesai, Tahâret 8, (1, 13), Metin Ebu Dâvud'a ait.

Hz. Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Kim abdest alırsa istinsarda bulunsun (sümkürsün), kim taşla istinca yaparsa teklesin." Buhari, Vudü 25; Müslim, Tahâret 20, 22, (237); Muvatta, Tahâret 2, 3, (1,19); Ebu Dâvud, Tahâret 55, (140); Nesâi, Tahâret 70, 72, (1, 66, 67).

Müslim'in bir rivâyetinde şöyle gelmiştir: "Sizden biri abdest alınca burnuna su çeksin, sonra sümkürsün." Müslim, Tahâret 20, (237). Bir diğer rivâyette: "...Burun deliklerine su çeksin, sonra sümkürsün" şeklindedir. Müslim, Tahâret 21, (237).

Talha İbnu Musarrıf an ebihi an ceddihi radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın yanına girdim, abdest alıyordu. Su yüzünden ve sakalından göğsüne akıyordu. Mazmaza ve istinşakın arasını da ayırmıştı." Ebu Dâvud, Tahâret 54, (139).

Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalatu vesselâm abdest alınca bir avuç su alır, onu çenesinin altına tutup onunla sakalını hilâller ve: "Aziz ve Celil olan Rabbim böyle emretti" derdi." Ebu Davud, Tahâret 56, (145).

Müstevrid İbnu Ş'eddâd radıyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalâtu vesselâm'ı gördüm. Abdest aldığı zaman ayaklarının parmaklarını serçe parmağı ile hilâlliyordu." Tirmizi, Tahâret 30, (40); Ebu Dâvud, Tahâret 58, (148).

Lakit İbnu Sabıra radıyallahu anh anlatıyor: "Dedim ki: "Ey Allah'ın Resülü! Bana abdestten haber ver!" Aleyhissalâtu vesselâm: "Abdesti tam al, parmaklar arasını hilâlle, istinşak'da mübâlağa yap, oruçlu olursan mübalâğa yapma" buyurdu." Ebu Dâvud, Tahâret 55, (142, 143, 144); Tirmizi, Tahâret 30, (3 8); Nesâi, Tahâret 71, 92, (1, 66, 79).

Rebi' Bintu Mu'arrız radıyallahu anhâ anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm abdest aldı, (bu esnada) elini kulaklarının hücresine soktu." Ebu Dâvud, Tahâret 50, (131

Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselam buyurdular ki: "Ümmetim, Kıyamet günü çağırıldıkları vakit abdestin izi olarak (nurdan) bir parlaklıkları olduğu halde gelirler. Öyleyse kimin imkanı varsa parlaklığını artırsın."

Bir diğer rivâyette şöyle gelmiştir: "Ebu Hüreyre radıyallahu anh abdest aldı, yüzünü yıkadı, ellerini yıkadı, ellerini yıkarken nerdeyse omuza kadar yıkıyordu. Sonra ayaklarını yıkadı ve nerdeyse bacaklarına kadar yükseldi. Sonra dedi ki: "Ben Resulullah aleyhissalâtu veselâm'ın, "Ümmetim

Kıyamet günü (abdest uzuvlarındaki) parlaklıkla gelir..." Gerisi yukarıdaki gibi devam ediyor.

Müslim'in diğer bir rivâyetinde şöyle denmiştir: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın "...Mü'minin zineti, abdestin yükseldiği yere kadar

yükselir..." Buhar'i, Vudü 3; Müslim, Taharet 34, 35, 40, (246, 250); Nesai, Tahâret 110, (1, 94, 95).

Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm (miktarca) bir sâ'dan beş müdd 'e kadar olan su ile yıkanır, bir müdd su ile de abdest alırdı." Bir başka rivâyette: "... beş mekkûk ile yıkanır, bir mekkûk iIe de abdest alırdı" denmiştir. Bir diğer rivâyette: " . . beş. . " denmiştir. Tirmizi'nin rivâyetinde "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Abdest için iki rıtl su kafidir." Ebu Dâvud'un rivâyetinde: "...Resülullah aleyhissalâtu vesselâm iki rıtl ihtivâ eden kapla abdest alır, bir sâ' ile guslederdi " denmiştir. Buhari, Vudü 47; Müslim, Hayz 51, (325); Ebu Dâvud, Tahâret 44, (95); Tirmizi, Salât 425, (609); Nesâi, Tahâret 59, (1, 57, 58).

Sefine radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ı bir sa' miktarındaki su cenâbetten yıkar, bir müdd su da abdestine yeterdi." Müslim, Hayz 52, (326); Tirmizi, Tahâret 42, (56).

Ümmü Ammâre radıyallahu anhâ anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm abdest aldı. Bu maksadla kendisine içerisinde üçte iki müdd miktarında su bulunan bir kab getirilmişti." Ebu Dâvud, Tahâret 44, (94); Nesâi, Tahâret 59, (1, 58). Nesâi şunu ilâve etmiştir: "Şu'be der ki: "Ben, Aleyhissalâtu vesselâm'ın kollarını yıkadığını ve onları ovduğunu, kulaklarının iç kısmını meshettiğini öğrendim. Ancak kulakların dışını da meshettiğini bilmiyorum."

Abdullah İbnu Zeyd radıyallahu anh anlatıyor: "Bize Resülullah aleyhissalâtu vesselâm gelmişti. Kendisine bakır kapta su getirdik, onunla abdest aldı." Ebu Dâvud, Tahâret 47, (100).

Ubey İbnu Ka'b radıyallahu anh anlatıyor: "ResüIullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Abdest (sırasın)da vesvese veren bir şeytan vardır. Adı da el-Velehân'dır. Öyleyse suyun vesvesesinden kaçının." Tirmizi, Tahâret 43, (57).

Hz. Aişe radıyallahu anhâ anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın abdest aldıktan sonra kurulandığı bir bezi vardı." Tirmizi, Tahâret 40, (53).

Hz. Mu'âz radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ı gördüm, abdest alınca elbisesinin bir kenarıyla yüzünü siliyordu." Tirmizi, Tahâret 40, (54).

Hz. Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular: "Abdesti olmayanın namazı yoktur. Üzerine Allah'ın ismini zikretmeyen kimsenin abdesti de abdest değildir." Ebu Dâvud, Tahâret 48, (101).

Rabâh İbnu Abdirrahmân İbni Ebi Süfyân İbnu Huveytip an ceddihâ an ebihâ 'dan rivâyete göre demiştir ki: "Ben Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ı işittim. Diyordu ki: "Üzerine Allah'ın ismini zikretmeyen kişinin abdesti yoktur." Tirmizi, Tahâret 20, (25).

Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalatu vesselâm'ı işittim. Diyordu ki: "Kim abdestinin başında Allah'ı zikrederse bedeninin tamamı temizlenir. Eğer Allah'ın ismini zikretmezse bu kimsenin sadece abdest uzuvları temizlenir." Rezin tahric etmiştir. Feyzu'I-Kadir, 6, 128).

Ebu Musa radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'a geldim, abdest alıyordu. Şu duayı okuduğunu işittim: "Allahümma'ğfirli zenbi ve vassi'li fi dâri ve bârik li fi rızki (Allah'ım günahımı mağfiret et, evimi bana genişlet, rızkımı bana mubârek kıl." Rezin tahric etmiştir. İbnu's-Sünni Amelü'I-yevm ve'I-Leyl, 5, 10.

Hz. Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Ses ve koku olmadıkça abdest alınmaz." Bir rivâyette şöyle gelmiştir: "Biriniz mescidde iken, kabaları arasında bir yel hissetse ses işitmedikçe veya koku duymadıkca dışarı çıkmasın."

Ebu Dâvud'da şöyle gelmiştir: "Biriniz namazda iken, dübüründe bir hareket hissetse ve abdestinin bozulup bozulmadığı hususunda tereddüde düşse, bir ses işitmedikçe veya bir koku duymadıkça mescidi terketmesin." Müslim, Hayz 99, (362); Tirmizi, Tahâret,56, (74, 75); Ebu Dâvud, Taharet 68, (177).

Abdullan İbnu Zeyd radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu veselâm'a, namazda iken hayaline abdesti bozuldu gibi gelen

bir adamdan bahsedilmişti. Şöyle ferman buyurdular: "Sesi işitip kokuyu duymadıkça namazı sakın terketmesin."

Ali İbnu Talk (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Biriniz namazda yellenirse derhal namazdan çıksın, abdest alsın ve namazı iade etsin." Ebu Dvud, SaIât 193, (1005).

Bu hadisin Tirmizi'deki lâfzı şöyle: "Bir bedevi gelerek: "Ey Allah'ın Resulü! bizden bir kimse çölde bulunsa, azıcık bir yel kaçırsa, suyu da az ise ne yapmalıdır)?" diye sordu. Aleyhissalâtu vesselam: "Sizden biri yellenecek olursa abdest alsın. Kadınlara da arkalarından temas etmeyiniz. Bilesiniz ki Allah hakk(ın sorulması ve açıklanmasıyla ilgili hususlarda sizden) utanma talebinde bulunmaz." Tirmizi, Radâ 12, (1164-1166).

Muhammed İbnu Hanefiye anlatıyor: "Hz Ali radıyallahu anh dedi ki: "Ben mezisi akan bir kimseydim. Bunun hükmü hususunda -kızı hanımım olması sebebiyle- Resulullah aleyhissalâtu vesselâm'a soramamıştım. Mikdâd İbnu'l-Esved radıyallahu anh'a söyledim, o sordu. Şu cevabı almıştık: "(Mezisi gelen kimse) zekerini yıkar ve abdest alır."

Muvatta ve Ebu Dâvud'un rivayetIerinde Mikdâd şöyle demiştir: "Hz. Ali radıyallahu anh, bana, kendisi için Resûlullah'tan: "Kadınına yakınlaşınca mezisi akan kimseye ne gerektiği hususunda sormamı söyledi. Ali ilâveten dedi ki: "Zira yanımda Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın kızı var, bu sebeple bizzat sormaktan utanıyorum." Mikdâd der ki: Ben bu mesele hakkında Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'a sordum. Şu cevabı verdi: "Biriniz buna rastlarsa fercini su ile yıkasın. Namaz abdesti ile abdest alsın." Ebu Dâvud bir başka rivâyette şu ziyadeyi kaydeder: "...zekerini ve iki husyesini yıkasın." Buhari, Gusl 13, İlm 51, Vudü 34; Müslim, Hayz 17, (303); Muvatta, Tahâret 53, (140); Tirmizi, Tahâret 83, (114); Nesâi, Taharet 112, (1, 96, 97) Gusl 28, (1, 213); Ebu Dâvud, Tahâret 93, (206, 207, 208, 209).

Yine Ebu Dâvud'un bir diğer rivâyeti şöyledir: "Hz. Ali radıyallahu anh dedi ki: "Ben mezisi akan bir kimseydim, yıkanmaya başladım. (Sonunda) sırtım çatlayacak hale geldim. Durumu Resulullah aleyhissalâtu vesselâm'a zikrettim -veya ona zikredildi-. Bunun üzerine Aleyhissalâtu vesselâm: Öyle yapma, (her seferinde yıkanma)! Meziyi gördün mü, zekerini yıka, sonra da namaz abdestiyle abdest al. Ancak meni atacak

olursan o zaman yıkan!" buyurdular." Ebu Dâvud, Tahâret 93, (203).

Sehl İbnu Hüneyf radıyallahu anh anlatıyor: "Ben mezi akıntısından epey bir sıkıntıda idim. Bu yüzden sık sık gusül yapıyordum. Sonunda Resulullah aleyhissalâtu vesselâm'a bu hususta sordum. Bana: "Meziden dolayı sana abdest kâfidir!" buyurdular. "Ey Allah'ın Resülü! elbiseye değen meziden ne yapmalıyım?" dedim. "Bir avuç su alıp, bunu, mezinin değdiğini zannettiğin yerlere serpmen sana yeterlidir!" cevabını verdi." Ebu Dâvud, Tahâret 83, (210); Tirmizi, Tahâret 84, (115); İbnu Mâce, Tahâret 70, (506).

Abdullah İbnu Sa'd el-Ensâri radıyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalâtu vesselâm'dan guslü gerektiren şeyler nelerdir, sudan sonra olan sudan sordum. Şu cevabı verdi: "Bu mezidir. Her erkek mezi ifrâz eder. Mezi akınca fercini ve husyelerini yıkarsın, ve namaz abdestiyle de abdest alırsın." Ebu Dâvud, Tahâret 83, (211).

Hz. Ömer radıyallahu anh anlatıyor: "Ben de (meziyi), kendimden ipek ipliği gibi iner görürdüm. Öyleyse bunu sizden biri görünce (telaşlanmayıp) zekerini yıkasın ve namaz abdestiyle abdest alsın." Burada meziyi kastetmiştir.- " Muvatta, Tahâret 54, (1, 41).

Ebu'd-Derdâ radıyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalâtu vesselâm (bir keresinde) kustu ve abdest aldı." Ma'dân der ki: "Resulullah aleyhissalâtu vesselâm'ın âzadlısı Sevban radıyallahu anh'a Şam câmiinde rastladım. Bu meseleyi ona hatırlattım ve ondan (mahiyetini) sordum. Şu cevabı verdi: Doğru söylemiş, o zaman abdest suyunu da Resulullah (aleyhissalatu vesselam)'ın kendilerine ben dökmüştüm." Ebu Dâvud, Savm 32, (2381); Tirmizi, Tahâret 63, (87).

Hz. Aişe (radıyallahu anhâ) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) kadınlarından birini öptü, sonra dönüp namaza gitti, abdest tazelemedi. Urve rahimehullah der ki: "Kendisine: "Bu, sizden başka bir hanımı olmamalı!" dedim, Hz. Aişe gülmekle cevap verdi." Ebu Dâvud, Tahâret 69, (178, 179,180); Tirmizi, Tahâret 63, (86); Nesâi, Tahâret 121, (1,104); İbnu Mâce, Tahşet 69, (502).

İbnu Ömer (radıyallahu anhümâ)'in şöyle dediği rivayet edilmiştir: "Erkeğin hanımını öpmesi ve ona eliyle dokunması hep mülamese (değme) sayılır. Öyleyse kim hanımını öperse

veya eliyle dokunursa abdest alması gerekir." Bu rivayetin bir benzeri İbnu Mes'ud'dan gelmiştir. Muvatta, Tahâret 64, (1, 43).

Übeyy İbnu Ka'b (radıyallahu anh) anlatıyor: "Ey Allah'ın Resulü, dedim, bir kimse hanımıyla cima yapsa fakat inzal olmasa yıkanması gerekir mi?" "Kadına değen kısmını yıkar, sonra abdest alır ve namaz kılar!" buyurdular." Buhari, Gusl 29, Müslim, Hayz 85, (346).

Talk İbnu Ali (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın yanına geldik. (Biz huzurlarında iken) bir adam geldi. Sanki o bir bedevi idi. "Ey Allah'ın Resulü! dedi, kişi abdest aldıktan sonra zekerine değerse ne gerekir (abdesti bozulur mu, bozulmaz mı?) " Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) şu cevabı verdi: "O, kendisinden bir parça değil midir?" Ebu Dâvud, Tahâret 71, (182, 183); Tirmizi, Tahâret 62, (85); Nesâi, Tahâret 120, (1,101). Bu metin Tirmizi'nindir.

Büsre Bintü Saffan (radıyallahu anhâ) anlatıyor: "ResululIah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Zekerine değen abdest almadıkça namaz kılmasın." Tirmizi, Tahâret 61, (82, 83, 84); Muvatta, Tahâret 58, (1; 42); Ebu Dâvud, Tahâret 70, (181); Nesâi, Taharet 118, (1, 100).

Mus'ab İbnu Sa'd İbni Ebi Vakkâs (radıyallahu anh) anlatıyor: "Ben, Sa'd İbni Ebi Vakkâs (radıyallahu anh)'a Kur'an tutuyordum. Bir ara kaşındım. Sa'd: "Her halde zekerine değdin?" dedi. Ben "evet!" deyince: "Kalk, abdest al!" emretti. Ben de gidip abdest alıp geri döndüm." Muvatta, Tahâret 59, (1,42).

Nafi rahimehullah anlatıyor: "Ben, bir sefer sırasında İbnu Ömer (radıyallahu anh)'le beraberdim. Güneş doğduktan sonra onun abdest alıp namaz kıldığını gördüm. Kendisine: "Bu, şimdiye kadar kıldığınızı hiç görmediğim bir namaz!" dedim. Şu açıklamayı yaptı: "Sabah namaz kılmak üzere abdest aldım sonra fercime dokundum. Sonra da abdest almayı unuttum (ve namaz kıldım. Şimdi bu durumu hatırlayınca) yeniden abdest alıp namazımı iade ettim." Muvatta, Tahâret 60, (1, 42, 43).

Hz. Enes (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah'ın ashabı uyurlar, sonra abdest almadan namaz kılarlardı: (Enes'ten bunu rivayet eden) Katade'ye: "Bu sözü Enes'ten bizzat işittin mi?" diye sorulmuştu: "Vallahi evet!" diye te'yid etti."

Müslim, Hayz 125, (376); Ebu Dâvud, Tahâret 80, (200); Tirmizi, Tahâret 58, (78).

İbnu Ömer (radıyallahu anhümâ)'den anlatıldığına göre, oturarak uyur, sonra kalkar, abdest almadan namaz kılardı." Muvatta

Hz. Ali (radıyallahu ahh) anlatıyor: "Gözler, halkanın bağıdır, öyleyse uyuyan abdest alsın." Ebu Dâvud, Tahâret 80, (203).

İbnu Abbas (radıyallahu anhümâ)'ın anlattığına göre, Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) 'ı secde halinde uyurken görmüş ve hatta Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) horlayıp solumuş, sonra kalkıp (abdest almadan) namaz kılmıştır. İbnu Abbas der ki: "Ey Allah'ın Resulü dedim, siz uyudunuz, (abdestiniz bozulmuş olmalı değil mi)?" Bana şu açıklamayı yaptı: "Abdest, yatarak uyuyana gerekir. Zira yatarak uyuyunca mafsalları rahâvet basar." Tirmizi, Taharet 57, (77); Ebu Dâvud, Tahâret 80, (202); Nesâi, Ezân 41, (2, 30).

Esma Bintu Ebi Bekr (radıyallahu anhümâ), küsuf namazıyla ilgili rivayetinde der ki: "..Ben de (Resulullah'a uyarak) namaza durdum. (Namazı öylesine uzattı ki) üzerime baygınlık geldi. Başımın üzerine su dökmeye başladım." Urve rahimehullah der ki: "Abdest almadı. " Buhari, Vudü 37 İlm 24, Küsuf , 10, 11, Sehv 9, Itk 3, İ'tisam 2; Müslim, Küsuf 11, (905).

Ebu Hüreyre radıyallahu anh)'den nakledildiğine göre, Ebu Hüreyre mescidde abdest alırken yanına Abdullah İbnu Kârız gelir. Ona, Ebu Hüreyre şu açıklamayı yapar: "Bir keş (kurumuş çökelek) parçası yedim, bu sebeple abdest alıyorum. Çünkü ben Resulallah aleyhissalâtu vesselâm'ın "Ateşte pişen şeyler yiyince abdes alın" dediğini işittim." Müslim, Hayz 90, (352); Nesâi, Taharet 122, (1,105,106); Tirmizi, Tahâret 58, (79); Ebu Dâvud, Tahâret 76, (194). Bu, Müslim'in lafzıdır. Müslim'de Hz. Aişe'den de buna benzer bir rivâyet mevcuttur.

İbnu Abbâs (radıyallahu anhümâ) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) koyun budu yedi ve namaz kıldı, abdest almadı." Buhari, Vudü 50, Et'ime 18; Müslim, Hayz 91, (354); Muvatta, Tahâret 91, (1, 25); Ebu Dâvud, Tahâret 75, (187); Nesai, Tahâret 123, (1, 108). Buhari'nin bir başka rivayetinde: "Tencereden eliyle etli kemik aldı" denmiştir. Müslim'in bir rivayetinde: "Budu kemirdi, sonra namaz kıldı, abdest tazelemedi" denmiştir.

Amr İbnu Ümeyye ed-Damri (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ı gördüm, elindeki koyun budundan parça kesiyordu, ezan okundu. Hemen et dildiği bıçağı bırakıp namaza koştu, abdest almadı." Buhari, Vudü 50, Ezan 43, Cihad 92, Et'ime 20, 26; Müslim, Tahâret 92, (355); Tirmizi, Et'ime 33, (1837).

Hz. Câbir (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) çıktı, beraberinde ben de vardım. Ensârdan bir kadına uğradı. Kadın ona bir koyun kesti. Bir tabak tâze hurma getirdi, ondan yeyip sonra öğle için abdest aldı ve namaz kıldı. Sonra (namazdan) ayrıldı. Kadın ona koyundah arta kalan bir şeyler getirdi. Resulullah (aleyhissalâtu vesselam) onu da yiyip ikindiyi kıldı, bu sırada abdest almadı." Muvatta, Tahâret 25, (1, 27); Tirmizi, Tahâret 59, (80); Ebu Dâvud, Tahâret 75, (191,192); Nesâi, Tahâret 23, (1,108). Bu Tirmizi'nin lafzıdır. Ebu Dâvud ve Nesai'nin rivayetinde: "Resulullah'ın son iki icraatından biri ateşin değiştirdiğinden abdest almayı terketmekti" denmiştir.

Süveyd İbnu'n-Nu'mân (radıyallahu anh) anlatıyor: "Hayber Seferine Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) ile birlikte çıktık. Hayber yakınlarında olan Sahbâ'ya vardığımız zaman Resulullah aleyhissalâtu vesselâm ikindi namazını kıldı. Namaz bitince yiyecek getirilmesini ferman buyurdu. Sadece kavut getirilmişti. Bunun su ile ıslatılmasını emir buyurdu. Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)da, biz de ondan yedik. Sonra akşam namazına kalktı. Ağzını mazmaza etti. Biz de ağızlarımızı mazmaza ettik. Fakat abdest almadı." Buhari, Vudü 51, 54, Cihâd 123, Megazi 35, 38, Et'ime 7, 9, 51; Muvatta, Tahâret 20, (1, 26); Nesâi, Tahâret 124, (1, 108, 109).

Hz. Enes (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah aleyhissalâtu vesselâm süt içti. Ne mazmaza yaptı, ne abdest aldı; namazını kıldı."

Câbir İbnu Semure (radıyallahu anh) anlatıyor: "Bir adam Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a gelerek: "Koyun eti sebebiyle abdest alayım mı?" diye sordu. "Dilersen abdest al, dilemezsen alma!" diye cevap verdi. Adam bunun üzerine: "Deve eti sebebiyle abdest alayım mı?" diye sordu. Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) bu sefer: "Evet, deve eti sebebiyle abdest al!" cevabını verdi. Adam tekrar: "Koyun ağıllarında namaz kılayım mı?" diye bir başka sual sordu: "Evet!" cevabını aldı. Tekrar sordu: "Pekala, deve ağıllarında namaz

kılayım mı?" "Hayır!" buyurdu Aleyhissalâtu vesselam." Müslim, Hayz 97, (360).

İbnu Mes'ud (radıyallahu anh) anlatıyor: "Biz, yollarda ayağa bulaşan pislik sebebiyle abdest tazelemezdik." Ebu Dâvud, Tahâret 81, (204); İbnu Mâce, İkamet 67, (1041).

Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor: "Bir adam izarını sarmış olarak namaz kılarken, Resulullah (aleyhissalatu vesselâm) ona: "Git, abdest al!" ferman buyurdu. Adam gitti abdest aldı, sonra şelip (tekrar namaza durdu. Resulûllah (aleyhissalâtu vesselâm) tekrar): "Git abdest al!" emretti. Adam gitti, abdest aldı, geri geldi. Bir adam: "Ey Allah'ın Resulü, ona niye abdest almasını emir buyurdunuz?" diye sordu. "O, dedi, izârını sarkıtmış olarak namaz kılıyordu. Allah, izarını sarkıtan erkeğin namazını kabul buyurmaz!" Ebu Dâvud, Libas 28, (4086).

Muğire İbnu Şu'be (radıyallahu anh) anlatıyor: "Ben Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)'la beraberdim. Bana: "Ey Muğire, su kabını al!" emretti. Ben de onu aldım. Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) (la tenhaya gittik. O) benim gözümden kayboldu, kaza-yı hâcet yaptı, (geri döndü). Üzerinde Şâmi bir cübbe vardı. (Abdest almak için hazırlık yaptı. Cübbesinin yenlerini çemreyip) kollarını çıkarmaya çalıştı. Ancak (yenler) dardı. Ellerini (yenlerin uç kısmından geri çıkarıp cübbeyi sırtına koyup kollarını) alttan çıkardı. Ben su döktüm, namaz için abdest aldı. Mestleri üzerine meshetti, sonra namaz kıldı."

Bir diğer rivâyette: "Mestlerini çıkarmada yardımcı olmak için eğildim. Bana: "Bırak onları, zirâ ben, abdestli olarak mestlerimi giyindim" buyurdu ve üzerlerine meshetti." Bu Sahiheyn'in lâfzıdır.

Ebu Dâvud'un rivayetinde şöyle denmiştir: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) ihtiyacı için (araziye) çıkardı. Ben de O'na su taşırdım. (Kaza-yı hâcet yapınca) abdest alırdı. Bu sırada sarığı ve "bot" ları üzerine meshederdi." Müslim, Tahâret 84, (275); Ebu Dâvud, Tahâret 59, (153); Tirmizi, Tahâret 75, (101); Nesâi, Tahâret 86, 96 (1, 75, 81).

Cerir İbnu Abdillah el-Beceli (radıyallahu anh)'nin anlattığına göre, Cerir, abdest alıp mestleri üzerine meshedince, kendisine: "Mest üzerine mesh mi yapıyorsun" diye sormuşlardır. O da: "Evet demiştir, ben Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ı gördüm. Bevletti sonra abdest aldı.

(Sıra ayaklarına gelince, yıkamayıp) mestlerinin üzerine meshetti " dedi. Buhari, Salât 25; Müslim, Tahâret 73, (272); Tirmizi, Tahâret 70, (93); Nesâi, Tahâret 96, (1, 81). A'meş der ki: "İbrahim Nehâ'i dedi ki: "Bu hadis, Abdullah İbnu Mes'ud (radıyallahu anh)'un ashabını taaccübe (hayrete) sevkediyordu, çünkü Cerir (radıyallahu anh)'in müslüman oluşu Mâide süresinin nüzülünden sonra idi."

Hz. Büreyde (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm), Mekke'nin fethedildiği gün, beş vakit namazın hepsini tek bir abdestle kıldı ve mestlerine meshetti. Hz. Ömer (radıyallahu anh): "Bugün, hiç yapmadığın bir şeyi yaptın!" dedi. Resulullah (aleyhissalâtu

vesselâm): "Âmmden (bilerek) yaptım ey Ömer" cevabını verdi." Müslim, Taharet 86, (277); Ebu Dâvud, Tahâret 66, (172); Tirmizi, Tahâret 45, (61); Nesai, Tahâret 101, (1, 86). Tirmizi ve Nesai'nin rivâyetinde mesh'in zikri geçmez.)

Hz. Mugire (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) abdest aldı ve çoraplarının ve ayakkabılarının üzerine meshetti. Ebu Dâvud, Tahâret 61, (159); Tirmizi, Tahâret 74, (99). Ebu Dâvud der ki: "İbnu Mehdi, bu hadisi rivâyet etmezdi. Çünkü Muğire (radıyallahu anh)'den bilinene göre Aleyhissalâtu vesselam mestlerine meshediyordu." Yine Ebu Dâvud der ki: "Bu hadis Ebu Musa el-Eş'ari (radıyallahu anh) tarafından da rivâyet edilmiştir: "Aleyhissalatu vesselam çorapları üzerine meshetti." Ancak bu rivâyet muttasıl ve kuvvetli değildir, (zayıftır). Ebu Dâvud der ki: "Çorap üzerine Ali İbnu Ebi Tâlib, İbnu Mes'üd, Bera İbnu Azib, Enes İbnu

Mâlik, Ebu Ümame, Sehl İbnu Sa'd ve Amr İbnu Hureys (radıyallahu anhüm ecmain) ecmain de meshetmiştir. Bu tatbikat Ömer İbnu'I-Hattâb ve İbnu Abbâs (radıyallahu anhüm)'dan da rivayet edilmiştir.

Evs İbnu Evs es-Sakafi (radıyallahu anh) anlatıyor: "Ben, Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ı bir kavmin kuyusuna gelmiş, abdest alırken gördüm. Abdestini aldı, ayakkabılarına ve ayaklarına meshetti." Ebu Dâvud, Tahâret 62, (160).

Bir başka rivâyette şöyle gelmiştir: "Hz. Ali (radıyallahu anh)'yi abdest alırken gördüm, ayağının sırtını meshetti ve dedi ki: "Eğer ben Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ı böyle yapar

görmeseydim (ayağın altını meshetmeye daha Iayık düşünürdüm) dedi."

Saffan İbnu Assâl (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) yolcu olduğumuz zaman, bize mestlerimizi üç gün üç gece, cenâbet hali dışında küçük ve büyük abdest bozma, ve uyku sebebiyle çıkarmamamızı emrederdi." Tirmizi, Tahâret 71, (96), Da'avât 102, (3529, 3530); Nesâi, Tahâret 98, (1, 83, 84); İbnu Mâce, Tahâret 86, (554).

Ebu Dâvud'un rivayetinde Hz. Aişe (radıyallahu anhâ) der ki: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) Üseyd İbnu Hudavr (radıyallahu anh)'la Hz. Enes'i, Hz. Aişe (radıyallahu anha)'nin kaybettiği kolyeyi aramaya gönderdi. Bu esnada namaz vakti girdi. Abdestsiz namaz kıldılar. Gelip durumu Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a haber verdiler. Bunun üzerine teyemmüm âyeti indirildi." Bir rivayette şu ziyade gelmiştir: "Üseyd, Hz. Aişe'ye: "Allah sana rahmetini bol kılsın, senin başına hoşlanmadığın her ne gelmiş ise onda Allah senin için de müslümanlar için de bir ferec (sıkıntıdan kurtulma) kılmıştır " dedi." Buhari, Teyemmüm 2, FedailûI-Ashab 5, 30, Tefsir, Nisâ 10, Mâide 3, Nikâh 65, 125, Libas 52, Hudud 39; Müslim, Hayz 108, (367); Muvatta, Tahâret 89, (1, 53, 54); Ebu Dâvud, Tahâret 123, (317); Nesâi, Tahâret 194, (1, 163, 164).

Ebu Zerr (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselâm) buyurdular ki: "On yıl boyu su bulamasa da, temiz toprak müslümanın abdest suyudur. Suyu bulunca, bedenini onunla meshlesin, zira bu daha hayırlıdır." Ebu Dâvud, Tahâret 125, (332, 333); Tirmizi, Tahâret 92, (124); Nesâi, Tahâret 204, (1, 171).

İbnu Abbâs (radıyallahu anhümâ)'a teyemmümden sorulmuştu: Dedi ki: "Allah Teâla Hazretleri, Kitab-ı Mübin'in de, abdesti zikrederken şöyle buyurmuştur: "Yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın." Teyemmüm hakkında da şöyle buyurdu: "Yüzlerinizi ve ellerinizi meshedin." (Yine âyet-i kerime'de Cenab-ı Hak) şöyle buyurdular: "Kadın veya erkek hırsızın elini kesin." Hırsızın elini kesmede sünnet (bilekten itibaren) avuç kısmı kesmektir (bilek- dirsek arası kesilmez), öyleyse, teyemmüm yapılacak kısım yüz ve (bileğe kadar) ellerdir." Tirmizi, Tahâret 110, (145).

Ebu Sa'id radıyallahu anh anlatıyor: "İki kişi bir sefere çıktılar. Derken namaz vakti girdi. Beraberlerinde su olmadığı için temiz toprakla teyemmüm ettiler ve namazlarını kıldılar. Sonra vakti içinde su buldular. Bunlardan biri, abdesti de namazı da iade etti, diğeri iade etmedi. Sonra Resulullah Aleyhissalatu vesselam'a gelince durumu anlattılar. Resulullah aleyhissalatu vesselam, iade etmeyene: "Sünnete isabet ettin, namazın sana yeterlidir!" dedi. Abdesti ve namazı iade eden zata da: "Sana iki kat ücret var!" ferman buyurdu." Ebu Davud, Taharet 128, (338, 339); Nesai, Gusl 27, (1, 213).

Ebu Said (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) Ensâr'dan birine adam göndererek, yanına çağırttı. . Ensâri, başından sular damlaya damlaya geldi. Aleyhissalatu vesselam: "Herhalde sana acele ettirdik?" buyurdu. Ensâri: "Evet ey Allah'ın resulü!" deyince: "Acele ettirilir veya inzal olmazsan gusletmen gerekmez. Sadece abdest gerekir" buyurdular."

Hz. Aişe (radıyallahu anhâ) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) cenabetten gusledince önce ellerini yıkamaktan başlardı, sonra namaz abdesti gibi abdest alırdı. Sonra parmaklarını suya batırır, onIarla saç diplerini hilallerdi. Deriyi ıslattığı kanaati hâsıl olunca tepesinden üç kere su dökerdi. Sonra da bedeninin geri kalan kısımlarını yıkardı. En sonra da ayakIarını yıkardı."

Hz. Meymune (radıyallahu anhâ) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) cenabetten yıkanırken ben O'na perde oldum, (şöyle yıkanmıştı): Önce ellerini yıkadı. Sonra sağ eliyle (kaptan) solu üzerine su dökerek fercini ve (meniden) bulaşanları yıkadı. Sonra elini duvara -veya yere- sürdü. Sonra namaz abdesti gibi abdest aldı, ancak ayaklarını yıkamayı terketti. Sonra üzerine su döktü. Sonra ayaklarını çekip yıkadı. Aleyhissalatu vesselam'ın cenabetten guslü işte böyledir." Buhari, Gusl 1, 5, 7, 8, 10, 11, 16, 18, 21; Müslim, Hayz 4, (317); Ebu Dâvud, Tahâret 98, (245); Tirmizi, Tahâret 76, (103); Nesâi, Tahâret 161, (1, 137), Gusl 15, (1, 204), 22, (1, 208).

Ebu Sa'idi'l-Hudri (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Biriniz ehline temas eder, sonra tekrar etmek dilerse ikisi arasında abdest alsın." Müslim, Hayz 27, (308); Ebu Dâvud, Tahâret 86, (220); Tirmizi, Tahâret 107, (141); Nesai, Tahâret 107, (1,142).

Hz. Aişe (radıyallahu anhâ) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) yıkanır, (sabahtan önce) iki rek'at namazla sabah namazını kılardı. Gusülden sonra Aleyhissalatu vesselam'ın bir de abdest aldığını zannetmiyorum." Tirmizi, Tahâret 79, (107); Nesâi, Tahâret 162, (1,137); Ebu Dâvud, Tahâret 99, (250).

Hz. Aişe (radıyallahu anhâ) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselam), cünübken uyumak istediği takdirde fercini yıkar ve namaz abdestiyle abdest alırdı."

Müslim'in bir rivayetinde: ". .Yemek veya uyumak istediği zaman namaz abdestiyle abdest alırdı " denmiştir.

Müslim'in, Abdullah İbnu Ebi Kays 'tan yaptığı diğer bir rivâyette Abdullah der ki: "Hz. Aişe (radıyallahu anhâ) 'ya Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın vitir namazından sordum. " Hadisi zikreder. Hadiste şu ibare de var: "Hz. Aişe'ye: "Resulullah cünübken ne yapardı, uyumadan önce yıkanır mıydı? Veya yıkanmadan önce uyur muydu?" diye sordum. Bana şu cevabı verdi: "Bunların hepsini yapardı. Bazan yıkanır ve sonra uyur, bazan abdest alır ve uyurdu." Bunu işitince: "Bu meselede genişlik koyan Allah'a hamdolsun!" dedim..."

Tirmizi ve Ebu Dâvud 'un bir rivayetinde de şöyle gelmiştir: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam), cünübken uyur ve hiç suya dokunmazdı." Tirmizi der ki: "Hz. Aişe'den, Aleyhissalatu vesselam'ın uyumazdan önce abdest aldığı da rivayet edilmiştir ve bu rivayet en sahih olanıdır."

İbnu Ömer (radıyallahu anhümâ) anlatıyor: "Ömer İbnu'l-Hattab (radıyallahu anh), geceleyin Cünüb olduğunu, (ne yapması gerektiğini) sordu. Aleyhissalatu vesselam: "Abdest al, uzvunu yıka, sonra uyu!" buyurdular. " Buhari, Gusl 27, 25; Müslim Hayz 25, (306); Muvatta, Tahâret 76 (1, 47); Ebu Dâvud, Tahâret 87, (221); Nesâi, Tahâret 167, (1,140) ; Tirmizi, Tahâret 88, (120). Bu metin Sahiheyn'e aittir.

İbnu Ömer ve Ebu Hüreyre radıyallahu anhüm anlatıyor: "Cuma günü, Ömer İbnu'l-Hattab hutbe verirken, Osman İbnu Affan mescide girdi. Ömer radıyallahu anh minberden ona seslendi: "Vaktin farkında mısın, (niye cumaya geciktin!)" Hz. Osman: "Bugün meşguliyetim vardı. Eve gelir gelmez ezanı işittim. Abdest almanın dışında bir oyalanmam da olmadı!" açıklamasında bulundu. Hz. Ömer radıyallahu anh: "Keza abdest(le yetinmen de bir eksiklik). Biliyorsun,

Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm bize yıkanmayı da emretmişti."

Semüre İbnu Cündeb radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Cuma günü kim abdest alırsa bununla (o, sünneti yerine getirmiş, fazilete ermiş) olur ve (sünneti yapmış olma) nimetine erer. Ama cuma günü kim de gusledersе (bilsin ki) gusül daha faziletlidir." Ebu Davud, Taharet 130, (354); Tirmizi, Salat 357, (497); Nesai, Cuma 9, (3, 94).

Bir diğer rivayette: "Onu üç, beş, yedi ve daha fazla olmak üzere tek olarak yıkayın. Sağ tarafından ve abdest uzuvlarından yıkamaya başlayın" buyurdu" denmiştir. aynı rivayette Ümmü Atiyye radıyallahu anha: "Yıkayan kadınlar, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın kızının başına üç örgü yaptılar. (Şöyle ki): Önce saçının örgülerini bozdular sonra yıkadılar, en sonda tekrar üç yaptılar." Süfyan der ki: "Örgünün ikisi yanda biri alnında idi." Buhari, Cenaiz 12, 8, 9, 10, 11, 13 - 17; Müslim, Cenaiz 36, (939); Muvatta, Cenaiz 2, (1, 222); Ebu Davud, Cenaiz 33, (3142 - 3146); Tirmizi, Cenaiz 15, (990); Nesai, Cenaiz 28, 30 - 36, (4, 28 - 32).

Hz. Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm: "Kim ölü yıkarsa, yıkansın" buyurdular." Ebu Davud'un rivayetinde: "Kim de cenaze taşırsa abdestlensin" ziyadesi mevcuttur. Ebu Davud, Cenaiz 39, (3161); Tirmizi, Cenaiz 17, (993).

Nafi anlatıyor. "İbnu Ömer radıyallahu anhüma, Said İbnu Zeyd'in bir oğluna mübaşereten tahnit yaptı ve (kabre) taşıdı. Sonra mescide girip, abdest almaksızın namaz kıldı." Buhari, Cenaiz 8, Bab başlığında senetsiz olarak rivayet etmiştir. Muvatta, Taharet 18, (1, 25).

Esma Bintu Umeys radıyallahu anha anlatıyor: "Ey Allah'ın Resulü! dedim. Fatıma Bintu Ebi Hubeyş, şu şu kadar zamandan beri kanama geçiriyor, namazı bıraktı!" (Bu sözün üzerine Aleyhissalatu vesselam): "Sübhanallah! (hiç namaz bırakılır mı?) Bu şeytandan (biir oyun. Kapılmamalıydı. Söyleyin ona), bir leğene (su koyup içine) otursun. Eğer suyun üstünde (kanamadan hasıl olan) bir sarılık görürse, öğle ve ikindi için tek bir gusül yapsın; akşam ve yatsı için de tek bir gusül yapsın. Sabah için de ayrı bir gusül yapsın. Bu arada (kılacağı namazlar için) abdest alsın" buyurdular." İbnu Abbas radıyallahu anhüma der ki: "(Her namaz için) gusletmek,

kadıncağıza zor gelmeye başlayınca iki namazın arasını birleştirmeyi emretmişti." Ebu Davud, Taharet 116, (296).

Sümeyy Mevla İbnu Ebi Bekr İbni Abdirrahman anlatıyor: "Ka'kâ ve Zeyd İbnu Eslem, beni, Sa'id İbnu Müseyyeb rahimehullah'a gönderip müstehazenin nasıl yıkanacağını sordular. Said şöyle açıkladı: "Müstehaze, öğleden öğleye yıkanır ve her namaz için abdest alır. Şayet kan galebe çalacak olursaa bir bezle sargı yapar." Ebu Davud, Taharet 114, (301). (Ebu Davud) der ki: "İbnu Ömer ve Enes radıyallahu anhüm'den de bu şekilde (yani "Öğleden öğleye yıkanır" diye) rivayet edildi. Bu, aynı zamanda Salim İbnu Abdillah, Hasan Basri ve Ata rahimehumullah'ın görüşüdür." İmam Malik dedi ki: "Zannım o ki, İbnu Müseyyeb'in hadisi "temizlik vaktinden temizlik vaktine" olacaktı; "öğle vaktinden öğle vaktine" şeklinde gelmiştir. Herhalde buna bir vehim karışmış." Bu hadisi el-Misver İbnu Abdilmelik de rivayet etmiştir. Onun rivayetinde da " temizlik vaktinden temizlik vaktine" şeklinde gelmiştir. Şu halde raviler bunu "öğleden öğleye" diye çevirmiş olmalı. Derim ki: "Kadi İyaz'ın zikrine göre ..... noktalı rivayet sahihtir. Doğruyu Allah bilir."

Abdullah İbnu İkrâş İbnu Züeyb babasından naklediyor: "Kavmim Beni Mürre İbnu Abid, benimle mallarının sadakasını Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a gönderdi. Medine'ye gelince O'nu aleyhissalatu vesselam Muhacir ve Ensâr'ın arasında oturmuş buldum. Elimden tutup beni Ümmü Seleme radıyallahu anha'nın evine götürdü. Varınca: "Yiyecek bir şey var mı?" diye sordu. Bize, içerisinde bolca serid ve (kuşbaşı) et parçaları olan bir tepsi getirildi. Ondan yemek için yanaştık. Ben elimle kabın her tarafını yokladım. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm önünden yedi. (Bir ara) sol eliyle sağ elimden tuttu ve: "Ey İkrâş! bir yerden ye. Çünkü (kabın içindeki yemek) tek bir yemektir. (Her taraf birdir)" buyurdu. Sonra bize, içerisinde taze ve kuru çeşitli hurmalar bulunan bir tabak getirildi. Bu sefer önümden yemeye balşadım. Resûlullah aleyhissalatu vesselam'ın eli ise, tabağın her tarafında dolaşıyordu. Bana da: "Ey İkrâş! Dilediğin yerinden (alıp) ye. Çünkü (tabağın içendekilerin hepsi) aynı çeşit değil" buyurdu. Sonra bize su getirildi. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm elini yıkadı elinin ıslaklığı ile yüzünü kollarını ve başını meshette ve: "Ey İkrâş! Bu, ateşte pişenden (yenince alınması gereken) abdesttir" buyurdu." Tirmizi, Et'ime 41, (1849); İbnu Mace, Et'ime 11, (3274).

İbnu Abbas radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm bir gün helâdan çıkmıştı. Hemen kendisine bir yemek takdim edildi. (O da kabul buyurdu. Ashâbtan bazısı:)" Size abdest suyu getirmeyelim mi?" dediler. Onlara: "Namaza kalkınca abdest almakla emrolundum!" cevabını verdi.." Müslim, Hayz 118, (374); Ebu Davud, Et'ime 11, (3760); Tirmizi, Et'ime 40, (1848); Nesai, Taharet 101, (1, 85).

Hz. Aişe radıyallahu anha anlatıyor: "Gözü değene (ain) abdest alması emredilir, onun abdest suyu alınır, bununla göz değmesine uğrayan (main) yıkanırdı." Ebu Davud, Tıbb 15, (3880).

Muhammed İbnu Ebi Ümame İbni Sehl İbni Hanif, babasından şunları işittiğini anlatmıştır: "Babam Sehl radıyallahu anh (Cuhfe yakınlarındaki) Harrâr nam mevkide yıkandı. Üzerindeki cübbeyi çıkardı. Bu sırada Amir İbnu Rebi'a ona bakıyordu. Sehl, bembeyaz bir tene, güzel görünüşlü bir cilde sahipti. Amir: "Ne bugünkü bir manzarayı, ne de böylesine ancak çadıra çekilmiş bâkirede bulunabilen bir cildi hiç görmedim" dedi. Sehl daha orada iken hummaya yakalandı ve rahatsızlığı şiddet peyda etti (ve yere yıkıldı). Durum Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a haber verildi ve: "Başını kaldırmıyor" dendi. Halbuki Sehl orduya kaydedilmişti. "Ya Resûlullah o, sizinle gelemez Vallahi başını bile kaldıramıyor!" dediler. Aleyhissalatu vesselam: "Onunla ilgili olarak herhangi bir kimseyi ittiham ediyor musunuz?" diye sordu. "Amir İbnu Rebi'a var" dediler. Resûlullah, onu çağırtıp kendisine kızdı ve: "Sizden biri niye kardeşini öldürüyor? Niye bir "Bârekallah!" demedin? Onun için abdest al!" buyurdu. Bunun üzerine Amir yüzünü, ellerini, kollarını, dizlerini ve ayaklarının etrafını ve izârının içini bir kaba yıkadı. Sonra, bir adam bu suyu onun (Sehl'in) üzerine arkasından döktü; derken o ânında iyileşti." Muvatta, Ayn 1, (2, 938).

Bir rivayette şöyle gelmiştir: "Hiç kimse "Rabbini (efendini) doyur"; "Rabbine abdest suyu dök"; "Rabbine su ver" demesin. Bilakis "Seyyidim", "efendim" desin. Sizden kimse abdî (kulum), emetî (cariyem) de demesin. Bilakis "oğlum", "kızım, yavrum" desin." Müslim. Elfaz 15, (2249).

Urve İbnu Zübeyr, Misver İbnu Mahreme ve Mervan'dan almış. Misver ve Mervan her ikisi de birbirlerinin sözünü tasdik etmişlerdir. Derler ki: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm Hudeybiye senesinde Medine'den çıktı. Yolda bir yerlere

ulaşınca Aleyhissalatu vesselam: "Halid İbnu'l-Velid, Kureyş'e ait gözcülük yapan bir grup atlının başında olarak el-Gamim'dedir, siz sağ tarafı takib edin!" dedi. Vallahi, Halid müslümanların varlığını sezemedi. Ne zaman ki müslüman askerlerin kaldırdığı toz bulutunu görünce, (müslümanların geldiğini) Kureyş'e haber vermek üzere hayvanını koşturarak gitti. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm yoluna devam etti. Seniyye nam mevkiye gelindi. Oradan (devam edildiği takdirde) Kureyşlilerin bulunduğu yere inmek mümkündü. Ama devesi orada ıhıverdi. Halk: "Kalk, kalk, yürü, yürü!" dedi ise, de deve kalkmamakta ısrar etti. Halk bu sefer: "(Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın devesi) Kasva çöküp kaldı. Kasva çöküp kaldı!" dediler. Bunun üzerine Aleyhissalatu vesselam: "Hayır! Kasvâ çöküp kalmadı. Onun böyle bir huyu da yok. Ancak onu, "Fil'i (Mekke'ye girmekten alıkoyan) Zat" dourdurmuştur!" buyurdu. Sonra ilave etti: "Nefsimi kudret eliyle tutan o Zat'a yemin olsun. (Kureyş, Mekke'de) Allah'ın haram kıldığı şeyleri tazim sadedinde her ne taviz isterlerse onlara vereceğim!" Sonra deveyi zorladı, deve sıçrayıp kalktı. Ravi dedi ki: Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm Kureyş tarafından saptı, suyu az olan Semed Kuyusunun yanına indi. Burası Hudeybiye mevkiinin en uç noktasında idi. (Mezkur kuyunun suyu azdı. Öyle ki) insanlar ondan suyu avuç avuç toplarlardı. Çok geçmeden suyu kurudu. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a susuzluktan şikayette bulundular. Aleyhissalatu vesselam sadağından bir ok çıkardı, onu kuyuya koymalarını söyledi. Allah'a yemin olsun çok geçmeden, su coşmaya başladı ve ashab oradan ayrılıncaya kadar onlara yetecek kadar akmaya devam etti. Onlar bu halde iken Büdeyl İbnu Verka' el-Kuza'i, Huza'a kabilesinden bir grupla çıkageldi. Huza'alılar (Mekke civarında tavattun etmiş bulunan) Tihâme kabileleri arasında Resulullah'ın sırdaşı ve dostu olagelmişlerdi. Dedi ki: "Ben (Mekke'nin) Ka'b İbnu Lüeyy ve Amir İbnu Lüeyy kabilelerini birçok Hudeybiye sularının başına, beraberlerinde sütlü ve yavrulu develeri olduğu halde konaklıyorlar gördüm. Onlar seninle savaşacak. Beytullah'ı ziyaretine mani olacak olmasınlar! Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm dedi ki: "Biz kimseyle savaşa gelmedik. Biz sadece umre yapmaya geldik! Mamafih Harb Kureyş'in (iliğine işlemiş). Halbuki çok da zarar gördüler. Eğer onlar dilerse ben (onlarla sulh yapar) kendilerine müddet tanırım, onlar da benimle diğer insanların arasından çekilirler. Eğer ben öbürlerine galebe çalarsam, Kureyşliler de dilerlerse onlarla yapacağım sulha (kendi rızalarıyla) girerler. Şayet ben galebe

çalamazsam (Kureyşliler benimle savaşmak zahmetinden kurtulup) rahata ererler. Şurası da var ki, eğer Kureyşliler bu teklifime itiraz ederlerse, ruhumu elinde tutan Zât-ı Zülcelâl'e yemin olsun, bu davam için, ölünceye kadar onlarla savaşacağım. O zaman Allah, (bana olan emrini (gerçekleştirme hususundaki vaadini mutlaka) yerine getirecektir." Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın bu sözü üzerine Büdeyl: "Senin bu sözlerini Kureyş'e mutlaka duyuracağım!" dedi ve gitti. Kurayşlilere gelince: "Ben, size şu adamın yanından geliyorum. Onun bazı sözlerini işittik. Eğer dilerseniz size söyleriz" dedi. Onların serseri takımı: "Ondan herhangi bir haber söylemene ihtiyacımız yok!" dedi ise de aklı başında olanlar"Hele şu işittiğini söyle!" dediler. Büdeyl: "Ben Muhammed'in şöyle şöyle söylediğini işittim!" diyerek Aleyhissalatu vesselam'ın söylediklerini bir bir nakletti. Bunun üzerine Urve İbnu Mes'ud kalkıp: "Ey kavm! Siz benim babam değil misiniz?" dedi. Hepsi: "Evet!" dediler. "Benim hakkımda bir (itimatsızlığınız), ithamınız var mı?" dedi. "Hayır!" dediler. "Biliyorsunuz ki ben Ukaz halkını toptan sizin yardımınıza çağırmış, onlar yanaşmayınca ailem, çocuklarım ve bana itaat edenlerle kendim gelmiştim değil mi?" diye sordu. (Kureyşliler, hep bir ağızdan buna da "evet!" deyince Urve (bu tasdikleri aldıktan sonra): "Bu adam size uygun bir şey teklif ediyor. Onu kabul edin ve benim ona (anlaşmak üzere) gitmeme izin verin!" dedi. Kureyşliler: "Pekala git!" dediler. Urve, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a geldi, Onunla konuştu. Aleyhissalâtu vesselâm Budeyl'e söylediklerine yakın şeyler söyledi. Urve bu esnada: "Ey Muhammed! Kavminin kökünü kazıdığını farzedelim, (eline ne geçecek). Senden önce, Araplardan kavmini toptan helak eden birini işittin mi? Durum aksi olursa (başınıza geleceği, Kureyş'in size neler yapacağını tahmin edebilirsin. Üstelik bu daha kavi bir ihtimal) zira ben, aranızda ileri gelenlerden bazı kimseler görüyorum, halktan toplanmış, seni terkedip kaçmaya mütemayil kimseler de görüyorum" dedi. Hz. Ebu Bekr radıyallahu anh (onun bu sözüne dayanamayıp): "(Halt etmişsin, git!) Lât putunun fercini yala! Demek biz Resûlullah'ı terkedip yalnız bırakacakmışız ha!" (diye şiddetle çıkıştı). Urve: "Bu da kim?" dedi. Kendisine onun Ebu Bekr olduğu söylendi. - Urve: "Nesfimi elinde tutan Zâta yemin olsun! Eğer senin bende, henüz ödeyemediğim bir yardımın bulunmamış olsaydı ben sana (layık olduğun) cevabı verirdim" dedi. Ravi der ki: "Urve, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'la konuşmaya devam etti. Her konuşmasında (cahiliye adeti üzere) Resûlullah

aleyhissalâtu vesselâm'ın sakalından tutuyordu. Bu sırada Muğire İbnu Şu'be, üzerinde miğfer, elinde kılıç Aleyhissalatu vesselam'ın yanında ayakta (muhafız gibi) bekliyordu. Urve, tutmak üzere, elini Resûlullah'ın sakalına her uzatışında, kılıncın demiriyle eline vuruyor: "Elini Resûlullah'ın sakalından çek!" diyordu. Urve, (bir ara) başını kaldırıp ona baktı. "Bu da kim?" dedi. Kendisine: "Bu Muğire İbnu Şube'dir!" dendi. Bunun üzerine Urve: "Ey zalim! Ben hala senin (geçmişteki) gadr ve ihanetini ödemekle meşgul değil miyim?" dedi. (Onu bu söze sevkeden şey şu idi:) "Cahiliyede Muğire İbnu Şu'be bir grup kimse ile yolculuk yapmış, yolda arkadaşlarını öldürüp mallarını almıştı. Sonra gelip müslüman olmuş. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm da: "Müslüman olmanı kabul ediyorum, ancak malları kabul etmiyorum, (bu ihânet malıdır)" demişti. Urve bu esneda göz ucuyla Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın Ashabını tedkikten geçiriyordu. (Bilahare gördüklerini şöyle anlatacaktır:) "Vallahi (öylesine hürmet hiç görmedim). Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm yere bir kerecik tükürmeye görsün, mutlaka onlardan bir adamın eline düşüyordu. Onu alıp yüzlerine, derilerine (teberrüken, bir tiyb gibi) sürüyorlardı. Bir şey söyleyecek olsa emrine hepsi birden koşuşuyordu. Abdest alacak olsa, abdest suyundan kapabilmek için nerdeyse (itişip-kakışıp) kavga ediyorlardı. Konuşsalar onun yanında seslerini kısıyorlardı. Saygıları sebebiyle O'na dikkatle bakamıyorlardı bile." Urve arkadaşlarının yanına dönünce dedi ki: "Ey kavm dinleyin! Vallahi ben muhtelif kıralların huzuruna çıktım. Kisra'nin, Kayser'in, Necaşi'nin yanlarına girdim. Vallahi, Muhammed'in ashabının, Muhammed'e gösterdiği saygıya, hiç bir kralın ashabında rastlamadım. Vallahi tükürecek olsa mutlaka onlardan birinin eline düşüyor, bunu alıp yüzlerine bedenlerine sürüyorlar. Bir şey emretse hepsi birden koşuşuyorlar. Abdest alsa, abdest suyu(ndan kapmak) için nerdeyse kavga ediyorlar. Konuşsalar onun yanında seslerini kısıyorlar. Ona hürmeten dikkatle yüzüne bakmıyorlar. Bu adam size makul bir teklifte bulunuyor, onu kabul edin!" Urve'nin bu açıklaması üzerine, Beni Kinane'den bir adam: "Beni bırakın, ona bir de ben gideyim!" dedi. Ona da müsaade ettiler, "git!" dediler. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm ve ashabına yaklaşınca, Aleyhissalatu vesselam: "İşte falan! Bu, hacc ve umre için ayrılan kurbanlık develere saygı gösteren bir kavimdendir. Kurbanlıklarınızı önüne salıverin görsün!" buyurdu. Ashab o zatı telbiyelerle karşıladı. Adam bu manzarayı görünce: "Sübhanallah!" Bu kimselere Beytullah'ın yolunu kapamak münasip düşmez!" dedi. Arkedaşlarının yanına

dönünce: "Ben kurbanlık develer gördüm, takıları boyunlarına takılmış, gerekli işaretler vurulmuş, onlara Beytullah'ı yasaklamayı uygun görmüyorum!" dedi. Onun kavminden Mikrez İbnu Hafs denen bir zat kalkıp: "Bırakın, bir de ben gideyim!" dedi. Ona da müsaade edip "git!" dediler. Müslümanlara yaklaşınca, Aleyhissalatu vesselam: "Bu gelen Mikrez'dir, fâcir birisidir" dedi. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'la konuşmaya başladı. Onlar konuşurken Süheyl İbnu Amr çıkageldi, Aleyhissalatu vesselam: "İşiniz artık size kolaylaştırıldı, size Süheyl İbnu Amr geldi." Resûlullah'a: "Gel! seninle aramızda bir antlaşma (metni) yazalım!" dedi. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm kâtibini çağırdı ve emretti: "Yaz: Bismillahirrahmanirrahim." Süheyl itiraz etti: "Rahmân ne demek? Vallahi onun ne olduğunu bilmiyorum. Fakat: Bismikallahümme yaz, vaktiyle senin de yazdığın gibi" dedi. Müslümanlar da ona itiraz ettiler: "Biz onu değil, bismillahirrahmanirrahim'i yazarız!" dediler. Ama Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm emreder: "Bismikallahümme yaz! ve devam et: "Bu Allah Resulü ve Süheyl'in üzerinde mutabık kaldıkları hususlardır..." Süheyl yine itiraz eder: "Vallahi, eğer bilsek ki sen Allah'ın Resulüsün, sana Beytullah'ı kapamazdık, seninle savaşmazdık da. Şöyle yaz: Muhammed İbnu Abdillah." Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm: "Vallahi siz beni tekzib etseniz de ben kesinlikle Allah'ın Resûlüyüm. Bununla beraber, Muhammed İbnu Abdillah yaz!" buyurur ve devam eder: "Bizimle Beytullah arasında çekilmeniz ve onu tavaf etmemiz şartıyla." Süheyl itiraz eder: "Vallahi hayır, (Biz size bu yıl tavafa izin versek), Araplar "bizim âniden emrivakiye geldiğimiz" hususunda dedikodu yapar. Ancak ziyareti gelecek yıl yapacaksınız" der. Böyle yazılır. Süheyl ilâve eder: "Senin dinine de girse, bizden hiç bir erkeğin sana gelmemesi, gelirse iâde etmen şartıyla." Müslümanlar bu şarta itiraz ederek: "Sübhanallah! Bize iltica eden bir müslüman, müşriklere nasıl iade edilir?" derler. Bu halde iken Ebu Cendel İbnu Süheyl İbni Amr zincirleri arasında seke seke geldi. Mekke'nin aşağısındaki hapsedildiği yerden kaçmış, kendini müslümanların arasına atmıştı. Süheyl: "Ey Muhammed, bu, seninle üzerine anlaştığımız maddelerin ilk uygulaması olacak, bunu bana iade edeceksin!" dedi. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm: "Biz henüz anlaşmayı yazıp bitirmedik" buyurdu. Süheyl: "Öyleyse, vallahi ben seninle hiç bir madde üzerine sulh yapamam!" dedi. Aleyhissalatu vesselam: "Öyleyse şu Ebu Cendel'i bana bağışla da imza et!" buyurdu. Fakat Süheyl: "Asla ben bunu sana bağışlamam"

diye direndi. Aleyhissalatu vesselam: "Hayır, hatırım için yap!" ricasında bulundu. Süheyl direndi: "Asla yapmam!" Mikrez İbnu Hafs atılıp: "Biz onu sana müsaade ettik!" dedi. (Ancak imza yetkisine sahip olmadığı için Süheyl onu dinlemedi. Ebu Cendel teslim edilecekti.) Ebu Cendel radıyallahu anh: "Ey müslümanlar, (nasıl olur?) Ben size müslüman olarak sığınmışım. Beni müşriklere teslim mi ediyorsunuz? Bana yaptıklarını görmüyor musunuz?" dedi. Ebu Cendel'e Allah yolunda çok işkenceler yapılmıştı. Ömer İbnu'l-Hattab der ki: "(O gün, bu cereyan eden hadiseleri çok alçaltıcı bularak) Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a gelip: "Sen Allah'ın hak peygamberi değil misin?" dedim. "Evet!" dedi. "Biz hak üzere düşmanlarımızda batıl üzere değiller mi?" dedim. "Evet" dedi. "Öyleyse biz niye dinimiz uğrunda alçaklığı kabul ediyoruz" dedim. "Ben Resûlullah'ım; (bu anlaşmayı imzalamakla) Allah'a asi olmuş da değilim. Allah yardımcımızdır!" dedi. "Sen, bize (Medine'den çıkarken) Beytullaha gideceğiz, onu tavaf edeceğiz demedin mi?" dedim. "Pek tabii, ama, sana bu yıl gideceksin dedim mi?" dedi. "Hayır!" dedim. "Sen mutlaka onu tavaf etmeye geleceksin!" buyurdu. Ben Hz. Ebu Bekr radıyallahu anh'a geldim. "Ey Ebu Bekr! Bu adam Allah'ın hak peygamberi değil mi?" dedim. "Elbette hak peygamberi!" dedi. "Biz hak, düşmanlarımız da batıl üzere değiller mi?" dedim. "Elbette (onlar batıl, biz haz üzereyiz)" dedi. "Öyleyse, niye dinimiz için alçaklığı kabul ediyoruz?" dedim. "Be adam! O Allah'ın Resûlüdür. (Bunu kabul etmekle) Rabbine isyan etmiş olmayacak da. Allah onun yardımcısıdır. Şu halde sen O'nun emrine sarıl. Allah'a yemin ederim o hak üzeredir!" dedi. "O bize: "Ka'be'ye gideceğiz, onu tavaf edeceğiz" demiyor muydu?" dedim. "Evet ama, sana bu yıl gideceksin dedi mi?" dedi. "Hayır!" dedim. "Sen ona gidecek, onu tavaf edeceksin!" dedi. (Hedisi rivayet eden Zühri) der ki: "Hz. Ömer radıyallahu anh dedi ki: "(O günki nezaketsiz çıkışımın günahını affettirmek için nice amellerde bulundum." Anlaşmayı yazma işinden çıkınca, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm ashabına: "Kalkın kurbanlarınızı kesin, sonra da traş olun!" buyurdu. Ancak (müşriklerle yapılan bu antlaşmadan hiç kimse memnun değildi. Bu sebeple) kimse kalkmadı. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm, emrini üç kere tekrar etti. Yine kalkan olmayınca Ümmü Seleme radıyallahu anha'nın çadırına girdi. Ona halktan maruz kaldığı bu hali anlattı. O, kendisine: "Ey Allah'ın Resulü! Bunu (yani halkın kurbanını kesip, traşını olmasını) istiyor musun? Öyleyse çık, Ashab'tan hiçbiriyle konuşma, deveni kes, berberini çağır,

seni traş etsin!" dedi. Aleyhissalatu vesselam kalktı, hiç kimse ile konuşmadan bunların hepsini yaptı: Devesini kesti, berberini çağırdı, traş oldu. Ashab bunları görünce kalktılar, kurbanlarını kestiler, birbirlerini traş ettiler. Ancak, bu sırada gam ve kederden birbirlerini öldüreyazdılar. Sonra bazı mü'mine kadınlar (Mekkelilerden kaçarak) geldiler. Allah Teâla Hazretleri, (onların geri verilmemesi için) şu ayeti indirdi: "Ey İman edenler, (kendi ifadelerince) mü'mine kadınlar muhacir olarak geldikleri zaman onları imtihan edin. Allah onların imanlarını iyi bilendir ya, fakat siz de mü'mine kadınlar olduklarına kail olursanız onları kafirlere geri vermeyin. Bunlar onlara helal değildir. Onlar da bunlara helal olmazlar. (Kafir zevcelerinin bu kadınlara) sarfettikleri (mehri) onlara (kafirlere) verin. sizin onları nikâhla almanızda, mehirlerini verdiğiniz takdirde, üzerinize bir günah yoktur..." (Mümtehine 10). Hz. Ömer, ayet üzerine o gün cahiliye devrinde evlendiği iki hanımını boşadı. Birini Hz. Muaviye İbnu Ebu Süfyan nikahladı, diğerini de Safvan İbnu Ümeyye. Sonra Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm Medine'ye döndü. Kureyş'ten Ebu Basir müslüman olarak Medine'ye iltica etti. Mekkeliler onu almak üzere arkasından iki adam gönderdiler. "(Antlaşmada) bize verdiğin söz var, onu teslim et!" dediler. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm derhal onu onlara teslim etti. Bunlar Ebu Basir'i alıp gittiler. Yolda Zülhuleyfe nam mevkie gelince, (azıkları olan) hurmadan yemek üzere konakladılar. Ebu Basir onlardan birine: "Vallahi şu kılıncı çok güzel görüyorum!" dedi. O, hemen kınından sıyırıp; -Doğru! Vallahi pek harika! Onunla ne tecrübelerim var! dedi. Ebu Basir: "Hele bir göster, daha yakından bakayım!" deyip kaptığıyla adama vurup öldürdü. Öbürü kaçıp Medine'ye geldi, koşarak Mescid'e girdi. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm onu görünce (yanındakilere): "Bu adam her halde bir korku geçirmiş" dedi. Adam Aleyhissalatu vesselam'a gelince: "Vallahi arkadaşım öldürüldü! Beni de öldürecek!" did. Ebu Basir radıyallahu anh da geldi. "Ey Allah'ın Resûlü! Allah senin zimmetini (taahhüdünü) yerine getirdi, beni onlara iade ettin. Allah beni onlardan tekrar kurtardı" dedi. Aleyhissalatu vesselam: "Harbi kızıştıranın anası ağlar. Keşke ona bir kişi daha olsa!" cevabını verir. Ebu Basir bu sözü işitince anlar ki, Aleyhissalatu vesselam onu yine iade edecek. Hemen oradan çıkıp deniz kenarına gelir (İs denen bir yere yerleşir). Mekkelilerin elinden Ebu Cendel İbnu Suheyl de kurtulup Ebi Basir'e iltihak eder. Derken Kureyş'ten müslüman olan herkes Ebu Basir'e katılmaya başlar. Kısa zamanda orada bir grup teşekkül eder.

Allah'a yemin olsun, Kureyş'ten Şam'a gitmek üzere bir kervanın haberini aldılar mı, ona saldırıp adamları öldürüyor, mallarına el koyuyorlardı. Kureyş Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a elçi gönderip, allah'ın adını ve aralarındaki akrabalık bağlarını hatırlatarak, Mekke'den geleceklerin emniyette olacağını, yeter ki Ebu Basir ve arkadaşlarının yaptığı baskınların önlenmesini rica ettiler. (Bazı rivayette, bunu temin için Medine'ye çağırdı. bunun üzerine şu ayet nazil oldu: "O size Mekke'nin karnında (hududu içinde), onlara karşı muzaffer kıldıktan sonra, onların ellerini sözden, sizin ellerinizi onlardan çekendi. Allah ne yaparsanız hakkıyla görücüdür. Onlar, küfreden, sizi Mescid-i Haram'dan ve alıkonulmuş hediyelerin mahalline ulaşmasından men edenlerdir. Eğer (Mekke'de) kendilerini henüz tanımadığınız mü'min erkeklerle mü'min kadınları bilmeyerek çiğneyip de o yüzden size bir vebal isabet edecek olmasaydı (Allah size fetih için elbette izin verirdi). (Bunu) kimi dilerse, onu rahmetine kavuşturmak için (yaptı). Eğer onlar seçilip ayrılmış olsalardı biz onlardan küfredenleri muhakkak elem verici bir azaba giriptar etmiştik bile. O küfredenler kalplerine o taassubu, o cahillik taassubunu yerleştirdiği sırada idi ki hemen Allah, Resûlünün ve mü'minlerin üzerine kuvve-i maneviyesini indirdi, onları takva sözü üzerinde durdurdu. Onlar da buna çok layık ve buna ehil idiler. Allah her şeyi hakkıyla bilendir." (Feth 24-26). Buhari, Şurüt 15, 1, Hacc 106, Muhsar 3, Megazi 35, Tefsir, Mümtahine 2; Ebu Davud, Cihad 168, (2765, 2766), Sünnet 9, (4655).

Seleme İbnu'l-Ekva' radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm ile birlikte Hudeybiye'ye geldik. Biz, bindörtyüz kişi idik. (Kuyunun başında) elli koyun vardı. Suyu bunlara bile yetmiyordu. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm kuyunun kenarına oturdu. (İyice hatırlıyamıyorum) ya dua buyurdu, ya da kuyuya tükürdü. Derken kuyunun suyu coştu. Biz de hem kendimiz içtik, hem de hayvanlarımızı suladık. Sonra Aleyhissalatu vesselam, bizi bir ağacın altında biat etmeye çağırdı. Önce ben biat ettim, sonra herkes gelip sırayla biat etti. Nihayet halkın ortasında kalınca: "Ey Seleme, biat et!" buyurdu." "Ey Allah'ın Resulü, en başta ben biat ettim!" dedim. "Yine de!" buyurdu. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm beni çıplak, yani silahsız bulmuştu. Bana deriden yapılmış bir kalkan verdi. Sonra bey'at almaya devam etti. Son kişiden de bey'at alınca: "Ey Seleme, sen bana biat etmiyor musun?" dedi. "Ey Allah'ın Resulü, ben sana başta da, ortada (da olmak üzere iki kere) biat ettim" dedim. "Olsun, yine de"

buyurdu. Ben de üçüncü sefer biat ettim. Sonra bana: "Ey Seleme! Benim sana verdiğim kalkanın nerede?" dedi. "Ey Allah'ın Resulü dedim, amcam Amir çıplak olarak bana rastladı, ben de kalkanı ona verdim. Bu sözüm üzerine Aleyhissalatu vesselam güldü ve: "Sen, dedi, vaktin birinde adamın dediği gibisin: "Allahım, demiş, bana öyle bir dost ver ki, o bana, kendi nefsimden daha sevgili olsun!" Sonra müşrikler bizimle sulh hususunda haberleşmeye başladılar. Öyle ki; birbirimize gidip gelmeler oldu. (Sonunda) sulh yaptık. ben Talha İbnu Ubeydillah radıyallahu anh'ın hizmetçisi idim. Atını sular, kaşağılar, kendine de hizmet eder, yemeğinden yerdim. (Çünkü) Allah ve Resulü yolunda hicret için malımı ve ailemi terketmiştim. Biz ve Mekkeliler aramızda sulh yapınca, birbirimizle karıştık. Ben bir ağacın yanına gelip dikenlerini süpürerek dibine yattım. Mekke halkından dört müşrik yanıma geldi. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a hakaret etmeye başladılar. Ben onlara kızdım ve bir başka ağacın dibine geçtim. silahlarını ağaca asıp yattılar. Onlar bu vaziyette iken vadinin aşağısından bir münadi şöyle sesleniyordu: "Muhacirlerin imdadına yetişin! İbnu Züneym öldürüldü!" "Hemen kılıncımı çekip, bu uyuyan dört kişiye hızla yürüyüp silahlarını aldım, elimde deste yapıp, sonra da: "Muhammed'in yüzünü mükerrem kkılan o Zât'a yemin olsun, sakın sizden kimse başını kaldırmasın. İki gözü taşıyan (kellesini) uçururum!" dedim. Sonra onları sürerek Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a getirdim. O sırada amcam Amir radıyallahu anh da Abelat'tan Mikrez denilen bir adamı, üzeri çullanmış bir at üzerinde beraberinde yetmiş müşrik olduğu halde Resulullah'a getirdi. Aleyhissalatu vesselam onlara bir nazar edip: "Bırakın onları, fücûrun başı da sonu da onların olsun!" dedi ve hepsini affetti. Bunun üzerine Allah Teâla hazretleri şu ayeti indirdi: "O sizi Mekke'nin karnında (hududu içinde) onlara karşı muzaffer kıldıktan sonra, onların ellerini sizden, sizin ellerinizi onlardan çekendi..." (Fetih 24-26) Sonra Medine'ye müteveccihen oradan ayrıldık. Beni Lihyan ile aramızda bir dağın yer aldığı bir yerde konakladık. Beni Lihyan'ın hepsi müşrik idi. Aleyhissalatu vesselam geceleyin dağa tırmanacak kimseye istiğfarda bulundu. Sanki o kimse Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'la ashabının gözcülüğünü yapacaktı. O gece iki veya üç kere dağa çıktım. Sonra Medine'ye geldik. Resûlullah aleyhissalâtu vesselam yük develerini, beraberinde, ben de olduğum halde, hizmetcisi Rabâh ile gönderdi. Ben onun maiyyetine Talha İbnu Ubeydillah radıyallahu anh'ın atı ile çıktım. Ben atı develerle birlikte kırasıya götürüp getiriyordum.

Sabahleyin bir de ne göreyim! Abdurrahman el-Fezâri, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın develerini yağmalamış, hepsini götürmüş, çobanı da öldürmüş. "ey Rabâh! dedim, şu atı al; durumu Talha İbnu Ubeydillah'a bildir ve Resûlullah'a haber ver ve de ki: "Müşrikler mer'adaki sürüyü yağmaladılar. Sonra bir tepenin üzerine çıkarak medine'ye yönelip üç defa nida ettim: "Ey Sabahım!" Sonra adamların arkasından ok atmak üzere çıktım ve şunları da terennüm ediyordum: "Ben İbnu'l-Ekva'ım, bugün alçakların vay haline! Onlardan birine kavuştum ve semerine bir ok attım. Hatta okun kanadı omuzuna değdi. "Al bunu!" dedim. Ben İbnu'l-Ekva'ım. Bugün alçakların vay haline! Vallahi onlara atıyor ve yaralıyordum. Bir atlı bana dönecek olsa, bir ağaca gelip dibine oturuyordum. Sonra tekrar atıyordum. Derken dağ(ın vadisi) daraldı. Dar yere girdiler. Ben dağa tırmandım. Onlara taş atmaya başladım. Böylece onları takib etmeye devam ettim. öyle ki, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın hayvanlarından Allah'ın yarattığı hiç bir deve yoktu ki arkama almamış olayım. Böylece müşrikler benimle hayvanların arasından çekildiler. Sonra onlara ok atarak arkalarını takip ettim. Nihayet otuzdan fazla bürde ve otuz mızrak bıraktılar. (Hızlı kaçabilmek için) hafiflemek istiyorlardı. Bir şey atacak olsalar, üzerine taşlardan nişan koyuyordum. Ta ki, Resûlullah ve ashabı onları tanısın. Böyle gide gide dar bir dağ yoluna geldiler. Bir de ne görsünler! yanlarına Bedr el Fezâri'nin falan oğlu gelmiş. Hemen kuşluk yemeği yemek üzere oturdular. Ben de bir tümseğin üzerine oturdum. Fezari: "Şu gördüğüm de ne?" diye sordu. "Bununla başımız belada! Vallahi sabahın köründen beri peşimizde. Bize durmadan atıyor. elimizde ne varsa çekip aldı" dediler. "Öyleyse sizden ona dört kişi gitsin!" dedi. Böylece bana müteveccihen dört kişi ayrıldı ve dağa tırmandı. Bana konuşma imkanı verdikleri vakit, onlara: "Beni tanıyor musunuz?" dedim. "Hayır, sen kimsin?" dediler. "Ben Seleme İbnu'l-Ekva'ım. Muhammed'in yüzünü şereflendiren Zâta yemin olsun sizden kimi istesem mutlaka yakalarım. Ama sizden kimse beni yakalayamaz!" dedim. Onlardan bir adam: "Ben biliyorum!" dedi ve geri döndüler. Ben yerimden ayrılmadım. Derken Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın atlılarını, ağaçların arasına girerken gördüm. En önde el-Ahram el-Esedi, arkasında Ebu Katade el-Ensarı, onun arkasında el-Mikdad İbnu'l-Esved radıyallahu anhüm vardı. Ahram'ın atının gemini tuttum. (Bu sırada) küffâr dönüp gitti. Ahram'a: "Ey Ahram! Bunlardan sakın. Resulullah ve ashabı gelinceye kadar yolunu kesmesinler!" dedim. Bana: "Es Seleme! Eğer Allah'a

ve ahiret gününe inanıryor, cennetin de cehennemin de hak olduğunu biliyorsan, benimle şehadet arasına engel olma!" dedi. Ben de onu bıraktım. Abdurrahman'la karşılaştılar. Abdurrahman'ın atını hemen öldürdü, Abdurrahman da onu yaralayarak öldürdü ve onun atına atladı. Derken Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın süvarisi Ebu Katade radıyallahu anh Abdurrahman'a yetişti, yaralayıp öldürdü. Muhammed'in yüzünü şerefli kılan Zat'a yemin olsun, ben onları yaya koşarak takip ettim. Öyle ki, arkamda Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın ashabı ve tozları sebebiyle bir şey görmüyordum. Gün batımı öncesine kadar böyle devam ettik. Bu sırada bir dağ yoluna saptılar, orada Zû-Karad denen bir su vardı. Sudan iç mek için sapılmıştı, çünkü susamışlardı. Peşlerinden koşarak gelen bana baktılar. Ben onları bundan uzaklaştırdım, bir damla bile tadamadılar. Oradan çıkıp zorlak veren bir dağ yoluna saptılar. Ben koşup onlardan bir adama yetiştim, omuz kemiğine bir ok sapladım. "Al bunu! Ben İbnu'l-Ekva'ım. Bugün alçakların vay haline!" dedim. "Anasız kalasıca! Bu, sabahki Ekva'mı?" dedi. "Evet ey kendinin düşmanı! Sabahki Ekva'ım!" dedim. Dağ yoluna iki at bıraktılar. Onları Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a getirdim. Amcam Amir İbnu'l-Ekva'da birinde sulandırılmış süt diğerinde su bulunan iki kapla bana yetişti. Hem içtim, hem abdest aldım. Sonra Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a geldim. Az önce kafirleri başından kovaladığım suyun başında idi. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ı, bütün develeri ve müşriklerden kurtardığım bütün eşyaları, bürdeleri, mızrakları almış buldum. Bilal radıyallahu anh da kurtardığım o develerden birini kesmiş, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a ciğerini ve hörgücünü kızartıyordu. "Ey Allah'ın Resûlü! Beni bırak, ashabtan yüz kişi seçip müşrikleri takip edeyim, geriye bıraktıkları bütün habercilerini geberteyim!" dedim. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm yan dişleri gündüz ışığında görününceye kadar güldü. "Ey Seleme! buyurdu. Kendini bunu yapabilecek güçte görüyor musun?" "Evet dedim, seni şerefli kılan Zât'a yemin olsun! Evet!" "Şimdi onlara Gatafan yurdunda ziyafet verilmektedir" dedi. Derken Gatafanlı bir adam geldi ve: "Onlara falan kişi bir deve kesmişti, derisini soyar soymaz bir toz gördüler ve: "Düşman size de gelmiş" deyip kaçıp gittiler" dedi. (Geceyi orada geçirdik). Sabah olunca Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm: "Bugün en hayırlı süvarimiz Ebu Katade, en hayırlı piyademiz de Seleme idi" buyurdu. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm bana iki hisse verdi: Biri süvari hissesi, biri de piyade hissesi idi. Bana bu iki hisseyi de vermişti. Sonra Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm devesi

Adbâ'nın terkisine beni alarak Medine'ye müteveccihen hareket etti. Biz yolda giderken, yaya yürüyüşünde hiç kimsenin kendisini geçemediği Ensar'dan bir adam: "Medine'ye kadar yarış yapacak var mı; koşucu yok mu? demeye başladı. Bu sözünü habire tekrar ediyordu. Sesini işitince: "Sen hiç bir iyiye ikram etmez, hiç bir şerefliyi saymaz mısın?" dedim. "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm hariç, hayır!" dedi. Ben Aleyhissalatu vesselam'a yönelip: "Ey Allah'ın Resulü! Annem babam sana kurban olsun, bana müsaade buyurun, şu adamla yarışayım!" dedim. "Sen bilirsin!" buyurdular. Adama: "Geliyorum hazır ol!" dedim. ayaklarımı ayarlayıp sıçradım, koştum. Nefesimi canlı tutmak için bir veya iki tepede kendimi tuttum. Sonra yetişmek ve omuzları arasına dokunmak için (tabanları) kaldırdım. (Ve dokundum). "Geçildin, vallahi seni geçtim!" dedim. "Biliyorum!" dedi. Medine'ye varıncaya kadar onu geçtim. Vallahi Medine'de üç gece kalıp, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm ile birlikte helen Hayber'e gittik. Yolda amcam Amir İbnu'l-Ekva, halka şu beyitleri terennüm etti: "Vallahi Allah olmasaydı hidayeti bulamazdık. Ne sadaka verir ne de namaz kılardık. Biz senin fazlından müstağni değiliz, Düşmanla karşılaşınca ayağımıza sebat ver, Üzerimize sekine (kuvve-i manevi) indir." Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm " Bu da kim?" dedi. Amcam: "Ben Abir İbnu'l - Ekva" cevabını verdi. Aleyhissalatu vesselam: "Mağfiret göresin Ey Amir!" diye dua buyurdu. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm bir kimseye mağfiret dileğinde bulundu mu mutlaka şehid olurdu. Bunun üzerine Ömer İbnu'l-Hattab radıyallahu anh kendi devesinin üstünde seslendi: "Ey Allah'ın Resûlü! Keşke bizi Amir'le faydalandırsan!" Hayber'e vardığımız zaman, kralları Merhab kılıncı elinde (karşımıza) çıktı. Şöyle söylüyordu. "Hayber bilir ki ben Merhab'ım, Silahı tamam tecrübeli bir kahraman. Savaş olunca alevlenen bir yiğit!" Amcam Amir radıyallahu anh da ilerleyip şunları söyledi: "Hayber benim de Amir olduğumu bilir, Silahı tam yiğit kahraman." Hemen iki darbe birbirine girdi. Merhab'ın kılıncı amcam Amir'in kalkanının içine rastladı. Amir onu alttan vurmaya yeltendi. Ama kılıcı kendine döndü ve ana damarını kesti. Ölümü de bundan oldu. (Bir ara) dışarı çıktım. Bir de ne göreyim! Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın ashabından birkaç kişi: "Amir'in ameli batıl oldu, o kendi kendini öldürdü" demezler mi! Hemen ağlayarak Aleyhissalatu vesselam'ın yanına geldim. "Ey Allah'ın resulü! Amir'in ameli batıl mı oldu?" dedim. "Bunu kim söyledi?" buyurdular. "Ashabınızdan bazıları!" dedim. "Bunu kim söylemişse

yanılmış. Bilakis onun ecri iki kattır!" buyurdular. Sonra benni Ali İbnu Ebi Talib radıyallahu anh'a gönderdiler. O gözünden hasta idi. Bu arada Aleyhissalatu vesselam: "sancağı yarın öyle bir zata vereceğim ki Allah ve Resulü'nü sever; Allah ve Resulü'de onu sever" dedi. Ali'ye geldim, gerçekten gözünden rahatsızdı. Onu yederek getirdim. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm gözlerine tükürdü. Anında iyileşti. Sancağı ona verdi. Sonra Merhab çıktı. Şöyle demeye başladı: "Hayber bilir ki ben Merhab'ım, Silahı tamam tecrübeli bir kahraman. Savaş olunca alevlenen bir yiğit!" Ali radıyallahu anh da şöyle dedi: "Ben, annemin arslan dediği kimseyim, Ormanların çirkin manzaralı arslanı gibi, Düşmanlara kilo ile ton tartarım." Sonra Menhab'ın başına bir darbe indi ve onu öldürdü. Hayber onun eliyle fethedilmişti." Müslim, Cihad 132, (1807).

Hz. Ebu Musa radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm Huneyn Gazvesi'nden fariğ olunca, Ebu Amir radıyallahu anh'ı bir askeri birliğin başında Evtas'a gönderdi. Ebu Amir, orada Dureyd İbnu's-Sımme ile karşılaştı. Dureyd öldürüldü. Allah da adamlarını hezimete uğrattı. (O sırada) ben Ebu Amir ile beraberdim. Dizine bir ok atıldı. Yanına gelip: "bu oku sana kim attı?" diye sordum. Bana bir şahsı işaret ederek (ok atanı) gösterdi. Ona yönelip, yanına vardım. Beni görünce kaçtı. Ben de peşine düştüm. "Utanmıyor musun, durmuyor musun?" diye peşinden bağırmaya başladım. Birden durdu. Karşılıklı olarak bir-iki kılıç salladık. Derken ben onu öldürdüm. Sonra gelip Ebu Amir'e: "Allah seninkinin canını aldı!" dedim. "Hele şu oku bir çek!" dedi. Ben oku çektim. (Okun yerinden) su çıktı. "Ey kardeşimin oğlu, dedi. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a benden selam söyle, benim için Allah'tan mağfiret dileyiversin." Ebu Amir, birliğin komutanlığını bana devretti. Bir müddet durup sonra vefat etti. Dönünce, durumdan Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm 'a bilgi verdim. Bir miktar su getirtti, abdest alıp ellerini kaldırdı. Koltuk altlarının beyazlığını gördüm. Sonra şöyle dua etti. "Allahım, Ubeyd Ebu Amir'e mağfiret buyur. Allahım, Kıyamet günü onu, onun derecesini kullarının -veya insanların- birçoğunun derecesinden üstün tut!" "(Ey Allah'ın Resûlü) benim için de istiğfar ediver!" dedim. "Allahım, Abdullah İbnu Kays'ın günahını mağfiret et! Onu, Kıyamet günü iyi bir yere koy!" dedi. Ebu Bürde der ki: "O iki duadan biri Ebu Amir içindi, diğeri de Ebu Musa içindi."

Buhari, Megazi 55, Cihad 69, Da'avat 49; Müslim, Fedailü's-Sahabe 165, (2498).

Ebu Vail radıyallahu anh anlatıyor: "Urve İbnu Muhammed es-Sa'di'nin yanına girdik. Bir zat kendisine konuştu ve Urve'yi kızdırdı. Urve kalkıp abdest aldı ve: "Babam, dedem Atiyye radıyallahu anh'tan anlattı ki, o, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın şöyle söylediğini nakletmiştir: "Öfke şeytandandır, şeytan da ateşten yaratılmıştır, ateş ise su ile söndürülmektedir; öyleyse biriniz öfkelenince hemen kalkıp abdest alsın." Ebu Davud, Edeb 4, (4784).

Hz. Büreyde radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Ey Bilal! Ne ile benden önce cennete girdin? Her ne zaman cennete girdiysem, her seferinde önümde senin hışırtını işittim. Dün gece de cennete girmiştim, önümde (yine) senin hışırtını duydum. Sonra altından şerefeleri olan murabba bir köşke geldim. "Bu köşk kimin?" diye sordum. "Araplardan birinin!" dediler. Ben cevaben: "Ama ben de bir Arabım, (benim olmadığına göre) bu köşk kimin?" dedim. Bunun üzerine: "Kureyş'ten birinin!" dediler. Ben tekrar: "Ben de bir Kureyşliyim, bu köşk kimin?" dedim. Bu sefer: "Muhammed ümmetinden birinin!" dediler. Ben de: "Muhammed benim, bu köşk kimin?" dedim. Bunun üzerine: "Ömer İbnu'l-Hattab'ın!" dediler, radıyallahu anh. Bunun üzerine bilal: "Ya Resûlullah! Her ezan okuyuşumda iki rek'at namaz kıldım. Her ne zaman hades vaki oldu ise derhal abdest tazeledim ve Allah'a iki rek'at namaz kılmayı üzerimde borç gördüm" dedi. Bilal'in bu açıklaması üzerine Aleyhissalatu vesselam: "İşte bu iki şey sebebiyle (cennete girmede benden evvel davranmış olmalısın)" buyurdular." Tirmizi, Menâkıb, (3690).

Hz. Ebu Hüreyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Ey Bilal! İslam olalıdan beri işlediğin ve en çok menfaat ümid ettiğin ameli bana söyler misin? Çünkü ben, bu gece (rüyamda), cennette ön tarafımda senin ayakkabılarının sesini işittim!" Bilal şu cevabı verdi: "Ben İslâm'da, nazarımda, daha çok menfaat umduğum şu amelden başkasını işlemedim: Gece olsun gündüz olsun tam bir temizlik yaptığım (abdest aldığım) zaman, mutlaka bana kılmam yazılan bir namaz kılarım." Buhari, Teheccüd 17; Müslim, Fezailu's-Sahabe 108, (2458).

Abdullah İbnu Büsr radıyallahu anh anlatıyor: ""Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Kıyamet

gününde, ümmetimin (iki alameti olacak: Biri) secde sebebiyle alnındaki parlaklık, (diğeri de) abdest sebebiyle kollarındaki parlaklıktır." Tirmizi, Salât 427, (607).

Zeyd İbnu Hâlid radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Kim güzelce abdest alır, sonra da iki rek'at namaz kılar ve namazında gaflete yer vermezse Allah, (seğâirden olan) geçmiş günahlarını mağfiret buyurur." Ebu Davud, Salât 162, (905).

Yine Ebu Hureyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Kişinin cemaatle kıldığı namaz, evinde ve işyerinde kıldığı namazından yirmibeş kat daha sevablıdır. Çünkü, güzelce abdest alır, mescide gider. Bu gidişte gayesi sadece ve sadece namazdır. Her adım atışında bir derece yükseltilir, günahından da bini dökülür. Namazını kılınca, namazgahında kıldığı müddetçe melekler ona mağfiret duasında bulunur ve: "Allahım ona mağfiret et, Allahım ona rahmet et, Allahım onun tevbesini kabul et" derler. Bu kimseye, orada eza vermedikçe, hadeste bulunmadıkça böyle devam eder." Ebu Hureyre radıyallahu anh'a: "Hadeste bulunması ne demek?" diye sorulmuştu: "Sesli veya sessiz yel bırakmadıkça!" diye açıkladı. "Sizden biri, namazı beklediği müddetçe namazdadır." Buhari, Ezan 30, Salat 87, Büyü 49; Müslim, Mesacid 246, (649); Muvatta, Taharet 33, (1, 33); Ebu Davud, Salat 49, (559); Tirmizi, Salat 423, (603).

Said İbnu'l-Müseyyeb rahimehullah anlatıyor: "Ensardan biri ölmek üzere idi. Dedi ki: "Size bir hadis rivayet edeceğim. Bunu da sadece sevap ümidiyle yapacağım. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ı işittim, şöyle buyurmuştu: "Biriniz abdest alır ve abdestini güzel yapar sonra da namaza giderse, sağ adımını her atışta, bu adım sebebiyle Allah mutlaka ona bir sevap yazar; sol adımını attıkça da her seferinde mutlaka bir günahını döker. -Öyleyse (mescide) yaklaşsın veya uzaklaşsın- mescide gelir ve cemaatle namazını kılarsa mağfirete mazhar olur. Mescide geldiğinde namazın birkaç rek'ati kılınmış; birkaç rek'ati kalmış ise yetiştiğini cemaatle kılıp, kaçırdıklarını da tamamlamışsa, keza mağfirete mazhar olur. Eğer mescide geldiğinde namazı kılınmış bulur ve tek başına tamamlarsa yine mağfirete mazhar olur." Ebu Davud, Salat 51, (563).

Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Kim güzel bir şekilde abdest alır, müslüman kardeşine, sevap düşüncesiyle hasta ziyaretinde bulunursa, cehennemden yetmiş yılllık yürüme

mesafesi uzaklaştırılır." Sabit dedi ki: "Ey Ebu Hamza, harîf nedir? diye Enes'ten sordum. Bana: "Yıl!" diye cevap verdi." Ebu Davud, Cenaiz 7, (3098).

Ebu Malik el-Eş'ari radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Abdest imanın yarısıdır. Elhamdülilllah mizanı doldurur; sübhanallah velhamdulillah arz ve sema arasını doldurur; namaz nurdur; sadaka bürhandır; sabır ziyadır; Kur'ân ise lehine veya aleyhine bir hüccettir. Herkes sabahleyin kalkar, nefsini satar; kimisi kurtarır, kimisi de helâk eder." Müslim, Taharet 1, (223); Tirmizi, Da'avat 91, (3512); Nesai, Zekat 1, (5, 5-6).

Müslim'in diğer bir rivayetinde Ebu Hureyre'den şöyle rivayet edilmiştir: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Ümmetim Havz'ın başında yanıma gelecek. Ben, tıpkı devesinden başkasının devesini kovan bir kimse gibi, havzımdan (bazı) insanları kovarım!" Yanımdakiler: "Ey Allah'ın Resûlü! Bizi tanıyacak mısınız?" dediler. "Evet buyurdu. Sizin, başkasından olmayan bir alâmetiniz olacak. Sizler yanıma alın ve abdest uzuvlarında, abdestin eseri olan bir nurla geleceksiniz. Ancak sizden bir grup benden engellenecek, onlar bana ulaşamayacaklar. Ben: "Ey Rabbim onlar benim Ashabım, onlar benim Ashabım!" diyeceğim. Ama bir melek bana cevap verip: "Senden sonra onlar ne bid'alar ortaya çıkardılar biliyor musun?" diyecek." Müslim, Taharet 37, (247). Bir diğer rivayette şöyle buyrulmuştur: "Havuzum Eyle ile Aden arasındaki mesafeden daha geniştir. Onun rengi kardan daha beyaz, baldan daha tatlıdır. Onun maşrabaları yıldızlardan daha çoktur."

Hz. Ebu Hureyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Cennete ilk girecek zümre, dolunay gecesindeki ay suretindedir. Onu takip eden zümre, parlaklık yönüyle gökteki en büyük yıldız gibidir. Cennetlikler bevletmezler, büyük abdest de bozmazlar, tükürmezler, sümkürmezler de. Tarakları altındandır, terleri misktir. Buhurdanları öd ağacından, zevceleri kara gözlü hurilerden olacak. Onlar ataları Âdem'in yaratılışı üzere, altmış zirâ boyunda tek bir adam suretinde olacaklar." Buhari, Bed'ü'l-Halk 8, Enbiya 1; Müslim, Cennet 15, (2834); Tirmizi, Cennet 7, (2540).

Hz. Câbir radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm : "Cennet ehli cennette yerler ve içerler. ancak tükürmezler, küçük ve büyük abdest bozmazlar,

sümkürmezler de!" buyurmuştu. Ashab: "Peki yedikleri ne olur?" diye sordular. Aleyhissalatu vesselam: "Geğirmek ve misk sızıntısı gibi ter! Onlara tıpkı nefes ilham olunduğu gibi tesbih ve tahmid ilham olunur." Müslim, Cennet 18, (3835); Ebu Davud, Sünnet 23, (4741).

İbnu Ömer radıyallahu anhümâ anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ı sebtiyye ayakkabısını giyerken gördüm. Sebtiyye ayakkabısı, üzerinde hiç tüy bulunmayan ayakkabıdır. Aleyhissalâtu vesselam bu ayakkabı içinde abdest alıyordu. Ben bu ayakkabıyı giymeyi severim." Nesâi, Tahâret 95, (1, 80), Zinet 67, (7,186).

Muğîre İbnu Şu'be radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'a üzerinde yünden şâmî bir cübbe olduğu halde abdest suyunu döktüm. Cübbenin yenleri dar idi. Elini çıkar(ıp cübbenin yenlerini çemre)mek istedi. Fakat kol dar gelince, (cübbeyi omuzuna atarak) ellerini bedeninin altından çıkardı ve yıkadı." Tirmizî, Libas 30, (1768, 1769).

Osman İbnu Hakim anlatıyor: "Hârice İbnu Zeyd elimden tutup beni bir kabrin üzerine oturttu ve amcan Zeyd İbnu Sâbit radıyallahu anh'tan haber verdi. Buna göre, Zeyd şöyle demişti: "Kabir üzerine oturmanın mekruhluğu, onun üzerinde abdest bozanlaradır." Buhârî, Cenâiz 82, (bab başlığında muallak olarak gelmiştir).

Talk İbnu Ali radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a heyet olarak yola çıktık. Gelip ona biat ettik, Onunla namaz kıldık. Kendisine, memleketimizde Ehl-i Kitaba ait bir mabedin olduğunu haber verdik. Abdest suyunun fazlasından bize hibede bulunmasını talep ettik. Su getirtip abdast aldı, mazmaza yaptı, sonra bunu bir kaba bizim için döktü. Dedi ki: "(Haydi gidin! Memleketinize varınca (o eski) mabedinizi yıkın. Bu suyu onun yerine çileyin, orasını mescid yapın!" "Biz: "Ama yerimiz uzak,hararet şiddetlidir. Bu su (buharlaşıp) kurur" dedik. Bize"Ona bir müdd su ilave edin. O (abdest artığı) öbürünün (ilave edilen suyun) güzelliğini de arttırır" buyurdular. Oradan ayrılıp memleketimize geldik. Mabedimizi yıktık. Sonra yerine o suyu çiledik, orayı kendimize mescid yaptık. İçerisinde ezan okuduk. Râhibi, Tayylı bir adamdı, ezanı işitince: "Bu hak bir davettir!" dedi. Sonra dağın sırtındaki sel yataklarından birine yöneldi. Bir daha onu göremedik." Nesai, Mesacid 11, (2, 38-39).

Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ı ikindi namazının vakti girince gördüm. Halk abdest alacak su arıyordu, bulamadılar. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a abdest suyu getirildi. Hemen elini içine koydu ve halka ondan abdest almalarını emretti. Enes der ki: "Ben suyun parmaklarının altından kaynadığını gördüm. Halk en sonuncuya varıncaya kadar abdestini aldı." Buhari, Vudü 32, Menakıb 25; Müslim, Fezail 5, (2279); Muvatta, Tahâret 32, (1, 32); Nesai, Tahâret 61, (1, 60); Tirmizi, Menakıb 12, (3635).

Hz. Câbir radıyallahu anh anlatıyor: "Hudeybiye günü, halk susadı. Aleyhissalâtu vesselâm'a geldiler. Resûlullah'ın önünde deriden mamul bir su kabı vardı, abdest aldı. Halk ona doğru sokuldu. Bunun üzerine: "Neyiniz var?" diye sordu. "Yanımızda abdest almaya ve içmeye önünüzdekinden başka suyumuz kalmadı!" dediler. Aleyhissalâtu vesselâm, derhal ellerini kaba koydu. Derken, parmaklarının arasından su kaynamaya başladı, tıpkı gözelerin kaynaması gibiydi. Hepimiz ondan içtik." Hz. Câbir'e: "O gün kaç kişiydiniz?" denildi. "Eğer, dedi biz yüzbin de olsak su yetecekti, ama biz binbeşyüz kişi idik" cevabını verdi." Buhari, Menakıb 25, Megazi 35, Tefsir, Feth 5, Eşribe 31; Müslim, İmaret 67, (1856).

Bera İbnu'l-Âzib radıyallahu anh anlatıyor: "Hz. Ebu Bekr radıyallahu anh, evinde babama uğradı. Ondan bir semer satın aldı. (Babam) Azib'e: "Benimle oğlunu gönder, onu evime kadar götürüversin!" dedi. Babam bana: "Hay onu götürüver!" dedi. Ben de götürüverdim. Babam onunla beraber çıktı, bedelini alacaktı. Babam, Ebu Bekr'e: "Ey Ebu Bekr! Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'la (hicret ettiğin) gece ne yaptınız?" diye sordu. "Evet o gece yürüdük. Ertesi günü de öğle vaktine kadar yürüdük. Yolumuz tenha idi, hiç kimseye rastlamadık. Önümüze uzun bir kaya çıktı. Kayanın henüz güneşin değmediği bir gölgesi vardı. Yanına konakladık. Ben kayanın yanına geldim. Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın duldasında uyuması için eIimle bir yeri düzledim. Sonra oraya bir post yayıp: "Ey Allah'ın Resülü! (Siz biraz istirahat buyurup şurada) uyuyun, ben etrafınızı gözetlerim!" dedim. Derken yatıp uyudu, ben de çıkıp etrafını gözetlemeye başladım. Kayaya doğru sürüsüyle gelmekte olan bir çobanla karşılaştım. O da bizim gibi gölgeye sığınmak istiyordu. "Sen kimlerdensin ey delikanlı?" diye sordum. Medine veya Mekke'den bir adama aitti. Ben tekrar: "Koyununda süt var mı?" dedim. "Evet!" dedi. "Sağar mısın?" dedim. Tabii dedi ve sağmak üzere bir koyun yakaladı. "Memede kıl, toz-

toprak çer-çöp olabilir, bunları bir çırp!" dedim. Dediğimi yaptı, beraberindeki bir kaba bir miktar süt sağdı. Benim de yanımda Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm için taşıdığım bir kap vardı. İçmede, abdestte onu kullanırdı. (Sütü kendi kabıma aktararak) Aleyhissalâtu vesselâm'ın yanına geldim. Uyuyordu. Uyandırmak istemedim. Uyanıncaya kadar yanında durdum. Süte biraz su kattım, dibi serinledi. "Ey Allah'ın Resülü, buyurun için!" dedim. O içti ben de memnun oldum. Sonra: "Yola koyulma vakti gelmedi mi?" dedi. "Evet!" dedim. Güneşin zevâlinden sonra hareket ettik. Peşimize Sürâka İbnu Mâlik İbni Cu'şem düştü. Biz sert bir arazide yürüyorduk. "Ey Allah'ın Resülü, bize yaklaştı!" dedim. "Üzülme! Allah bizimledir!" buyurdu. Aleyhissalâtu vesselâm, Sürâkaya beddua etti. Derhal atının ön ayağı karnına kadar yere saplandı. Sürâka: "Anladım ki, siz bana ilendiniz. Ne olur benim için dua edin. Allah için ben de takipçileri sizden geri çevireceğim!" dedi. Aleyhissalâtu vesselâm dua ediverdi, adam kurtuldu ve geri döndü. Yol boyu her kime rastladı ise: "Ben size bedel burada gereken (aramayı) yaptım (kimse yok)!" dedi. Böylece her kime rastladı ise geri çevirdi. Hülasa, bize verdiği sözü tuttu." Buhâri, Menâkıbu'l-Ensâr 45. Lukata 11, Menâkıb 25, Eşribe 12; Müslim, Zühd 75, (2009).

İbnu Abbâs radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm (Allah'ın emir ve yasaklarını tebliğ eden) me'mur bir kul idi. Bize (Al-i Beytine) insanlardan ayrı olarak üç şey dışında hiçbir tefrikte bulunmadı. O üç şey de şunlardır: - Abdesti mükemmel yapmamızı emretti. - Sadaka yememizi emretti. - Merkebi at üzerine aşırmamamızı emretti." Tirmizi, Cihad 23, (1701); Nesâî, Taharet 106, (1, 89).

Abdullah İbnu Muhammed, babası tarikiyle dedesi Akil'den naklediyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm: "Abdeste bir müdd, gusle de bir sa' su yeterlidir" buyurmuştu" dedi. Bunun üzerine orada bulunan bir zât Akil'e: "Bu kadar su bize yetmez" diye itiraz etti. Akil de: "Bu kadar su, senden daha hayırlı, saçı da senden daha çok olan zata yetti" diye cevap verdi. Burada kastettiği kimse Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm idi."

Hz. Sevbân radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Her hususta dosdoğru istikamet üzere olun; meyletmeyin. Ama buna güç yetiremezsiniz. Öyleyse bilin ki, en hayırlı ameliniz namazdır. Kâmil mü'minden başkası abdesti (hakkı ile) muhafaza edemez."

Ebu Ümame radıyallahu anh, Resûlullah'tan naklen anlatmıştır: "İstikamet üzere olun! İstikamet üzere olsanız, bu ne iyidir! Amellerinizin en hayırlısı namazdır. Abdesti ancak kâmil mü'minler (hakkıyla) muhafaza ederler."

Abdullah İbnu Mes'ud radıyallahu anh anlatıyor: "Ey Allah'ın Resulü denildi. Ümmetinden, görmediğin kimseleri (Kıyamet günü) nasıl tanıyacaksın?" Şu cevabı verdi: "Ümmetim, abdest sebebiyle alınlarında nur, kollarında nur, ayaklarında nur taşıyacaklar (bu nurla onları tanıyacağım)."

Humrân Mevla Osman İbni Affan radıyallahu anhümâ anlatıyor: "Osman İbnu Affan'ı oturma yerlerine otururken gördüm. Abdest suyu istedi ve abdest aldı. Sonra da: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ı oturduğum şu yerde oturmuş, benim şu abdestim gibi abdest aldığını gördüm. Abdestten sonra şöyle demişti: "Kim şu abdestim gibi abdest alırsa, geçmiş (küçük) günahları affedilir." Resûlullah sonra şunu ilave etti: "Sakın gurura düşmeyiniz."

Ma'kıl İbnu Ebi Ma'kıl el-Esedî radıyallahu anh -ki Resûlullah'a arkadaşlık yapmıştı- anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm büyük veya küçük abdest sırasında iki kıbleye yönelmemizi yasakladı."

Ebu Saîdi'l-Hudrî radıyallahu anh'ın anlattığına göre, kendisi, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın, büyük veya küçük abdest bozarken kıbleye yönelmmeyi yasakladığına şahid olmuştur." 6053 - Hz. Aişe radıyallahu anhâ anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın yanında, fercleriyle kıbleye yönelmekten hoşlanmayan bazı kimseler zikredilmişti, şöyle buyurdular: "Bunların öyle yaptıklarını sanıyorum. Benim abdest bozmak üzere oturduğum yeri kıbleye çevirin."

Ebu Sa'îd el-Hımyerî rahimehullah anlatıyor: "Muaz İbnu Cebel radıyallahu anh, Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın ashabınca işitilmemiş şeyler rivayet ediyor, onların işittiği (birçok) şeylerde de sükut ediyordu. Abdullah İhnu Amr radıyallahu anhümâ'ya onun rivayet ettiği bir hadis ulaşmıştı ki: "Allah'a yemin olsun! Ben, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın bunu söylediğini işitmedim. Muaz'ın, kazâ-i hacet hususunda sizi yakında fitneye atmasından korkarım!" dedi. Onun bu sözü Muâz'a ulaştı (ve bir gün) Abdullah'la karşılaştı. Muaz: "Ey Abdullah İbnu Ömer! Şurası muhakkak ki, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'dan gelen bir hadisi tekzib etmek nifaktır.

Bunun günahı da bunu söyleyenedir. Ben, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın şöyle söylediğini kesinlikle dinlemiştim: "Lanete sebep olan şu üç şeyden kaçının: Suyun geldiği yollara, (halkın istifade ettiği) gölgelere, yolların üstüne abdest bozmak."

Hz. Cabir İbnu Abdillah radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Geceleyin yolların üzerine yatmaktan, oralarda namaz kılmaktan sakının. Çünkü yolların üstü yılanların ve vahşî havvanların sığınağıdır. Yolların üzerine abdest bozmaktan da sakının. Çünkü bu, lanet vesilesidir."

Salim radıyallahu anh babasından naklen anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm yol ortasında namaz kılmayı, oralarda büyük veya küçük abdest bozmayı yasakladı."

Hz. Enes İbnu Mâlik radıyallahu anh anlatıyor: "Bir seferde Resülullah aleyhissalâtu vesselâm ile beraberdim. Abdest bozmak üzere uzaklaştı. Sonra geldi. Su istedi ve abdest aldı."

İbnu Abbas radıyallahu anhüma anlatıyor: "ResûIullah aleyhissalâtu vesselâm bir defasında dağ yoluna saparak küçük abdest bozdu. Abdest bozarken, (yere yaklaşarak nazarlara ve sıçrantılara karşı ihtiyat maksadıyla bacaklarını öyIe açtı ki) uyluk kemikleri yerlerinden ayrılacak diye içimden ona acıma geçti."

İbnu Ömer radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Sizden kimse (akar olmayan)durgun suya küçük abdestini bozmasın."

Hz. Cabir İbnu Abdillah radıyallahu anhümâ anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm küçük abdest bozmakta iken bir adam yanına geldi ve selam verdi. Resûlullah ona: "Beni bu halde görünce selam verme! Zira sen bu durumda selam da versen ben senin selamına mukabele etmem!" buyurdular."

Ebu Süfyan radıyallahu anh anlatıyor: "Bana Ebu Eyyûb el-Ensâri, Câbir İbnu Abdillah, Enes İbnu Mâlik haber verdiler ki, Tevbe sûresinin 108. ayeti -ki meal-i şerifi şöyledir: "Orada maddi ve manevi pisliklerden temizlenmeyi seven kimseler vardır. Allah da çokca temizlenenleri sever"- nazil olduğu vakit Resûlullah: "Ey Ensar cemaati! Allah sizi temizlik hususunda övmektedir, (bu övgüye sebep olan) temizliğiniz nedir?" diye sordular. Onlar da: "Biz namaz için abdest alırız, cünüblüğe

karşı yıkanırız, su ile de istinca yaparız!" dediler. Aleyhissalâtu vesselâm: "Övgü işte bunun için! Buna devam edin!" buyurdular."

Hz. Aişe anlatıyor: "Ben Resûlullah için geceleyin, üzeri örtülü üç kap hazırlardım; birisi abdesti için, birisi misvak için, biri de içmesi için."

İbnu Abbâs radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm, ne abdest suyu (hazırlama ve dökme işini) ne de sadaka dağıtma işini başkasına bırakmaz, bizzat yapardı."

Hz. Aişe anlatıyor: "Ben ve Resülullah aleyhissalâtu vesselâm ikimiz de tek bir kapta(ki suda)n abdest alırdık. Bundan önce suya kedinin değdiği de olurdu."

Abdullah İbnu Mes'ud anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm, bana, cin gecesi: "Yanında abdest alacak su var mı?" diye sormuştu. Ben: "Hayır, yok! Ancak bir kabın içinde bir miktar nebiz var" dedim. Aleyhissalâtu vesselâm: "Hurma temizdir, su da temizleyicidir!" buyurdu ve hemen onunla abdest aldı."

Hz. Aişe anlatıyor: "Ben ve Resülullah aleyhissalâtu vesselâm ikimiz de tek bir kapta(ki suda)n abdest alırdık. Bundan önce suya kedinin değdiği de olurdu."

Abdullah İbnu Mes'ud anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm, bana, cin gecesi: "Yanında abdest alacak su var mı?" diye sormuştu. Ben: "Hayır, yok! Ancak bir kabın içinde bir miktar nebiz var" dedim. Aleyhissalâtu vesselâm: "Hurma temizdir, su da temizleyicidir!" buyurdu ve hemen onunla abdest aldı."

Abdullah İbnu Abbas radıyallahu anhümâ anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm, cin gecesinde İbnu Mes'ud'a: "Yanında su var mı?" diye sordu. O: "Hayır su yok. Ancak bir tulumda nebiz var!" deyince Aleyhissalâtu vesselâm: "Hurma temizdir, su da temizleyicidir (binaenaleyh nebiz temizdir) bana dök (abdest alayım)" buyurdular."

Resülullâh aleyhissalâtu vesselâm'ın kızı Rukiyye radıyallahu anha'nın cariyesi Ümmü Ayyâş radıyallahu anha demiştir ki: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm oturuyor olduğu halde ben kendim ayakta olduğum halde (gerekli hizmetleri yaparak) ona abdest aldırırdım."

Ebu Sa'îd radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Üzerine besmele çekmeyenin abdesti yoktur."

Sehl İbnu Sa'd es Sâidi radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Abdesti almayanın namazı yoktur. Abdest alırken Allah'ın ismini zikretmeyenin de abdesti yoktur. Resülullah'a salat (u selam) okumayanın da namazı yoktur. Keza Ensarı sevmeyenin de namazı yoktur."

Hz. Ali radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm abdest aldı. Bu esnada bir avuç su ile üç kere mazmaza, üç kere istinşakta bulundu."

Hz. Ömer radıyallahu anh anlatıyor: "Ben, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ı Tebük seferi sırasında abdest uzuvlarını birer kere yıkayarak abdest alırken gördüm."

Abdullah İbnu Ebi Evfa radıyallahu anhüma anlatıyor: "Ben Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ı abdest alırken gördüm (yıkanacak uzuvlarını) üçer kere yıkamış, başına da bir kere meshetmişti."

Ebu Mâlik el-Eş'arî anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm (uzuvlarını) üçer sefer yıkayarak abdest alırdı."

Abdullah İbnu Ömer radıyallahu anhümâ anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm (bir defasında abdest uzuvlarını) birer kere yıkayarak abdest aldı ve: "Bu abdest, Allah'ın bunsuz hiçbir namazını kabul etmeyeceği kimsenin abdestidir!" buyurdu. Sonra abdest uzuvlarını ikişer sefer yıkayarak aldı ve: "Bu abdestlerin kıymetlisidir!" buyurdu. Sonra üçer sefer yıkayarak abdest aldı ve: "Bu, abdestin en mükemmel olanıdır. Ayrıca bu, hem benim, hem de Halilullah olan Hz. İbrahim aleyhisselâm'ın abdestidir. Kim bu şekilde abdest alır, tamamlayınca da eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden Abduhu ve Resulühü "Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur ve şehadet ederim ki Muhammed Allah'ın kulu ve elçisidir" derse kendisine cennetin sekiz kapısı birden açılır, hangi kapısından dilerse ondan içeri girer!" buyurdular."

Übey İbnu Ka'b radıyallahu anh anlatıyor "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm su getirtip (uzuvlarını) birer birer yıkayarak abdest aldı. "İşte bu abdest vazifesidir!" buyurdu. Yahut da: "İşte bu, yapmadığı taktirde, Allah'ın namazını kabul

etmeyeceği, kişinin (yapması gereken asgari) abdestidir!" buyurdu. Sonra ikşer ikişer yıkayarak abdest aldı. Sonra: "Bu da, Allah'ın ücretini iki hisse verdiği kişinin abdestidir!" buyurdu. Üçer sefer yıkayarak abdest aldı ve: "İşte bu benim ve benden önceki peygamberlerin abdestidir!" buyurdu."

İbnu Ömer radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm abdest alan bir adam görmüştü: "İsraf etme! İsraf etme!" buyurdular."

Abdullah İbnu Amr radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm, abdest almakta olan Sa'd'a uğramıştı: "Bu israf da ne?" buyurdular. Sa'd: "Abdestte dahi israf olur mu?" dedi. Aleyhissalâtu vesselâm: "Evet! cevabını verdi, akan bir nehir üzerinde olsan bile!"

Ebu Saidi'l-Hudri radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın şöyle söylediğini işittim: "Yaptığınız taktirde AIlah'ın günahlarınızı affedip, sevabınızı artırdığı ameli size söyleyeyim mi?" "Evet ey Allah'ın Resülü, söyleyin!" dediler. "Sıkıntıya rağmen abdesti mükemmel yapmak, mescidlere çok yürümek, bir namazdan sonra müteakip namazı beklemek."

Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm abdest aldığı zaman mübarek parmaklarını açarak sakalını hilâller ve bunu iki sefer yapardı."

İbnu Ömer radıyallahu anhüma anlatıyor "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm, abdest alınca, yanaklarını biraz ovduktan sonra sakalını alt kısmından (yukarı doğru) parmaklarıyla karıştırırdı."

Ebu Eyyub el-Ensari radıyallahu anh anlatıyor "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm 'ın abdest alınca sakalını hilallediğini gördüm."

Seleme İbnu'l-Ekvâ' radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ı abdest alırken gördüm, başını bir kere meshetmişti."

İbnu Abbâs radıyallahu anhümâ anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Namaza kalktığın vakit abdesti mükemmel yap. (Bu cümleden olarak) suyu ayak ve el parmaklarının arasına iyice ulaştır."

Ubeydullah İbnu Ebi Râfi' radıyallahu anh babasından naklen anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm abdest alınca altına su ulaşsın diye yüzüğünü oynatırdı."

Rübeyyi' radıyallahu anh anlatıyor: "İbnu Abbâs radıyallahu anhümâ bana gelerek, şu malum hadisten sordu. -Burada Rübeyyi' "Resûlullah abdest aldı ve ayaklarını yıkadı" şeklinde yaptığı rivayeti kasteder- ve bana dedi ki: "Halk (yani bütün ashab-ı kirâm hazeratı) ayakları yıkamaktan başka bir şeyi caiz görmezler. Halbuki ben, Kitabullah'ta sadece mesh görüyorum."

Zeyd İbnu Hârise anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Cebrail aleyhisselam bana abdesti öğretti. Bu meyanda bana, abdestten sonra, çıkacak bevl (sızıntısından hâsıl olacak vesveseyi önlemek) için elbisemin altına su serpmemi emretti."

Hz. Câbir radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselâm abdest aldı ve fercine (ön tarafına) su serpti."

Selmanu'l-Fârisi radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm abdest aldılar. Sonra üzerindeki yün cübbesini ters çevirip (iç tarafıyla) yüzlerini sildiler."

Hz. Enes anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Kim abdest alınca onu mükemmel kılar, sonra da üç kere: "Eşhedü enlâ ilahe illalahu vahdehu lâ şerike leh ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resülühü" derse, kendisine cennetin sekiz kapısı açılır, dilediğinden içeri girer."

Hz. Cabir İbnu Abdillah radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Biriniz zekerine (erkeklik uzvuna) dokunacak olursa ona abdest almak gerekir."

Ümmü Habibe ve Ebu Eyyub radıyallahu anhüma'dan rivayet edildiğine göre "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın: "Fercine (cinsiyet uzvuna) dokunan abdest alsın" dediğini işitmişlerdir."

Yezid İbnu Ebi Malik'ten rivayet edildiğine göre, "Enes İbnu Mâlik radıyallahu anh ellerini kulaklarının üstüne koyarak: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'ın: "Ateşte pişen şeyi yiyince

abdest alın" dediğini işitmemişsem kulaklarım sağır olsun!" derdi."

Hz. Câbir radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm, Hz. Ebu Bekr ve Hz. Ömer ekmek ve et yediler ve abdest tazelemediler."

Üseyd İbnu Hudayr radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Koyun sütünü içince abdest almayın, deve sütünü içince abdest alın."

Abdullah İbnu Amr anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm: "Devenin etini yeyince abdest alın, koyunun etini yeyince abdest almayın. Deve sütü içince de abdest alın, koyun sütü içince abdest almayın; koyun ağılında namaz kılın, deve ağıllarında namaz kılmayın" buyurdular."

Hz. Aişe radıyallahu anhâ anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm hanımlarından birini öptü, sonra çıkıp namaza gitti, abdest almadı." (Ravi Urve der ki): "O mutlaka sendin!" dedim, Aişe güldü."

Yine Hz. Aişe radıyallahu anhâ anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm abdest alır, sonra (zevcesini) öper ve abdest almadan namaz kılardı. Bunu bana yaptığı da olurdu."

Ebu Gutayf el-Huzeli anlatıyor: "Abdullah İbnu Ömer'i mesciddeki ders halkasında dinlemiştim. Namaz vakti girince, kalkıp abdest aldı ve namaz kıldı, sonra tekrar tedris halkasına döndü. İkindi vakti olunca, yine kalkıp abdest aldı, namaz kıldı, tekrar yerine geldi. Akşam vakti girince, kalkıp abdest aldı ve namaz kıldı sonra yerine geldi. Ben: "Allah seni ıslah buyursun her namaz girince abdest almak farz mı sünnet mi?" dedim. "Sen hep beni ve yaptığımı mı gözetledin?" dedi. "Evet!" dedim. Bunun üzerine: "Hayır" dedi ve açıkladı: "Eğer sabah namazı için abdest alsam onunla bütün namazları kılabilirim, (bu caizdir), yeter ki abdestimi bozmamış olayım. Ancak Resûlullah aleyhissalâtu vesselam'ın: "Kim abdest üzerine abdest alırsa ona on hasenat vardır" dediğini işittim de bu hasenelere talip oldum."

Ebu Saidi'I-Hudri radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a namazda abdestin bozulduğuna dair düşülecek şüpheden sorulmuştu, şöyle cevap verdi: "Kulağına bir ses, burnuna bir koku gelinceye kadar namazdan ayrılmasın."

Muhammed İbnu Amr İbnu Atâ rahimehullah anlatıyor: "Ben, Sâib İbnu Yezid'i elbisesini koklarken gördüm ve: "Bunu niçin yapıyorsun?" diye sordum. Bana: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın "Abdest, koku veya işitmek sebebiyle vacib olur!" buyurdular" dediğini işittim, bunun için kokluyorum" dedi.

Enes İbnu Malik radıyallahu anh anlatıyor: Ben, bir sefer sırasında Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm ile beraberdim. Bir ara "su var mı?" diyerek abdest suyu getirtti. Abdest alıp mestleri üzerine meshetti. Sonra orduya yetişerek askerlere namaz kıldırdı."

Hz. Cabir radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm (bir gün yolda giderken) abdest almakta olan ve bu sırada mestlerini de yıkayan bir adama rastladı. Onu mestlerini yıkamaktan men edercesine eliyle işaret ederek: "Sen sadece şöyle meshetmekle emrolundun" buyurdu ve mübarek elinin parmaklarıyla ayak parmaklarının ucundan bacağın dibine (mafsal kısma) kadar çizgiler çekerek gösterdi."

Ebu Saidi'I-Hudri radıyallahu anh'ın anlattığına göre, "Kendisi geceleyin cünüb olur, o halde uyumak ister. Resülullah aleyhissalâtu vesselâm ise, ona abdest alıp öyle uyumasını emreder."

Ebu Ümame radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm abdest bozma hususunda darlanan kimseye (abdestini bozmadan) namaz kılmayı yasakladı."

Ebu Hureyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Sizden kimse (abdest bozma) sıkıntısı varken namaza durmasın."

Hz. Ali İbnu Ebi Talib radıyallahu anh anlatıyor: "Bilek kemiklerimden biri kırılmıştı. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a (abdest sırasında ne yapmam gerektiğini) sordum. Aleyhissalâtu vesselâm bana, sargı üzerinden meshetmemi söyledi."

Abdülcebbâr İbnu Vâil babası Vail radıyallahu anh'tan anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'a (abdest için içi su dolu) bir kova getirildiğini gördüm. Aleyhissalâtu vesselâm, o sudan ağzına alıp mazmaza yaptı, misk kokulu veya miskten daha hoş kolulu olarak suyu fem-i mübareklerinden kovaya bıraktı. Sonra burnuna da su çekip bu suyu kovanın dışına attı."

Vasile İbnu'l-Eska radıyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Mescidlerinizi çocuklarınızdan, delilerinizden, alış-verişlerinizden, davalarınızın ikamesinden, sesinizi yükseltmekten, hadlerinizin icrasından, kılıçlarınızı kınlarından sıyırmaktan uzak tutun. Mescidlerin kapılarının yakınlarında abdest yerleri yapın. Mescidlerinizi, cuma günü buhurlayarak güzel kokulu kılın."

Ebu Saidi 'l-Hudri radıyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam (bir defasında yanındakilere): "Allah'ın kendisiyle hataları örtüp, sevapları artırdığı şeyi size göstereyim mi?" demişti. Ashab: "Evet söyleyin ey Allah'ın Resulü!" dediler. Bunun üzerine: "O şey, zahmetli durumlarda bile abdesti tam almak, mescidlere çok adım atmak, namazdan sonra müteakip namazı beklemek!" buyurdular."

Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Cum'a günü abdest alan kimse bununla fazilet kazanır. Bu, güzel bir ameldir. Farzı da yerine getirmiş olur. Kim de guslederse, gusül daha faziletlidir."

Hz. Aişe radıyallahu anha anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam abdest alınca, iki rek'at namaz kılar sonra (mescide) giderdi."

Abdullah İbnu'l-Haris anlatıyor: "Hz. Muaviye (bir gün Resulullah aleyhissalatu vesselam'ın muhterem zevceleri Ümmü Seleme radıyallahu anha'ya bir elçi gönderdi. Elçinin yanında ben de vardım. Elçi Ümmü Seleme'ye sordu. O da şöyle cevap verdi: "(Zekat toplamak üzere) bir memur göndermiş olan Resulullah aleyhissalatu vesselam bir gün benim odamda öğle namazı için abdest aldığı sırada yanında çokça muhacir vardı. Resulullah muhacirlerin meseleleriyle yakinen ilgileniyor idi. Derken kapı vuruldu. Kapıya çıktı (tahsildar gelmişti). Önce öğle namazı (nın farzını) kıldı; sonra, tahsildarın getirdiğini taksim etmek üzere oturdu. Bu taksim işi ikindi vakti girinceye kadar devam etti. Sonra odama girdi, iki rekat namaz kıldı ve arkadan şu açıklamayı yaptı: "Tahsildarla olan meşguliyetim, bu iki rek'ati öğlenin peşinden kılmama mani oldu. Bu sebeple onları ikindiden sonra kıldım."

Abdullah İbnu Ebi Evfa el-Eslemi radıyallahu anh anlatıyor: "(Bir gün) Resulullah aleyhissalatu vesselam yanımıza geldi ve: "Kimin Allah'a veya mahlukatından birine bir haceti

varsa abdest alsın, iki rek'at namaz kılsın, sonra şu duayı okusun: Lailahe illallahu'l-Halimu'l-Kerim. Subhanallahi Rabbi'l-Arşi'l-azim. Elhamdulillahi Rabbi'l-Alemin. Allahümme inni eselüke mucibatı rahmetike ve azaime mağfiretike ve'l-ganimete min külli birrin Vesselamete min külli ismin, Es'elüke ella teda'a li zenben illa ğafartehü. Ve la hemmen illa ferrectehu vela haceten hiye leke rıdan illa kaday teha li (Halim ve kerim olan Allah'tan başka ilah yoktur. Büyük Arşın Rabbi noksan sıfatlardan mukaddestir. Hamd alemlerin Rabbine aittir. Allah'ım, şüphesiz ben, senin rahmetine vesile olan sebepleri, mağfretini gerektiren hasletleri, her hayrın ganimetlerini ve her günahtan selamette olmayı senden dilerim. Allahım! Her günahımı bağışlamanı, her kederimi gidermeni, rızana uyan her dileğimigörmeni senden talep ediyorum)." Sonra Allah'tan dünya ve ahiretle ilgili ne dilerse ister, çünkü şüphesiz (o dilek) takdir edilir."

Hz. Ebu Hureyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm helâdan çıkmışlardı. Bu esnada bir yemek getirildi. Bir adam: "Ey Allah'ın Resulü! Size abdest suyu getirmeyeyim mi?" dedi. Efendimiz: "Namaz mı kılacağım ki, (şimdilik gerek yok)" buyurdular."

Abdullah İbnu'l-Hâris İbnu'l-Cez'ez-Zübeydî radıyallahu anh anlatıyor: "(Bir gün) biz, Resülullah aleyhissalâtu vesselâm'la birlikte mescidde kızartılmış bir parça et yedik. Sonra ellerimizi çakıllarla silip abdest almadan namaza durduk."

Hz. Aişe radıyallahu anhâ anlatıyor: "Ben Resülullah aleyhissalâtu vesselâm için, geceleyin ağzı kapalı üç kap hazırlardım: Bir kap abdest suyu için, bir kap misvakı için, bir kap içeceği için."

Selmân el-Fârisî radıyallahu anh anlatıyor: "(Bir gün) Resülullah aleyhissalâtu vesselâm abdest almıştı. Üzerindeki yün cübbeyi çevirip onun (iç kısmı) ile yüzünü sildi."

Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Kıyamet günü insanlar saf saf olurlar -İbnu Nümeyr dedi ki:"Cennet ehli saf saf olurlar: Derken cehennem ehlinden bir kişi cennet ehlinden birine uğrar ve: "Ey fülan! Hatırladın mı sen su istemiştin de ben sana bir içimlik su vermiştim" der, (ve bu suretle şefaat diler). (Resülullah aleyhissalatu vesselam buyurdu ki:) "Adam, o kimseye şefaat eder. (Cehennemlik olan bir başka) adam, cennetlik olan bir başkasının yanından geçer ve ona: "Sana

abdest suyu verdiğimi hatırlıyor musun?" der (şefaat ister. O da hatırlar) ve ona şefaat eder." (Ravi) İbnu Nümeyr (rivayetinde biraz farkla) şöyle der: "Ve cehennemlik olanlardan biri cennetlik olanlardan birine): "Ey falan! Beni şöyle şöyle bir işe gönderdiğin günü hatırlıyor musun? Ben o gün senin için gitmiştim. (Bu sözüyle şefaatini ister. Cennetlik olan) kimse de ona şefaat eder."

Hz. Aişe radıyallahu anha anlatıyor: "Resülullah aleyhissalâtu vesselâm şöyle yalvardılar: "Allahım! Ben, senin pak, güzel, mübarek ve yüce nezdinde en sevimli olan, onunla dua edildiği taktirde hemen icabet ettiğin, onunla senden istenince hemen verdiğin, onunla rahmetin talep edilince rahmetini esirgemediğin, onunla kurtuluş talep edilince kurtuluş verdiğin isminle senden istiyorum." Hz. Aişe'nin belirttiğine göre, bir başka gün Aleyhissalâtu vesselam'ın, kendisine "Ey Aişe! Kendisiyle dua edildiği taktirde icabet ettiği ismi, Allah'ın bana gösterdiğini sen biliyor musun?" diye sormuştu. Hz. Aişe der ki: "Ben: "Ey AIlah'ın Resülü! Annem babam sana feda olsun, onu bana da öğret!" dedim. "Ey Aişe onu sana öğretmem uygun düşmez!" buyurdu. Bu cevap üzerine ben de oradan uzaklaşıp bir müddet tek başıma oturdum. Sonra kalkıp, başını öptüm ve: "Ey Allah'ın Resülü! Onu bana öğret" diye ricada bulundum. O yine: "Onu sana öğretmem uygun olmaz, ey Aişe! Onunla senin dünyevî bir şey talep etmen uygunsuz olur" buyurdu." Hz. Aişe devamla der ki: "Ben de kalkıp abdest aldım, sonra iki rekât namaz kıldım, sonra: "Allahım! Sana Allah isminle dua ediyorum. Sana Rahman isminle dua ediyorum.Sana Birrurrahîm isminle dua ediyorum. Sana bildiğim ve bilmediğim güzel isimlerinin hepsiyle dua ediyorum. Bana mağfiret et, rahmet eyle" diye dua ettim." Aişe devamla der ki: "Bu duam üzerine Resülullah aleyhissalâtu vesselâm güldü ve: "İsm-i âzam, senin yaptığın şu duanın içinde geçti" buyurdu."

Mahmut Selim GÜRSEL

1991

ÇORUM

SANAL KİTAPLAR

2016

ISBN 978-625-93346-7-7

HADİSLER

KAYNAK ESERLER: 120

ABDEST

Mahmut Selim GÜRSEL

2016